Opr. „Starodruk" 1964 r.

Korespondencja Romualda Hubego.T.3

Eichwald,Eduard: 1 list z 1861 k.1-2

Enoch,Juliusz: 4 listy z 1874,1878/2/,b.d. k.3-12

Epstein,Józef: 1 list z 1841 k.13-14

Erdmannsdörffer,Bernhard: 1 list z 1868 k.15-16

Estreicher,Karol: 39 listów z 1869,1870/2/,1871,1872/3/, 1874,1876/6/,1877/4/,1878,1879,1881/3/,1882,1884/2/, 1885,1887/3/,1888/2/,1889/5/,1890,b.d. k.17-97

ks.Feliński,Zygmunt: 2 listy z 1862,b.d. k.98-101

[Ferry,Jules]: 1 bilet b.d. k.102-103

ks.Fijałkowski,Antoni: 1 list z 1851 k.104-105

Fischer,K. : 1 list z 1873 k.106-108

Feelix : 3 listy z 1835,1837?,1843 k.109-114

ks.Förster,Heinrich: ~~1866/2~~ 1 list z 1857 k.115-117

Forster,Karol: 5 listów z 1866/2,z nich jeden w fragmencie/,1869,1877/2/ k.118-129

Frankenstein,Adolf: 1 list z 1876 k.130-131

Frankenstein,Emilia: 1 list z 1889 k.132-133

Frankenstein,Olga: 1 list b.d. k.134-135

Freyberg Rosenfeld,Nikolaj: 6 listów z 1868,1870/fotic. z zał./,1887/2/,1888 b.k.,1889 k.136-147

Fridrichowicz,Karl: 1 list z 1890 k.148-149

Fridrichowicz,Leonhard: 1 list z 1865 k.150-151

Frisch /Friš/,Eduard: 5 listów z 1881,1883,1886,1889 1890 k.152-160

Gagliardi,Elia: 2 listy z 1868 k.161-165

Gaj,Ljudevit: 1 list z 1840 k.166

ks.Gajewski,W. : 5 listów z 1869,1876/3,z nich drugi zbiorowy z podpisami: Wanda z Mięczyńskich Czarniecka,August Czarniecki,Zofia Czarniecka,Stefan Czarniecki,Stefan Stojowski,Kazimierz Seczołowski,F.Seczołowski,Teofil Koch,Łukasz Janiszewski, L.Swidziński,ks.Kochański Wincenty,Władysław Siennicki, Ewa Nowicka,Piotr Borkowski/,1877 k.167-176

de Gasparis,Alberto: 1 list z 1887 k.177

de Gayanger?,P. : 1 list b.d. k.178-179

Gervais,André: 1 list z 1859 k.180-181

Giedroyć : 1 list b.d. k.182-183

Godlewski,Mścisław: 4 listy z 1874,1875/3/ z nadrukiem: Redakcja Biblioteki Umiejętności Prawnych w Warszawie k.184-191

Goldmann,E. R. : 5 listów z 1870,1871, 1872,1876/2/ k.192-203

Goleński Fryderyk: 1 list z 1859 k.204-207

Golubcev,O? : 2 listy z 1868 z nadrukiem:Popečitelja Odesskogo Učebnogo Okruga.Rod.: kopia k.208-214
rapertu tegoż do Min.Narodn.Prosv. z 1868 k.210-211

Gołuchowski,Józef: 2 listy z 1853,1857 k.215-218

Gomez de la Serna,Pedro: 1 list z 1865 k.219-220

Gorecki, dr med.: 1 list z 1888 k.221-222

Górski,Konstanty: 1 list z 1885 k.225-226

Gościmski,Franciszek: 1 list z 1840 k.223-224

Grabowski,Stanisław: 4 listy z 1827/3/,1829 k.227-234

Grabowski,Stefan : 6 listów z 1834/instrukcja/, 1835,1838,1839/2/,1840 k.235-246

Grejg,Samuil: 2 listy z 1878 k.247-252

Grebicki,Wincenty: 1 list z 1875 k.253-254

Grochelski,Kazimierz: 3 listy z 1872,1875,1876 k.255-260

Gross, : 2 listy z 1849,1854 k.261-264

Grote, : 1 list z 1860 z nadrukiem: Ambassade Imp.de Russie k.265-266

Grünhagen,Kelmar: 2 listy z 1863,1866 k.267-270

Gudowski,Longin: 1 list z 1889 k.271-272

Guérard,Nicolas: 1 list z 1876 k.273-274

Gumiński,Feliks: 1 list z 1857 k.275-276

Gumplowicz,Ludwik: 2 listy z 1879 k.277-280

Halpert,Tytus: 1 list z 1870 k.281-282

Hanel,Jaromir J. : 15 listów z 1875,1877/3/, 1878/2/,1879/2/,1884/5/,1887,1889 k.283-333

Hanka,Vaclav: 8 listów z 1836,1837,1838/2/,1842 1850,1851,1853,1860. Do listu z 1842 dod.jego odpis,do listu z 1860 zał.list Hanki do Nikolaja A.Aledinskiego k.334-353

Hanusz,Józef: 1 list b.d. k.354-355

Korespondencja Romualda Hubego.T.4

Z tomu tego wyłaczono listy: Józefa,Karola,Ksawerego Hube,Teofili Hube z jej ostatnią wolą i przeniesiono do rkpsu 5020. Pozostały w t.4 Korespondencji:

Hartz, : 1 list z 1837 k.1-2

Hasenkamp, : 1 list z 1862 k.3-4

ks.Hebanowski,Jan: 2 listy z 1876,1877 k.5-8

Hebanowski,Stanisław: 1 list z 1877 z dopiskiem Klementyny Hebanowskiej k.9-10

Heberle,J. M. antykwarz: 1 list z 1862 k.11-12

Helcel,Anteni Zygmunt: 11 listów z 1843,1852/4/, 1853/3/,1857/3/ k.13-34

Helie,Faustin?: 1 list z 1846 k.35-36

Heylman,August: 2 listy z 1868,1871 k.37-41

Hignet,Emil?: 1 list z 1864 k.42-43

Helewiński,W. : 4 listy z 1872,1874,1875,1876 k.44-49

Heltius,A. C. : 1 list z 1830 k.50

ks.Hełowiński,Ignacy: 5 listów z 1849,1851,b.d./3/ k.51-60

Hube,Teofila: 3 listy z 1842,b.d./2/ k.61-64

... ! ...

148389 III Lect. mss.

Mazzatinti Giuseppe

Inventari dei manoscritti delle biblioteche d'Italia

Vol. LI Sorbelli Albano : Fano, Firenze 1932

" LXIII " " Guastalla, Firenze 1937

" LXIV " " Guastalla, " "

" LXV " " Bologna, " "

½ pt
vol

Wyłączono listy

Józefa Hulki

Marii Hulki

Heleny Hulki

Teofili Hulki i jej ost. woli;

do Rkp. 5021

Excellenz!

Langjährige Reihe von Jahren in Wilna,
als Professor an der damaligen Universität, zugebracht und
das Leben in Polen kennen gelernt habe, so wäre es mir sehr
erwünscht, noch einmal Polen zu meinem Aufenthalte zu wäh-
len, vorzüglich um meine Familie dem hiesigen rauhen Klima
zu entziehen. Es ist auch in der That noch bis jetzt eine pas-
sende Stelle für mich in Warschau offen, der ich meine in me-
dizinischer Hinsicht erworbenen Kräfte mit Liebe und Eifer
widmen möchte. Eure Excellenz haben, so viel ich weiss,
noch keinen Präsidenten der medizinischen Academie er-
nannt und ich würde mich sehr geehrt fühlen wenn

Ihre Wahl auf mich fiele. Ich bitte mich, wie Ew. Excellenz aus beiliegender Liste meiner Schriften ersehen, viel mit den Naturwissenschaften Polens und Russlands beschäftigt und würde schon durch meine literarischen Beschäftigungen manches Gute stiften können, wenn Ew Excellenz mich dabei unterstützen und mit Ihrem hohen Schutze decken würden. Strenge Disciplin und humane Behandlung sind ohne Zweifel diejenigen Triebfedern, die manches Schlechte vermeiden und vieles Gute stiften können.

Erlauben Ew. Ex. Hochgeb. Ihnen beiliegende Abhandlung über unsere Mineralquellen zu übergeben. Ich habe die Ehre, mit ganz vorzüglicher Hochachtung mich zu nennen

Ew. Excellenz

gehorsamsten Diener

Dr. Petersburg
d. 1 Decem. 1861.

Dr. Zickwald
im Hause Becker in der
Gagarinstrasse)

J'ai été très sensible à votre
souvenir du sujet du contrat de mariage
en Toscane. On m'écrit de Londres
qu'en Angleterre il n'y a eu
rien de neuf si important qu'une
nouvelle Landgrave and
Tenant. — La Suède n'est
pas si bien, car je crois vous
que vous connaissez tout
cela. Il me semble qu'une
pièce de mon emploiement

si tous vos amis
dont vous parlez si mal
font aussi bien l'éducation
que l'instruction de
mon enfant je regrette
davantage

Louise
Gabrielle

Kraków 10 Listopada 78

Łaskawy Mieszczanie Kochanie!

List Twój z 10 b. m. otrzymałem i najuprzejmiej podziękowanie przyjmuję za wiadomość, jak Ty uszczęśliwiasz drugich, nie bojąc się, że ci nieszczęśliwi mogą znaleźć w nieszczęściu Twoim. Nie o tem dziś mi widzi się pisać, ale o tem, abyś się zabierał do odpisania wymyślonej wiadomości i do tego, żeby znaleźć wreszcie sposób do wydania tej książki.

Pisanym tutaj nie tak prędko się to może stać, bo mi się ciągle coś innego wmieszka, nie odstępuje

Po wstaniu z modlitwy wyszedł
znowu z uczniami i
przeszedł z nimi przez potok
Cedron, gdzie był ogród, do
którego wszedł sam z uczniami
swoimi. Wiedział też i Judasz
zdrajca to miejsce, bo Jezus
często tam z uczniami swoimi
się schodził. Wziąwszy tedy
cohortę i od arcykapłanów
i faryzeuszów sługi przyszedł
tam z latarniami i pochodniami
i z orężem. —

I mówił Jezus
uczniom swoim słowa
na odjście swoje z tego
świata, zanim mu
wydano się
by mieli

ma być zapewne odpowiednio.

Znaczna część Lwowian [illegible] Polaków [illegible] w Warszawie, [illegible] wszelkie wiadomości [illegible] Lwowie. Stan rzeczy nie [illegible] i słuszne [illegible] przyszłości się nie [illegible]. — Opadnięcie się wszelkich [illegible] na lepsze można, jak [illegible] przeciągnie [illegible] [illegible] [illegible]

i sobie mody ułożenia,
— Ona i ja, Tomasz, Ludwik Lodoïski,
a wiadomości w Smirze
wtedy z Turcy Brandlacque
obawiamy się ich cudzoziemcy.
Jest — On jest skazany Lazarus
do zabicia moiemu na dziś. —

Jak Lazarus Łazarzowi
podwieziemie wraca Łazarzowi,
Lazary Lazarzowie się
Łazarzowa, umyć na lem nie
wiele czasu i do łóżka na sięg
ujść nawzajem wiele dziewczęcia.

Biegnąc i wracając ułożyć
i odwiedzam, wielu obcych ciągnie
w Smirze bo się ich wielka Smirna
Smirna mieszkańców w ogólnem uznaniu.

Pan Tomasz i Ludwik Lodoïski
mi dzisiaj i wczoraj nazajutrz
mego Lazarusa spotkanie

Le

Edmie Wielmożnie Panie!

Domyślałem się że wzmianka
o pożyczce 50 000 rubli
uczyni niekorzystne wrażenie
w Petersburgu, niemniej wydawało
mi się że Pan Minister za Tajemnicą
o złamaniu słowa dowiedzieć się nie domyśli.

Mniemałem mi należało że z wzmianki
tej żadne dla mnie nie wynikną
obawiałem się i mam nadzieję będzie
przemawiała uniedawnie o tym
Panu mi mogłem nie uczynić
ogólnego rozporządzenia klingen
objętych traktatem. - Liczę obecnie
i spodziewam się w Petersburgu i mam się

w [illegible] Dosłów, od Dni Kilku
do to słapno do chadzi bez dess
usławis nie z nowiejsu. Onypiennoś
[illegible] z miśny a z drowii byrajmniej
nie [illegible]. [illegible]
wamy [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], do [illegible]
w Wam najistotniejsze z drowia
wajmuje, [illegible] dosłow Kilkadziesiąt
z uledwie pobyciel z nowu [illegible]
rzuj wirpiejąc, jakoś opuszcza
nas niewtecznie.

Wczoraj rano [illegible] się do
wiśsanośći po ciężkiej
chorobie (paraliż płucny)
Minister Świecki, chowają
ja jutro. Lepiej umarł aniżeli
żył w ostatniej [illegible] chwili

testament Wielkiego Księcia Litewskiego
Witolda wydziedziczył na
wszystkich braci Kazimierza i Zygmunta
zostawiając mu tylko bo tysiąc
kopiców dostępnych dochodu
odwołał i cały majątek Zygmuntowi
zostawił. Kazimierz Wielgo[illegible]
na śmierci łoż do 4 milionów
rocznego dochodu szacują, a ile
więcej ma tego po śmierci
śmierci ojca mówił Witold
Spadek ojcem i dziedzictwo,
pomimo stałej sumy szlachtych
na przepadło umieszczonych,
jeszcze do 2 milionów kopiców
rocznego dochodu wynosić. Było
by to bardzo pożyteczne i piękne
[illegible] tego [illegible] na [illegible]
wielkie zostało. A [illegible] Kazimierz
pomimo tych milionów Kazimierz nic nie

wio jakie o literackim życiu
nie mogli jak. Wiele nas nauczył życie
ich mądrzejszym życie do Genewy
Tymczasem minęła X. Sakrament
z Panną Rabbe, Za naszej
obecności Księżniczki Salony Sanguszki
przedstawiały nowy akt Księżniczki
Nemours. Do nastu nie ma nic
nowego, jak zwykle Dziennikarze
nawet wydawnictwa bawią się Salonami
i Loże odmiennej płatki. Wiosny na
obiedzie u Hrabiego Potockiego
Ks. Aleksandryne Tyszkiewicz klórej mąż
samo się odjął Gubernatorstwo
Warszawy. Wiemy nic mogę innego
o Warszawskim Hrabim u nas wiadomości bym
Hrabiami. Słowo do X. Ordynariusza
z życia bogatego Księżniczki Gorzkiej
Spowiedzi wspaniałego Jutro wieczór
Hrabiami Hrabi X. Lubeckiego, Tarnowskiego
i Pana Tarnowskiego.—
Najczciwszy i Łaskawy obowiązany Dn. Gen—

Paryż
15/27 Listopada 78r.

Szanowany Senatorze

Trzebiatowski:

„[illegible]"

Zaświadczam 20 Novembris

1764. - [illegible] -

Obecni zaś byli sobie

z Szanami

[illegible]

[illegible]

Sienscy Burgundzcy ciekawi

w nowiutkim Szaraidurami

Obrachunek dziś na prędce zrobiony był mylny
i za wiele wzięłam pieniędzy. U Ratgeberin mam honor
przesłać rachunek według którego reszta
Złt 500, które do niniejszego przyłączam.

Łaskawie Wielmożnego Pana

dnia 23 Października
1841.

uniżony sługa
Józefa Puław

Revers załączam.

B. 23/III 68.

Verehrter Herr Professor.

Einer von den Beamten des Archivs, Archivrath Földvári ist von Dr. Hecker beauftragt, die Zahlung für die Arbeiten von Ihnen in mir zunächst zu leisten. Wollten sie mir etwa die Fassung des Empfangs's oder, wenn diese nicht vorhanden ist, vielleicht eine Bescheinigung von Herrn Head zukommen lassen, was der Obersthof Beamtheyde um eines a sterbens willen wünscht, so bin ich gern bereit das weitere zu besorgen.

Ergebenst

B. Wattmann-Liebnitz

Asrau. Platz 2.
3 Tr.

23/3 1869

Jaśnie W. Senatorze!

Na list z 16. b.m. nie odpisuję W. Senatorowi
nic zwłocznie, chociaż nad byt to uczynić.
Zwłoki przyczyna jest ze początku dniami
obecnie zajęty jestem wypracowaniem szczegółowego
memoryału o stanie Biblioteki tutejszej i
o potrzebie jej przerobienia w różnych względach.
Memoryał ten zamierzam zawieść po świętach
do Wiednia i przedłożyć ministrowi, aby co
wykołatał dla biblioteki. Dla tego też obecnie
powracam się do giórek Dorylaeum, aby choć
niewielu słowy pierwszą ciekawość W. Jdna Sena-
tora zaspokoić. – Co do rękopismów nasz się
tak ma:– Rękopis z domniemanego r. 1420.
na podwójny tytuł zapisany na drewnianej oprawie wypó-
czonej i rękami wypróżconej. – Ty tytuł na pergaminie
przylepionym do oprawy: Summa juris et leges theuto-
nice Dni Jacobi Canonici Plocensis
Na odwrocie oprawy na desce napis: Summa juris Dni
Jacobi Canonici Plocensis Data pro libraria Collegii
artistarum. – Jest folio niewielkie w dwie szpalty
stronnie niechlujnie. 413. pismem gęstem, zbitem, z mnóstwem
skróceń, trudne do odczytania.
Summa juris idzie do strony 137. Piąty koniec ma:
Explic. S. Juris compendiosa et peractis edita Magistro
Johanne anno incarn. D. m.cccc Vicesimo I. die
beate Lucie. – Dalej
Dalej od str 137–179. [illegible] [illegible]

z dodatkiem na stronicy Drevem genealogicum,
Cyrurgia Summa Bielów na 81 rozdziałów
bez ich oddzielania – Zakończono: Explicit
liber tibi Christe. Daty 6. kart próżnych. –
porem wyżej: Deus judex justus ad man-
datum dilecti Dni nostri Trone Wratisl. Epis.
jus theutonicum. (zatem Speculum Saxonicum po
Łacinie) na 18½ kart, na stronie wśc 228
ster: et sic est finis hujus operis.
Od str. 228. idzie inne mnie pismo ale równo-
czesne. Zatem 12 kart jednego a 6. 2gie pisma.
Jedne: de Genealogia. Consanguineitate etc. Item,
de damnis. Venditionibus etc.
Na str. 227 wstęp na 17 stronic. Von
Trawfe und wyne Wasser.
Str. 229. Incipiunt proprietates judicii
et definiciones eorundem von rechtim Vor-
munde ab er unmundiger Kinder schult
worderen und gelden moge und von
Morgengabe. Ten cały rozdział od str. 229–
do 309. jest bardzo nieczytelny bo za mało
natatarni słowkowemi za go porejmy wano.
Jestto rękopis niemiecki mniejszy kart 40.
str. 301–2 jest próżna
Na str. 313. Titulus 1mi libri. de electione et
electi potestate etc. de renunciacione, de bigamia
de foro emptione et venditione, loca. conduct.
donatiõ, sponsalibus – accusat – synonia-
iey sacrilegiis. de suspensione – etc. Oto nie-
które tytuły wyjęte do prawa na rozdziały
systematycznie rozdzielonego. Rejestr jest na

cale pod. mni pisze: Et sic est finis regi-
stri huius per manus gregorii Rosinbog(?) ten
jest na stronie 358. na końcu dicta. Całość ma kart
22.
Na str. 358: pisze Tabula tractatus
nuclei Juris Canonici. 1½ karty.
Od str. 365 – 387 Explicit liber qui intitulatur
paradisus animae Mgri Hugonis (: de
Folieto :)
Od str. 387. innem równie starem pismem
Missus est Gabriel (S. Bernardus auto)
do strony 395. dalej próżny papier.

W bliższy opis rękopismu nie wdaję się bo on wymaga gruntownych specyalnych i dłuższych studyów. Wiem że to nadzwyczajne, ale jeżeli Pan Senator zechce mieć odpis, zrobię o nim starannie i krótki pamiętnik zleconej Panu, do jakiego w takim razie wypadałoby wdać się [illegible] proporcyąp, to to oczywiście wynagrodzenie stanie rozumie. Nie chciałbym nie oktamit się gdyby kto temu proponował. — Drugi rękopis pod nr. tytuł: processus judiciarius coram judicibus omnium instantiarum formandus, praxi utriusque fori in Regno poloniae conformis per Casim. Jarmundowicz Decr. et prof. Collegam Juridicum ejusq. facult. Decanum etc. rerum ex omni tollo et integro de republ. literaria meritissimum, dictatus. pisane vero Matthiam Tyszkowski 9. 1770 [illegible] scriptus — folio stron 287. i rejestr. Obejmuje nauczanie [illegible] od processu we wszystkich 3ch instancyach. Sama Jarmundowicz mamy jest z drukowanych rozpraw innych. De rebus Ecclesiae alienandis veh non, Kraków 1739. fol. Quaest. juridica de mala fide. Kraków 1748. fol. i Manuscriptis St. De privilegiis jurisconsultorum, [illegible] w bibliotece naszej nie jedno znalazłoby się godnego uwagi pod względem wykładu prawa, ale nie umiem dziś zorientować się w tym lesie, bo

Katalogi manuskryptów nie są dokładne, a nawet nie miałem czasu wrzucić się do rękopisów ani mieć będę czas chyba za jakie lat parę, bo są piękniejsze bierące czynności zalegle to lat wiele. Zanotowałem tylko wskazówki rękopisów z których jednak wskazówek nie wiele być może uważnym jakoto: „Processum et instrumentorum formulae"

„Processus judiciarius fori spiritualis"

Nr — in Regno polonicae

Nr — coram judicibus instantiarum

Nr Jud. Castrensis

Nr juris Cracovien. in civilibus (to może co Rzeszinski wyjął?)

Nr varii institutionum

Juris defensorium Petri de Ilkusz

Juridicae quaestiones.

Juris Civi. et canoni. controversiarates Baldum de Ubaldis

Juris rerum formula

Jus public. gedanense

Zwłaszcza różne są dzieła rękopiśmienne odnoszące się do objaśnień Justyniana.

Zauważyłem apetyt JW. Senatora na nasze rękopisma, podałem fragmenta tytułów, ale nie tytuły, bo dziś nie widziałem i kwestya jak będzie zwalczyć te i wiele innych nie opisanych, bo bibliot. tutejsza obfituje w rękop. z 15. i 16. wieku. Bodaj czy to nie zachęci P. Senatora do zajrzenia do nas kiedy. — Co się tyczy Ossolińsk. bibliotekarz raczej Pan Senator pisać do Ksawerego Godebskiego kustosza bibliotek. ord. a otrzyma chętną odpowiedź. Bielowski jest za ciężki. — Wykład lekcyi w Uniwers. Jagiellońskim przytem książkę drugą na rzecz Gebethnera i Wolfa. Wykłady [illegible] akademii wychodzą we Lwowie p: t: Ordnung der Vorlesungen — tych jednak nie dostałem tutaj, raczej Pan Senator pisać o to do Karola Wilda we Lwowie, lub sprowadzić przez Gebethnera. Wild jest bardzo uczynny. Kremerowi Jn. powinszowałem od P. Senatora Juwenis, bo list przyszedł w S. Józef. — Uniczyt się, przypominał sobie wzniosłe uczucia dla teorye Saint Simona, z których odwiodłeś go Pan — [illegible]

Rękopismy nie dość tych nie widziałem, bez notatek to z odwiedzany katalogowych.

BIBLIOTEKARZ
Biblioteki c.k Uniwersytetu
JAGIELLOŃSKIEGO
w KRAKOWIE.

Jaśnie Wielmożny

P. Senatorze!

Korzystając z pobytu JW. Wielmożnego P. Senatora powziąłem zamiar zajść do Niego imieniem [illegible] celu [illegible] uprzejmie zgłoszone — a mianowicie.

Wiadomo Jaśnie Oświeconemu Panu Senatorowi, że nie raz, zwłaszcza ostatnio, [illegible] — Materyały wydawane przez rządy obcych krajów są obfite, a zarazem za kosztowne i za trudne dla uczonych Księstwa. — Pracownicy w badaniu historyi tutejszej z materyałów tych korzystać nie mogą albowiem nie posiadają ich w Bibliotece Jagiellońskiej. Trzeba ich zajść aż za granicą nie raz wzywać. Dla tego pozwalam się upraszać JW. Senatora, ażeby za bytności swojej w Petersburgu, zechciał [illegible] Akademii Umiejętności, która byłaby najwłaściwszą przechowywać studyów naukowych JW. Senatora i zechciał zjednać dostarczenie jej zbioru Ustaw i innych drukiem rządowych, jako też druków historycznych mianowicie wydawanych przez Komissyą Archeograficzne w Petersburgu, Wilnie Kijowie i Moskwie, a które jako rządowe publikacye mogłyby być bezpłatnie ofiarowane.

Kraków 18. Lutego 1870.

Łaskawej z winnem
uszanowaniem

[illegible]

Fürst Wiazemsky

Senator Rudolf Stern

Romuald Hube

— Kavaler Wielkiego Orderu

etc etc

Peterb

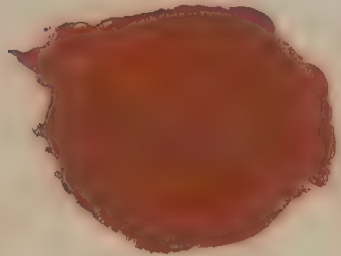

$\frac{29}{3}$ 870

Jaśnie Wielmożny

Panie Senatorze!

Na pismo z 4. Marca odpisuję teraz dopiero z powodu że oczekiwałem aż introligator odniesie rękopis od oprawy i takowy przeszle potem do Lwowa. — Teraz więc już mogę donieść że książka Dozta do rąk Bielowskiego powinna że Józef Szujski miał wielki apetyt, aby rękopis wydać w Krakowie. Trzeba bowiem wiedzieć JW. Senatorowi, że powzięliśmy inicyatywę w Towarzystwie naukowem do utworzenia stałe komisyi historycznej do komisyi tej przystąpowi mogą osoby z poza Towarzystwa, dalszem, radzą o udzieleniem manuskryptów do użytku. Rozpoczynamy działalność od podwojonych wydawnictwa. Mamy wydawać byzantyńskich cesarzy — i osobno: Scriptores Zapewne że wspomnamy nowe epoki zawdzięczamy politycznych i wstajemy na

ścisłe naukowym gruncie — Niektóry z nich
chwyci tenu stowarzyszenia, już rozpoczęli z dobrymi
datkami. Hetrel rozesłał
dotychczas 2000 egzemplarzów. — Prezesem
jest pierwszy Lubomirski a kierującym
wydawnictwem Józef Supski.
Za pamięć o Bibliotece Jagiellońskiej dziękuję najuprzejmiej. Jedno z dzieł JW.
Senatora zatrzymałem dla Biblioteki
a resztę odesłałem Towarzystwu Naukowemu
za co Prezes Major wyraża dzięki.
Listy z Komisem JW. P. Senatorowej wy-
wiłem niewłownie, ale w połowie tylko
kompletnie. Odesłałem 3 tomy Tolii nie-
bieskiej matrycy wraz z rachunkiem kupca
Drugiej matrycy już nie było. Koszt
z przesyłką wyniósł 5 fl. 20 kr. że
nie introligator wziął 20 centów wyjdzie
cały rachunek Wyniósł 6 fl. 40 centów.
Wysłałem na to 7. rubli. Wymieniłem 4.
za co mi dano 6. złotych - zatem powracają

do dyspozycyi JW Senatora 3. Ruble i 60.
centów. Materyą odesłałem panu Jasha Sie-
mieńskiego, ale pieniędzy nie, dla tego że
nie zastałem Siemieńskich w hotelu, odesłałem
zatem panskiego odźwiernemu, bo nie było
obawy iżby jej nie dostarczył, nie odsyłałem
nam pieniędzy, bo nie miałbym pew-
nego dostarczenia. Że jednak JW Senator
zawita jeszcze do nas z Wiednia celem
kuracyi, będę miał przyjemność dostarczenia
osobiście dyspozytu u mnie w biurku pod
kluczem zachowanego.
Odpowiadam teraz na zapytania. Kremser
Kaiserlich pruski bogiki Helcel ukończył
druk swego dyplomataryusza ale z ukoń-
czeniem stan zdrowia jego pogorszył
się tak iż nawet życia
nie przyjmuje — Obawa zachodzi że
nie przetrzyma końca miesiąca.

Pan Przedziecki już wyjechał odwiedzać
Zamierza nowe pozyskiwania po
bibliotekach zagranicznych czynić, lecz
przyszłe dotąd tekstu Tarnii dzięki Bie-
gorza. — Zoll także uczynił swoje
gotowość do druku prawa Rzym-
skiego, które dzieło chwalby już
po Wakacyach na świat wypuszczą.
Ja mogę wyjść dwóch między bibliotekę
a autorem bibliografiami, którego dzieło
13. pomi ukończono. — Czyje w odbiciu tekstu
jednakowo odbiorcy do tekstowych rozbiorów.
Całość bibl. przyjmuje dzieło polskich obli-
czyłem na 150,000. dzieło
Rosyjskich —— 50,000
Czeskich. —— 12,000.
Serbskich. —— 4000.
Słowackich 1500.
Słowiańskich (galicyjskich) 450.
Zatem zamiana bibl. pi dzieło 2 1/2 150
Tego [illegible] na nasz nasz. dzieło
czemy to przedziecki naszej, Bibl. dzieło
na drugi plan. —
Wiem kiedy [illegible] Przedziecki
Wracaj z najlepszem uszanowaniem
Szwedzki

6 czerwca
871.

Jaśnie Wielmożny
Senatorze!

Na pismo z 10. kwietnia odpisuję z wielką pokorą. – Pokora potrzebna jest, bom zawinił nie mało, bowiem odzierać się listowi blisko dwa miesiące. Zawiniłem wtedy nie tylko względem JW Senatora, ale i względem księgarzy onych którym odpowiedni obkładatem z dnia na dzień mając całe biblioteczki zganiarskie. Że jednak na lato obecne JW Senator obiecujesz krakow odwiedzić, tuszę sobie, iż mi łaskę owbiście absolwuje. Już też naleźlibyśmy przyjaciół. Drugi wtedy nie widzieliśmy się. Nie widząc się nie mogłem wiedzieć się z długu wielkiego JW Małżonce. – Leży bowiem u mnie 2da mi się 1. Rubel i 14. groszy jako reszta z zakupna materyi z Wiednia – za którym je odesłać dawniej, gdybym nie był biegł na przyobiecane rychłe pojawienie się Państwa. – Podobnie spoczywa opieczętowany rękopis zwrócony przez Bielowskiego.

Wina tależności korespondencyjnej spada też w przeważnej części na JW Senatora. Pisarz [illegible] zaborowski JW Senatora iż „oddaje dziś na ... powtę egzemplarz Historyi Prawa Karnego przesłany Bibliotece Jag." odbiorcy list, oznajmując nadejście tego egzemplarza, zarazem jednocześnie podziękował urzędownie a zarazem. Egzemplarz ten atoli nie nadszedł ..... do dziś dnia, jak również egzemplarz dla mnie i Burzyńskiego. — Tom 2gi zaś dotąd B. jeszcze nie ukończony. —

Co zaś tyczy Dokumentów po Helcla, te co powstały, tak za lichemi kopiami że więc nie nadadzą. Prace atoli tych dyplomatarjusza pracę Jana Szlachtowskiego i Piekosińskiego potrzebują gorliwie. Wydanie w przyszłym zapewne roku ukończony przez nich Dyplomatarjusz wielkiej wagi bo Kapituły Krakowskiej. Oni sami układają regestra dyplomatów warszyckich chronologiczne, dyplomatów po zbiorach dyplomatycznych, (Dogiel i inne) jako i po ca

wpadł wrażenia. Spisali ich jak kilka tygodni. Praca to wielce mozolna. Zresztą wiele jak przy tylu dyplomatach. Za pozwoleniem bibliografii długiej wiadomości zaczerpnąć. Dzieła wielkiego Hubego nie znałem. — Prof. Zoll. Inne dzieła mego odkładam na czas wakacyj. Zebrowski jest obecnie archiwarjuszem Więzieniu. Wydał on obecnie drugi poszyt wielce mozolnej pracy o pieczęciach. Podobizny pieczęci jego rysunku nie wyśmienite, może nawet lepsze niż Wielezińskiego, bo wiernejsze i nie znać tu owej fantazji rysownika. — O niej tylko wspomnę o żmyśle z Senatu, wiem, że jej JW Senator w mej obecności dotknął i że jej posłał miałem, co wtedy tak dziwnie, stać nie mogło mi przypomnianie sobie, Nie wątpię atoli, że za bytności JW. Senatora, wyjdzie ona z Wyzika. —

Dwie Januszowskiego i Jeleńskiego nie dostanie u nas i w dwóch antykwarniach. Co się tyczy dzieła: O klasztorze (odbitka z Rozm. T. Nauk.) O prawie Karnem (odbitka z Kwartalnika nauk.) również z niemi spotkać się trudno. Że jednak Friedlein niemal antykwarskie dzieła zobowiązałem go, aby o nabycie tych artykułów książek starał się.

Kończę to pismo – zasyłam moje usprawiedliwienie JW. Senatorowej i proszę się do JW. Senatora zarazem jednakże z głębokiem uszanowaniem

Wincenty

15 Stycznia 1872

Jaśnie Wielmożny
Senatorze

Mój list JW Senatora z zeszłego miesiąca, opóźnionem odpowiedź. Wiele nie na to starało aby opóźnić ją. A najpierwo, dwa nadeszły mnie list w chwili kiedy nie rodził mi dyn, (z kolei drugi) i następnie ciężkiego byłem niemal dwa tygodnie bez czynny bo gospodarstwo grzebało nas. Nastąpiły zaraz mnie ważne sprawozdania i rachunki, a w końcu jazda do Krościenka w dziewosłębu. Dodawszy do tego zbieranie materyałów i opracowywanie zjawisk jasnej szlachtowskiego, o którym czytał tydz w lutym — otrzymamy tyle punktów które mi służą za wymówkę. Usprawiedliwiony niej przystępuję do odpowiedzi. — Z rachunku o 797 stronicach, od Herberta, na jej biblioteka konkowska kur ber Litteratur; kur porządku. W końcu mamy Regesten und 6. poznań I. Kwartał z Tarnowa Archiwa

z napisem: W Krakowie w Drukarni
Mik. Szarfenberga miesz[kającego] u
bibliotek Krakows. r. p. 1570
Egzemplarz z tytułem powiada Bartoszewski
Wyd. w Krakowie — na przykład.
Tytuł jego: Tablica y przywileie wo
sunc z Łacińskiego języka na polskie
przełożone, nowym porządkiem zebrane y
spisane. Przez Jego Mość Pana Jana
Herborta z Fulsztyna kasztelana Sanockiego
starostę Niemyskiego &c. Cum Sacra
R. M. gratia et priu. — tytuł w
ozdobnej obwódce drzeworytowej — na odwrocie
portret Augusta (?) Sig. (?) r. 1564.
Sig. (?) Aug. (?) r. 1570 wiek
1570 — S.
na początku karty tytułowej — tytułem
karta ozdobna z ryciną herbu
Co się tyczy [illegible] Szaropatrickiej; o
tej [illegible] Xięci Ostrog. jak
się ma do Wiednia, tam trzeba
pojechać aby wyłożyć zatwierdzenie

Statutów akademii nauk, które ratio studiorum
przyjęte z czasem, jest dla tego samego w
Akademii powstałej z inicyatywy Greczka.

Strata Szlachtowskiego niezmiernie mamy
dotkliwą w pracach bibliograficznych, dyplomata-
rjuszów, w komisyjach hist. Naukowego. — Ob-
stalibyśmy nasz zestawił on cały dyplomata-
rjusz Dogiela, i porwał Bielowskiemu koniec
pióra z ręki. Ó nim nikt przed tem
nie czuł, lubo w ostatnim pokoleniu
pojawia się niejeden przed tą poważniej pracy
Niejaki mamy opracowanie jakieś dzieła historyj-
czne na podstawie monumentów Bielowskiego.
Namówiłem go, aby przed tego napisał sta-
dyum o samych Monumentach, wskazując
pomijając niemal że mamy Tacyta,
jest w pomnikach nie mała liczba ważnej
poetyckiej, która nie licuje z dzisiejszą
krytyką dziejową. — Drugi pracownik bardzo
dzielny jest syn doktora Bobrzyński który opra-
cowuje księgę o 10. najmniej z ksiąg
o Prusach i jego statutach. Kochawski ma
dziś o najstarszych [illegible] mat., o kosztach druku,

Bibliografii mniej kosztu nie można mieć wydany
i ostatni tomu 19go Zarządzenia Biblioteki T.
Tom 17 obejmie blisko 40 arkuszy. Zakład
Autorów części 17 będzie pięć, — Druk wiele
mi pochłania czasu, bo rękopis do druku
podlegają w chwili druku ostatniej bardzo
mozolnej redakcyi. Liczba prenumeratorów
dochodzi ujęcia 700 dwustu, więc dwie trzecie
kosztów się pokryte. Na więcej nie liczy
Tom. -
Spodziewam się z Wiosną, Senatorowie
stwo jako ptacy wędrowni, odbatujące do
zagranicznych muzeów i zbiorów bibliotek
Europejskich, zawadzić i o konkursy, co byłby
przyczynieniem. Zobaczym wypowiedź i
pisku w Klubie, i będziemy kupować
obrazy u Suwarta. — Za nim to jednak
nastąpi, pozwalam się, abym Ci życzyć
zdrowie zachowanie obojga Państwa, i
życzenia przy nowym roku, zdrowia
na cały rok, bo przy zdrowiu, wszystkie
się zecerta.

Szweicher

27. kwietnia 1872.

Jaśnie Wielmożny Senatorze!

Zalega u mnie list JW. Senatora z d. 2. Marca. Mea culpa! bo nieraz się sprawiedliwiać nie chciałbym opieszałości. – Ale choć późno to lepiej niż wcale, zwłaszcza kiedy udaję się w pokorze. – Tak przeproszywszy, zatrudniam sprawę listową. A najprzód nie przyjmuję podziękowania za nadesłany. Dzieła Jezusa Dar zacnego ś.p. Jerzego Lubomirskiego, który obecnie co mieniąca leży w łóżku (ulica S. Jana dom Wtory) i nie prędko się podźwignie. Lekarze się że to jest choroba raka grożąca śmiercią. Lekarze kwalifikowani i wrodzyli śmierć, tak jak ją wróżą Ś.P. Leidamowi Potockiemu (który nawet podobno w chorej w Krzeszowicach umarł). Okazało się

atoli z przebiegu choroby, iż to był kamienie
żółciowe, zatem operacya bardzo trudna
ale nie śmiertelna. Co się tyczy dyplomatyczna
Turskiego, ten wydany był z ogłoszenia Bielowskiego,
jednak ten w wielu miejscach się. Przysłano
go do Biblioteki Ordynacyi Krzyżtopolskiej nauczyciel
gimnazyalny obecnie w Lwowie, który tymże roku
raz na tydzień spowiadał u Jezuitów, wziął
powiększenia fotografów Kapitularzy nakazu dla
kilkunastu wyjechał do Lwowa. Tamtejszy
go w Bibliotece Ord. Czart. Tam ztąd zawiązał
w pamięci, nauczył się mody nieustannego
wyjeżdżania w publicznych rozkazach i zbawienne
duszy, a odwykł od dumienności badań.
Zanim potem na zastępcę kustosza do Bibliot.
Ossolińskich, miał sobie powierzony operat
Tymiecki. — Między kłótnie Wydawców wynikłe
na jesienie nie wszystkie, — Porównywał Wisn.
Zakrzewski docent historyi przy Uniw. Lwow.
egzemplarze rękopisu z drukiem i natrafił błędów
na tysiące — Postać Krytyka do Niwy

[illegible] w Gnieźnie, aż [illegible]

Że młody człowiek pisać niebrak, albo raczej kroszygować dworskie temu nie dziwię nic, bo to u nas rzeczą rzadką, a że ów [illegible] Jabłonskiemu że nie [illegible] nad nim, to był [illegible] Dziwnego [illegible] O. [illegible] [illegible] [illegible] na dzieje polskie po 12. wiek i nim wzięte daléj — Co [illegible] dzieje nie po za granicą tego wieku, to go nie obchodzi, [illegible] jak [illegible], mimo że między by [illegible] nie interesuje nawet ten co nie z niego w całości dzieje, i tych dzieje nie [illegible] to, co [illegible] i civ[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], przez który nie przestępuje, a tych w monumentach dużo objaśnienia na wypisanych przez siebie [illegible] [illegible], nie [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] a niema
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Dyrektych jest za wszelkie i za obrzezanie,

La Kwandras nauny Je powiedzieć
na którem dostarczy być na list-
Chrystusowe po polsku pisany, jako
polskiem gwarzy Akademii
nauk. Lasem kroniny - i zgiecz

Sam Kwiatkowski dobrze moje wiadomości
nie
[illegible] [illegible] [illegible]

25/6 872.

Jaśnie Wielmożny Panie

Na otrzymane pisano z dnia 3. Czerwca
które mnie wprawdzie dopiero dziś odebrać
z najpierwszym nadarzeniem się okazyi, jako
skutkowanie adresowałem prawda całkiem ale
z pewnym zastrzeżeniem Wobec tego, dopiero zatem
za pewne. Otrzymy list przysłał mi Pan
Bożym z Krzeszowic, bowiem nie zawadził o
Kraków. Dla tego nie nie miałem sprostowania
zdarzenia mianowicie przypuszczenia Krakowskich
Nadesłane tenory powodzą jako, że się tego
wczoraj dodatku do gazety Piotrowej jeszcze nie
ujrzy dodatek z którego dowiedzą bliżej ich 17
i 18 tego miesiąca, i zbiorowisko tam [illegible] nie
zawadzi Zakaz [illegible] ujrzał z wczoraj
z. Appelmata z XIV roku. Do dnia tam
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

u nas i po niemiecku wydany, który wyjdzie
wkrótce, będzie katalog Senatora
Bischoffa.
Jak Zolla zobaczę powiem o Beckerze. Teraz
pisarzy filozoficznych nie czytają, skoro chcieli na
czasopiśmie gratyfikacji wydawać jeszcze. — Jam
cały dwakroć nie w Uniwersyt. Dukarni. Rozpoczyna
dziennikarskie zabawienia wydawnicze: Siedziny Krakowa
Ignacego Pawl. Paniatkiego. Drukuje się też tom
poezyj S. Jachowicza. Siedzi Słowackiego. Pisarz
między nowelami. Jestko młody i wolny pamiętnik
który z Poznańskiego wiózł w Krakowie, prawował
i ma w zadatku. Kupił, a teraz widzę, że będzie
agentem filii banku z Poznania. — Szkoda że nowe
czyli 1a historyczna nie przejdzie przez cenzurę, lubo
mu dość zabawnie i to aby pisał jeszcze
o cenzurze. — Dunajski dalsze prace swe zawiesił
z powodu troski o córkę chorobę, która wzięła przypi-
sując imaginacyi nie rzeczywistości.
Kopia P. Kazimierza wyszła wczoraj. Siedzę i wolny
wolę chwilę, tak i potem za wczasu aby
byli mniej, aniżeli tak i wtedy. Nie to zdaje się
mi na, bo funkcyonuje nadal Towarzystwo
Naukowe. Skoro nas Cesarz zatwierdzi, ówczas
przystąpimy do propozycyi 24. akademików w
tym porządku i rozumieniu jakeśmy ich Cesarz
zamianowali. Z 24ch innych proponowanych,

wybrać on może 12. a kogoś 12. nie zakwestjo-
(i 24. (Tygodnie kwestjonarz i mamy 12 nie) mogą
dopiero istniejący ciała akademickiego, i to ciało
jest nie gromadzie jak przedtemo dzisiaj Akademi-
kowie wybierali – lecz nie inaczej, tylko ono 24 członków
na siebie samo podane austryackie. W przeciwnym
albo podług i zagranicznie. – Ciało to składa
byłoby z przeciwnym sierpu, nie to jest jest jedno-
myślna zgoda i wola za wiele naturalna, oznacz,
albo zabytym wiedzieć czyli na które budowie
wiadomości zdolenia od Wydz Rosyjskiego, – zatem
głosu senatu mamy za wodzicie może mieć
proinformujesz wyżej sposób wrócony kiedy ze
gospodarz gospodarstwa akademickich w Krakowie
zamienionych [illegible] może, więc może dla nauki
wykluczony być [illegible]
pustej i [illegible], przychylność [illegible] do się
wpływu [illegible] [illegible] i [illegible] do
rzeczy Mariejowskiego. Wiele on talentu nie w
nowych pracach i wiele chwały wtem co napisał
lub wiele i grubo pisał – [illegible] [illegible] [illegible]
nie nadzorowali, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Kwartowe
50 ani. Mariejowski zarobek [illegible] Rostkowski jest
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

20 Sierpnia 1874.

Jaśnie Wielmożny Senatorze.

Na wczadanem dzisiejszem mnie list J. W. Senatora, w którym odpowiadam jak najkrócej bo już czasu nie starczy.

Dzieł Matth de Cracovia mamy kilka w rękopiśmie, ale tego nie posiadamy. Jednak że dzieło to może być znanem w bibliografii niemieckiej, bo Mateusz wiele pisał, a dzieła jego skrupulatnie wymieniają niemcy. Był on rodem z Krakowa w Pomeranii. Na tego to, dzieło nosiane dzieła jego, w mej bibliografii 15. i 16. stulecia opuściłem. Tractatus ten nie był drukowany bez wyraz. roku, po roku 1468. Druk przypisują Gutenbergowi. (w 4to kart 26) Wiszniewski w Hist. Lit. w T. V. dzieła Mateuszowi przypisuje. Mateusz z Krakowa biskup w Worms † 1510 r. — W Hacina Repertorium bibliogr. przytacza dzieła Mat. z Krakowa wydane w 15. wieku pod Nr. 5801 do 5809. Jakóba z Paradyża mamy inne dzieło które Wiszniewski w T. V wymienia. Tego którego Senator wymienia nie mamy!

(Z nich tytuły Jakóba z Paradyża, wypada tylko ostrożnym
Naszy, pisał Determinationes de Concilio super
Papam — Inny zaś z XV wieku jest
autorem wielu dzieł. Jacobus ten de Paradiso
przezwy się, pisał się Fabri, de Clusa, de
Erfordia, Carthusiensis. Znane są jego dzieła:
Sermones. 1455. Quodlibetum statuum
humanorum. — De veritate dicendi —
de arte curandi vitia. De arte moriendi.
1495. — De valore missarum, 1493. De contra-
stibus cum pacto ad vitam. — De animabus
exutis a corporibus 1475. Confessionale com-
pendiosum. 1520.
Jakkolwiek w liście tych prac Jakóba
tego, nie ma wzmiankowanej przez JW.
Senatora, wypadałoby dalej poszperać, które
mu przypisać zgłosił „ De tentationibus
et consolationibus." —
Tyle mogę na prędce wyjaśnić w tej
kwestyi.
Fotografie wrócę od Lewowskiego. Z
tych 8. odtworzyłem, i te, według zlecenia
przesyłam za pośrednictwem z Warszawy.

co nastąpi zato jesienią Września.
2a pamięć w Zbiorach Bibliograficznych ogólnej
biblioteki. Tym razem atoli, wyjątkiem jest
zamówiona broszura Moneta Wieluńska,
Jam ją atoli zamówił mię w 4ce kart
4. tuż a 2½ stron 5.

Ekskursya do Kiszkowic nie wiodła nie.
Mieliśmy wtenczas aż późno w noc.

Z Panem Senatorowej wyrażam zdrowie i uszanowanie moje.

Lasbijo

Twoja tu Tam

Streicher

1. Lutego 1876.

Jaśnie Wielmożny,

Senatorze!

Smutna wiadomość o zgonie matzionki JW. Senatora dochodzi mnie z listu Jego w tej chwili. Pisać słów pocieszenia sterczyby- prawdy odtewn nie umiem, ale umiem odczuć ten ból po stracie osoby do której się przy- wiązało i nawykło w codziennem przyciu od lat wiosnych i dojrzałych życia.- Boleść prze- minie, pozostanie smutek na dalsze lata, a pokrzepieniem jedynem onego będzie pra ca do której wdrożyłeś nie JW. Senatorze, nie umiejąc stworzyć sobie w życiu swej próżni).- Mężnie więc zniesiesz to cier- pienie, a zajęcie umysłowe, niechaj je choćaż od czasu do czasu zagłuszy.

Mszę żałobną dzisiaj z rana odprawimy i zawezmiemy na niej wspólnych naszych nam Zyczliwych.

Że jednak nie jestem pewny śmierci
rzeczonej matrónki JW Senatora, i nie
mam daty Jej śmierci więc upraszam
o zawiadomienie mnie rychłe, abym mógł
wydrukowaną zaprosiny do przyjaciół.
List JW. Senatora zakomunikował Kowalem
Panie Prezesowi Majerowi i Sekretarowi
Zollowi tudzież prof. Smyckiemu, którzy
polecili mi przestać przy tej sprawie
swoje ubolewanie. –
W korespondencyi pomiędzy mną za-
szła pewna nieporozumienie, dla Boga nie
z mojej winy. List JW. Senatora datowany
21. Grudnia w którym donosisz iż jedziesz
we Czwartek do Paryża, otrzymałem dopiero
27. Grudnia, to jest w cały tydzień, a zro-
bione dochodzenie nie wyjaśniło mi, czy
list leżał na dole u Woźnego, czy w
zwyczaj tydzień w torbie listonosza.

Kwidy wypierał się winy. Byłem więc
pewny, że Państwo już dawno przeciwdziała-
jące w Paryżu.
Wczoraj dopiero otrzymałem list JW Senatora
z dnia 3. Stycznia, że jedynie stanowczo
niebezpieczeństwo, że choroba odwlokła odjazd.
Oczekiwałem więc rychłej wieści z Paryża
ani przypuszczałem że choroba ziobarki
tak smutny wewnie obrót.

Otrzymuję odpowiedź od JW. Senatora
powiadającego wyrzucenie ciała od nas
objęcia, jak również od dalszego kroku
w tej chwili poleca mi to uczynić
i powstrzymać z najgłębszem uszanowa-
niem.

Streicher Karol

Kraków d. 22 Lutego 1876.

Jaśnie Wielmożny
Senatorze!

Otrzymawszy odpowiedź, przystąpiłem niezwłocznie do spełnienia życzeń JW. Senatora. Sienkiewicz ogłosił w Czasie z dnia dzisiejszego wiadomość o rejście ze świata Matrionki. Drukowane zaproszenia wręczałem do znajomych jak Kropf, Bojarski, Piekosiński, Zoll, Śliski, Żebrowski, Sienkiewicz Ojciec i Syn, Majer, [illegible]owski, Dobrzyński, Smyrski, Heitzmann i inni. Żona moja zakrzątnęła się około odprawienia nabożeństwa, które urządzili XX. Kapucyni bardzo przyzwoicie.

Kwiatów zapasowych posyłam dla pamiątki. Mam nadzieję że JW Senator wracając z Paryża wysłuchiwać dni parę w Krakowie, aby w otoczeniu swojem

mieć chociby niejaką ulgę pomiędzy
zgiełkiem sobie.

Zostaję z najgłębszem uszanowaniem

Szweykowski

TEOFILA HUBOWA

żona Senatora Kr. polsk. Romualda Hubego, członka Akademii Umiejętności,

rozstała się z tym światem po długiéj chorobie w Paryżu dnia 22 Stycznia 1876 roku.

Za duszę Jéj odprawi się Msza żałobna dnia 11 Lutego r. b. t. j. w Piątek o godzinie 9 rano, u OO. Kapucynów, na które zaprasza się Przyjaciół i Znajomych.

Kraków dnia 10 Lutego 1876 r.

2 Maja 1876.
Kraków

Jaśnie Wielmożny
Senatorze!

Dziękuję na to, że Jaśnie Wielmożny Senator powróciwszy znów do siebie z Warszawy, odpisuje na pismo z d. 9. b.m. – a najpierw załatwiam interes co do manuskryptu Statutu Wiślickiego. Na załączonej Karcie podaje Pietkosiński przemyany znaków [illegible] lat 1476 – 1485. [illegible] Data nie ulega wątpliwości. Tym sposobem domysł Helcla wyszłaby poprawnie.

U Friedleina dowiadywałem się. Rivnac nadszedł książkę z Pragi.

że on napisał część tu, [illegible] Sad
dzieła Korzona Włościan.
Autor Laski [illegible] bibl[illegible] Ja-
nickim, ceni tom na tom [illegible]
[illegible] że to nie dużo. – [illegible]
Adwiatu prawa polskiego [illegible]
600. numerów.
Pielkosiński ma jeszcze [illegible] do
[illegible] Dyplomatarjusza, [illegible]
[illegible] virtibus do wy-
[illegible], do których mam
[illegible].
Co się [illegible] wymienić. [illegible]
[illegible] że
bo nie ma wszystkich studyów, tj. co
doktorat Krakowski [illegible] gotowe

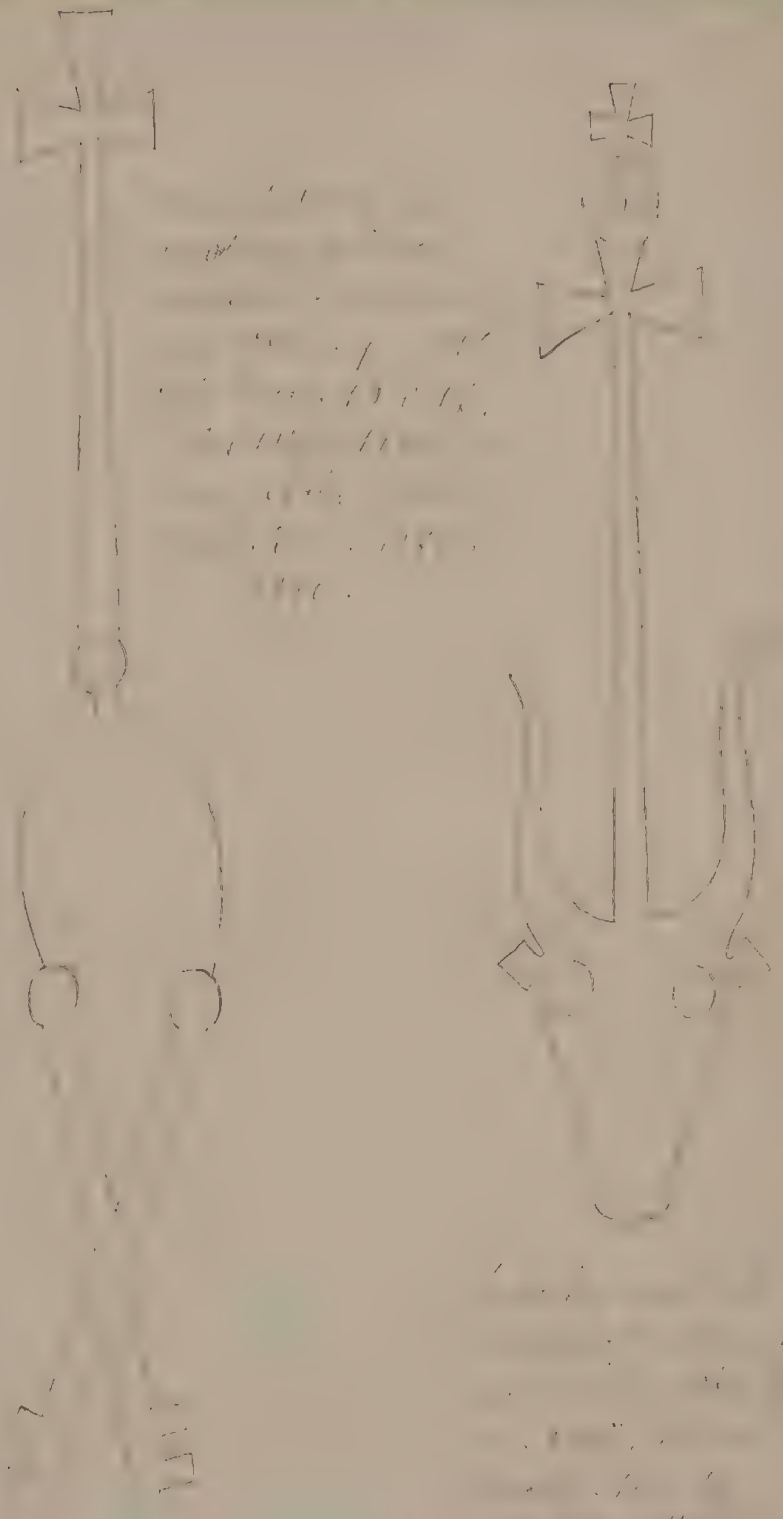

$\Omega_<$

24 876.
6 Kraków

P. [illegible] Wielmożny

Senatorze!

Nie mam listy odpisuję a to jak najkrócej. Skazany bowiem na nieczynność, siedzę w fotelu w pozycji nieruchomej obłożony zimnemi okładami z wody aptecznej. Na gładkiej drodze pośliznąłem się w skatachtańcuskich w tył, [illegible] zębo które z posad swoich wyskoczyło i nadwerwało, a teraz potrzebuje zupełnego spokoju, abym nie zabliźnienia

Spis mi zakommunikowany nie potrzebuje dalszych wyjaśnień, bo nie widno w nim [illegible], a tytuły nie muszą być dostatecznie rozwinięte, bo nie nadzwyczajnie [illegible]

Kazkowskiego Kazania o przenajświętszem Sakramencie mszy głowny nazwie Eucharysta, wydany w Krakowie r. 1602. Dla tego nie ma ich w bibliografii XVI w. Nowy Testament in 8vo i Postilla, pewnie z drukiem, ale trudno twierdzić to za pewne. —

Rzkowinskiego Dyplomatarjusz wyszedł temi dniami ale jeszcze nie dostałem z Drukarni do Biblioteki. Zabieremy się do wydania zwłok wodnych w tabliczkach

Kwitka złożonego u Trzebina oddam do Gebethnera
jak tylko będę mógł wyjechać to jest za
dni kilka.
Z rektorem nie widziałem się oddawna, nie
mogłem zatem zasięgnąć go o fotografię,
ale pamiętam o tem,
Z powodu stanu mej fizycznej niemocy
zagranicą Zegoty Pilatego nie [illegible]
w wyjaśnieniu co do Gregorowicza, które wyjaśnienie
załączam i myślę że jest dokładne.
Co się tyczy Donatusa w Halleru w r. 1515
jest on jako dusza Gregorowicka w mej
bibliografii wymieniony. —
Wyjdą tu dni kilka Gregor — nas. Zawiera się
spis miejscowości całej Polski z wskazaniem map,
z wyszczególnieniem zwłaszcza o nich wiadomości. — Praca ta
przyszła za lat dwa zdaje się, gdyż obecnie
[illegible]
Wyszły tu [illegible] Biernackiego nas. [illegible]
do Kalisza — Opracowuje dużą Przemysława, do
którego zajdzie do 300. dokumentów w kodeksie
Wielkopolskim Zakrzewskiego.

Bibliografii [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] z końcem Lipca. Dalszej [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Dalsze litery objęte będą [illegible]
[illegible]

Mamy na myśli wydanie katalogu biblioteki Jagiellońskiej. Ustawki już opracowane do 150. arkusza. Objętość ma [illegible] 50. [illegible] in 4to ściśle Druku. Do wydawnictwa przyczyniłby się komisya bibliograficzna.

Temi dniami ma przyjechać do Krakowa [illegible] [illegible] [illegible]

9-76

Jasnie Wielmożny

Senatorze.

(Zgodnie ze [illegible] z 3. Września, [illegible]
opóźniwszy się z powodu, iż w czasie
Wakacyjne gonitem światami. Nie
żeśmy mi bowiem było, żem w sierpniu
hulał po Krzeszowicach, Jendze z mnie
skubiło wó we Wrześniu poje
chać do Swarzowicy wraz z Prezesem
Majerem, gdzie oglądaliśmy nowe
dziedzictwo Akademii i wydawali-
śmy dyspozycje. Ot! akademia
wdaje się w gospodarkę, na której
w najlepszy razie mogłaby mieć

9000 duńskich dochodu, a dwakroć
tyle [illegible] z funduszu nie godzą
się na brzmienie woli ostatniej
Szalaja. Kto wie czy Akademia dobrze
się kiedyś namyśliwszy, nie zrzeknie
tej kłopotliwej ewikcyi.
Na uczynione zapytanie co do Długosza
odpowiadam zakommunikowaniem JW.
Senatowi notatki Z. Pauliego, który
jako wydawca tego historyka najlepiej
obeznanym jest z kwestyą rzeczoną.
To jest tyczy przykrej sprawki tej
odebrania na Warszawę, przez Ge-
hethnera, jak słyszałem tajnego Sekre-
tarza Fryderyka Augusta a ze stąd
jej wzięci miejsca temu, musiały

Powinien dojść rękę W. Senatora.
Również dowiaduje się [illegible] o samym przebiegu
[illegible] Zolla w formacie
in 4to była ona w kopercie i na adres
sem.
Jako wiadomość mogącą W. Senatora ob.
chodzić donoszę, że Kodeks Tymiecki
tom [illegible] jest w handlu księgar-
skich, jako też nowy tom Kodeksu
Lubiczy. Jest to Aktów grodzkich,
Jest to Liske sobie sprytnie postąpił
Jest fundusz na wydawanie Aktów grod-
zkich [illegible] dwóch dyplomatów obcych
je chce się [illegible] i [illegible]
już drukowane — Nie chce mu się bowiem
zadawać pracy nad odczytywaniem aktów.
Dyplomata zaś odczytuje i odpisuje
jego urzędowe, mając to zadawanie

jako tematu do pracy w seminarjum historycznem. Tak więc bez żadnego trudu mu materyał do dzieła, — dokonuje szczegółowem, w tem jak najmniejszym stopniu ordynary i [illegible] bierze postępowanie [illegible] [illegible]. Tak więc [illegible] [illegible] do [illegible] i [illegible], ale [illegible] [illegible] [illegible] na tem. — Studenci co innego mają na myśli w [illegible], a na [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] światło na stronnictwo domowe w polsce [illegible] wiekami —

Żądane

Żądane miejsce o Sejmie Wiślickim r. 1347 znajduje się w Nowej Edycyi Długosza (Operum tom. XII - Historiae Tomus III. - Cracoviae 1876) pag. 225, poprawione podług tak zwanego Autografu Długosza (brulionu pisanego częścią własną ręką Długosza, częścią przez jego podrzędnych pisarzy) - niema w nim jednakże żadnych ważniejszych wariantów, któreby zasługiwały na uwagę, i coby rzucały światło na dzieje Sejmu Wiślickiego. Jedyny wariant w imionach jest w Autografie Długosza: „Joannae z rothonis Cracoviensi" (zamiast „Joanne z rothone Cracoviensi" Edycyi Lipsk. tom. 1081) - dalej: „propiciatione emploiorem contulisse" zamiast propagatione emploiorem contulisse" Edycyi Lipsk.

col. 1682 wiersz 12) – dalej „commendationem dignum non iudicet" (zamiast „commemorationem dignum non iudicet" Ed. Lips. col. 1382 wiersz 24) – dalej: „solidae iustitiae semitas ostendisse" (zamiast „solidae iustitiae semitas offendisse" Ed. Lips. col. 1682 wiersz 4 f) – dalej: „additionis reformatae remedio" (zamiast: „additionis informatae aliquo remedio" Ed. Lips. col. 1683, wiersz 8). —

28/11 876.

Jaśnie Wielmożny
Senatorze!

Jakkolwiek na list z 18. z. m. b. r. dopiero
teraz odpisuję, (co zresztą chciej przypisać 68
tendencji, lecz obfitszym innym zajęciom)
jednakowoż nie omieszkałem niezwłocznie
uczynić zadość poleceniom mnie wydanym.
Pielowiński zawiadomił JW. Senatora iż
Krobikę odebrał. Odebrali i inni, a
Rektor Zoll temi dniami wezwie odes
mnie adres. JW Senatora aby do niego
listownie się zgłosić.
Drugą przesyłkę otrzymałem pośrednictwem
za pośrednictwem pana Kolejowego Kwidzie
listem egzemplarze. Jedne poszły do Wiednia
i drugi powtóz, inne drugą Książnicę
do Lwowa. Z egzemplarzem dla Nar

miesiąca była uczęstniczyć gdzieś podróż,
bo podobno bawi on w tej chwili w
Wiedniu a powrotem z Wiednia, ale
ja z Wiednia podróż do Lwowa,
rozkaz że pierwszej podróż go
takie Boże nie gwarda do Lwowa.

Co się tyczy odesłania zakupionych
dzieł za granicą — jeżeli te
mają, dostawać się do Friedlenera
odmiejsc jego komisjonera w
Lipsku Księgarnia: Friedrich Volk-
mann P.A. St-ra N. 1. —

Z wiadomości miejscowych mi wiele do
wiadomienia. Akademia mamy nie o ile
mnie lubo wiele traci członków. Obecnie
stracimy wdaje się Skobla, który z

powrzenia głęboka, dostaje powrzenia gardła
i oczu, tak iż go Karmić trzeba. Również
niebezpiecznie chory jest Walewski. – Podobno
nie wiele się mu należy. Nic będą już
mu na murach wyrywać szubienic.

Akademia traci tak nagle członków, nie
ma czem zastąpić ubytku, żaden się pojąć
nie teraz faworytów na polu nauki
ocrzy. Warto się już teraz za pół rzeczy
zebraniach, nie ma takiego Kompletu
w Wydziałach, jaki jest jest potrzebny do
zaprzysiężenia nowych kandydatów.

Mej Bibliografii t. IV zeszyt I
obejmujący całą literę R. już jest w
handlu. Tom drukuje się litera U.

Zapewne już wiadomo Senatowi czy
zadecydowali drukować cały Katalog rękop
pism biblioteki jagiellońskiej. Obejmie

ca do 60. arkuszy druku petitem tego formatu co bibliografia. Szkoda tylko że fundusu na to nie mamy. Tymczasowo zatem zabieramy się do tego celu z funduszu bibliograficznego rocznie po 300 rbl. Druk zatem pracy Wistockiego potrwa lat kilka bo rocznie ledwie jeden zeszyt wyjdzie.

Bibliotekę otrzymałem w darze po Józefie Wyrzykowskim sędzim apell. z Warszawy. Zbiór 500. dzieł o 1700. tomach. Są tam dzieła głównie prawnicze i historyczne — lubo nie ma tam nr. 1 skoici ale zawsze to cenny nabytek. Jednocześnie od X. Tatarkiewicza otrzymałem inny zbiór 1200. tomów. Tym sposobem Biblioteka Jagiellońska wzbogaci się o przeszło 2a lat pracy dojdziemy do 200,000. dzieł.

Zostaję z najgłębszem
szacunkiem

Dr Wisłocki

2/2 77. Kraków

Jaśnie Wielmożny
Senatorze

Na list z 3. 3. b. m. otrzymany d. 7 t. m. odpisuję dziękując najpierw z góry za przyrzeczony dar dla Biblioteki. Aby go jednak uzyskać bez opłaty cła które jest znaczne radzym wiedzieć jaka to jest szafa? czy to szafa mebla ordynaryjnego, czy waga będzie krótko cenowana. Jaką drogą by przyszła! Czy koleją?. czy daje się rozbierać lub w całości dojdzie!-
Według otrzymanych wskazówek urzędowym podanie to Namiestnictwa o uwolnienie od cła. W takim razie musiałby transport iść pod adresem Dyrekcyi Biblioteki Jagiellońskiej. - Może byłoby praktyczniej szafę odesłać przez Prusy na Katowice (tam jest Kommissy Spedytor Fiedler) w razie jeżeli Prusy nie pobierają cła od mebli z Królestwa.
Że jednak obiecana rzecz jeszcze nie tak rychło uwieńczy wypłacony (sądzę że będzie można uprosić się o uwolnienie od opłaty cła. Zawsze by dobrze było wiedzieć przybliżoną wielkość szafy.
Tyle o interesie. Bobrzyńskiemu zakomunikowałem wiadomość że JW. Senator mazr pisać do niego. - Przedstawiono go na profesora prawa niemieckiego w tu-

tejszym uniwersytecie. W tym celu aby mógł
mieć poparcie naukowe, wydrukował tom I
Historyi prawa niemieckiego. Mimo najlepszych vale-
ci prawa collega w Wiedniu od listopada. Jest
to na przeszkodzie, iż uniwersytet ma tylko jednego
profesora prawa niemieckiego aż nie wiele
to światło to miast o prawie, mówi o ucieniu
o nadziejach papiery, wygnaniu biskupów i innego
dziwowiach niżej. Był profesor Gierke mój kolega
szkolny, był za udział w rozruchach r. 1848
wzięty do Wojska i lat 20. przepędził jako Kapo-
ral, i tyle wrócił na katedrę ze wszystkiemi
manierami prostego żołnierza i uparłego głowa.

Akademii idzie wszystko po dawnemu
a wiele na przód. — Kodeksa dyplomatyczne w
ciągłej robocie. Księgi miasta Krakowa w druku,
a aby zagranica wiedziała coś o nas, wydaje
akademia po francuzku i niemiecku, rzetne
sprawozdania o pracach akademii. Także Bibliogra-
phische Berichte za rok 1876. wyszły w Lpc.

Przegląd Krytyczny wydawany przez Zakrzew-
skiego zachwiał się w posadach to miał nie
lada coś nad 200 prenumeratorów. Gebethner
wstydził się nakładnictwa. A że to pochlebiała
bardzo wątpliwa sławienia i bezinteresowna pra-

na ten rok rozdrielismy nie ściągając premu-
meratorów na akcye 15. rocznikowe. Zebraliśmy
Dawców do 50. gmer co zapewnilismy by*
pismu, które na ten rok wcale zawodniej wygląda.

Żeby rektor otrzymał godność Kanclerza Dworu
wcale nie sprzeciwiamy ~~się~~ tem milszem Jego
z nią tego nie sprzeciwiać. Jestto za dworze nie prożnia
ludzkie, od której wcielako racey rektor wcale
jest wolen.

U mnie wszystko po starem. Drukuje się zeszyt
2 gi tomu Hr Bibliografii. Dowiedziem do wi-
dzenia Chalimonski. Wydrie zeszyt ten w miesiącu
Marcu. Całego tomu nie wydam w tym roku
wydawniczym. Druk pięknego tomu postawa do końca
Jego. roku. Całem 10 ark dzieło pozwolenie nie.
Tymczasem szykuje bibliografie poprzednich
stuleci aby ją skończyć w r. 1880. rozpocząć
będzie ona wymagała. Ciekawy będzie w niem zbiór
wskazowników do biografii osób o których pisano
lub ktorym dedykowano dzieła - a to wyszukiwany
obecnie tak, iż od razu można wiedzieć
ile i które dzieła i ~~ob~~ kraiony odnoszą się
do jednej osoby lub jednej rodziny. Dla mnie
grafiotow materyał arcy ciekawy. —

Czyby nam do Krakowie jeden pracownik więcej
Zdaje Ignacy Polkowski wyginiony został i dano
za to że napisał dzieło o Kopernika jako polaku.

Pokowski lub jest za pobieżny w robocie, jest bardzo ruchliwy, i wielotrudne na wodzie. Śród innych materyałów do wydania historyi Bałtyckiego, ale mamy grono nadto takie zwoby Bałtyckiego i Jana Bielskiego. Bielskiego mamy w rękopiśmie czy u nas.

Co więcej mam do mówienia. Mamy zimę bez zimy, bo słońce i deszcze cały dzień. Śniegi pozimowe wyjęczały Karnawał na wodzie.

W domu u nas jeszcze ludniej, bo d. 19. Grudnia przybyła mi piękna córka, jest całym obrazem wypełnienia, by to utrapiać, wtenczas ale potem wypchać jakoś to jednak przejdzie.

W literackim świecie, nasza miana w bieżącym redakcyi Kraju. Po zgonie Marcy, wydawnictwo nie środe Aleks. Świętochowski wydawnictwo. Ślązki zdaje gazeta tego obrabiły. Dziś ostatni jako redaktor Stan. Koźmian dyrektor teatru, Adolf Dickstein Kr. i dr. Józef Rogowski, który przeprowadzi wielkie fortuny siedzi w Krakowie stanęły nie o względy. Sam Kraszewski wydrukował wodnej i podobno uzyskał jej względy, bo rodzina lgnie nie łatkomyślnie istnieje.

Tyle plotereek na dzisiaj. Wielkie one stoją za pogadanie Kontaktu i najgłębsze ona.

Kochanie Zamotin Sam Wszelkie

Jaśnie Wielmożny

Senatorze! 16/4 77.

Otrzymawszy świeżo, uprzejme mi
brouny JW Senatora do rozstania, prze-
śpieszam zaraz z odpowiedzią
na list z 10. b. m. Brouny [illegible]
dzisiaj rozesłane według wskazówek
udzielonych. Zapytujesz mnie JW.
Senator czy ma prawo Dobrzyński
skierować. Ma on [illegible] Ministra
i Referenta, a mimo tego mam nie
za wiele nadziei wobec. [illegible]
że wniesiony byłoby poparcie
i ze strony [illegible]. Jeżeli,
wkrótce więc JW Senator ofiarujesz
się pisać, to i owszem proszę o
to, lubo nie z Dobrzyńskim mię

widziałem dotąd, i nie mogłem go
uwiadomić o Twojej sprawie,
W. Senatora —
Na wydziale historycznym Akademii
pomerano dnie tych. członków Akade-
mii Uniwersyteckiem i Bobrzyńskiem
nie wiem czy przyjęto . . .
Słabość mi W. Senator o Sejmie by-
łym lubelskiego, [illegible]
W. Senator jakoby [illegible]
nadchodzenia dostać nie [illegible]

Jadę W. Senator jedynie do
Petersburga. Miałbym w tym wiele
przeciw o [illegible] dwie o
Królestwie [illegible] z pisałem tu,
Zajęcia [illegible] i starannej rusko-
Dyplomatyce. Petersburg 1824.

i Objaśnienia znaków widzianych w
bonagrè Moskwa 1844. w 4ce Rozmaitości
ich dla mnie Piotr Wereszczyński obywatel Petersburgski ale tylko malarz
Laptewa ale bez życia. – Wereszczyński to
to ciekawa postać, jestto stary zbój
wiejski eks wojskowy, ma swój dom na
Pasaże de Nawa Perspective Nouvelle de
Newskoi Prospekt
Peterhof' N. 15. Brzuch więc Rusłanowicz
z finlandkami siostrami, z którymi
rozmawia po cerwedku, i dwóch na
szeredki. Ma nadto więc polonii,
ale za to dobrą bibliotekę wyłącznie
polską nowszą. Ma ich do 6000.
dwór dokonale skatalogowane. W bibliotece tej nie ma ani powieści ani
poezyi, prawie, politycznych i historycznych
głowne gros stanowią. Wereszczyński
ma jedynaka syna około 10 lat
mającego. Dla tego piszę o tem

ze mnie JW Senator będzie musiał
Kiedy, zresztą powinni go, bo
jego usługi zarządu, bo to odwrotnie
bardzo chętny, uprzejmy i natrętny,
choć nie wściekły umysłowości ale
prostodusznej. — Jego ujemną stroną
jest że ma idée fixe iżby rato-
wać Kraj z Nowej Gwinei.
W tym jednostronnie działał on.
Odezwy i wyprawy, i zaofiarował
znaczny kapitał na uzbrojenie
wanie okrętu. Za dobrze jednak
nie jest obrotliwa.

U nas wszystko po dawnemu. Gotujemy
się do publicznego posiedzenia na
1 Maj.

Żegnaj z najgłębszem
uszanowaniem

Ludwik

23/4 77.
Kraków

Jasnie Wielmożny

Senatorze!

Odpisuję na list z 21. ć.m. Dowiaduję się dalej nie wiedziałem nic ze Sprawy, ale go dnia 23 zobaczę i upomnę się o rozprawę jego kasacyjną. Co się tyczy Odbitek pastelowych, te otrzymali: Akademia, Uniwersytet, Majer, Pichorowski, Bolonyński, Szujski, Zoll, Bujański, i ja. Pozostane dalej Treterom i Zeisbergowi i oto wszystko wyczerpane. U Wiśniowieckiego niemasz JW. Senator nie spodziewa się, ~~nowych~~ starych rzeczy. On skupuje Druki polskie tylko tego stolecia, ale

warto go poznać, bo nie mieo
oryginał, ale charakter prawy,
powieściy i staroświecki. Gruntu
naukowego tam niema, widocznie
sam z siebie wyrosł, nic za
sobą nie wyprowadziwszy. Jest
nieco oklepki, co tem lepiej mnie
w tamtejszych stosunkach. — Pisałem do
niego kilka słów, z podziękowaniem
o fenatorze.

Co za typy Jaskiego, tego będzie
można dostać od Trzebińca obrazy
piękny lub drugie. Jest nieco
cena wysoka bo od 45. złotych
dwie 50. złot. Egzemplarze wyjeżdżają
wkrótce zresztą zaofiarowane ode.

Jeżeliby JW Senator nie uważał [illegible]
też za rzecz słuszną, to owszem mogłby
Trzeciemu postarać się [illegible], w miejsce
[illegible], [illegible] mógłby Senator
wydać stosowne polecenie Księgarni
D. L. Trzeciena z wskazaniem adresu
przesyłki.

Dobrzyński jest [illegible] zmęczony. Podróż
nie podobno do Namiestnictwa do
Wiednia, tym sposobem zniknęłoby
robić Kanjery [illegible]. Myślę
jednak że do tego nie przyjdzie.

Z wielkiem [illegible]
uszanowaniem

[illegible]

2/10 77.

Jaśnie Wielmożny
Senatorze!

Dowiadując się, że JW Senator dnia 9. bieżącego wyjeżdża, pospieszam z odpowiedzią na list z 24. września 77 r. aby Go zastać w Petersburgu. A najpierw dowiaduję się w domu o nas po Paryżu. Jakim tegorocznie wielkim przeszkodom [illegible] Przede wszystkim celem podziękowania Jego [illegible] z oddaniem uniżonem, aby Kontynuował Korrektę Listy [illegible] grafii. Dawno dla Gabinetu archeologicznego, otrzymuje Lepkowska niecierpliwie Co się tyczy Dobrzyńskiego i Piekosińskiego zawiadomiłem ich o wyniku o nich i obadwaj ofiarowali się w ojczystej pisać do JW Senatora. Dobrzyński próbuje pióra na nowem polu. Ów pisze Historyę Polski na 20 ark. druku

Mają to być zbiory przeznaczone do użytku
uwagi nad dziejami niektórymi ze
stanowiska dotąd nie tknięte, jak np.
Nie wyłączenia pozostawia jako epoki, kon-
kwestyi epoki od kadzi wyjęty w wyjątek jako
np. rzecz Zbigniewa Oleśnickiego. Jak
przynajmniej go [illegible] Zakrzewski słusznie obrobienie. Rzecz
całkiem nie być w potrzebie przedmiotu gotowy
Zbiór filij autorów jest gotów do druku, ale
nie na [illegible] obecnie na [illegible] jest
[illegible] przyszłym. Wypadłoby najpierw zapewnić
tylko do XIV wieku, to na rok wydawnictwo
ukończyć, byłoby za krótkowzrok.
Pytał mnie JW Senator o owego Gilbertusa
[illegible], który na dwóch bibliotekach z 19.
wieku, wydanie polskie. Że nie ma on
Piotr Aleks. Wereszczyński mieszka
w własnym domu Nowo-Potockich
przy ulicy N. 15. Warszawskiej. Ulica

W [illegible] wydrukowano [illegible] r. [illegible] — Z rabatkowi [illegible] nowego wydawnictwa Opera z r. 1538 egzemplarz najpiękniejszy, dotąd bibliografom nie znany. Drugiego opisywał ale egzemplarz defektowy, bez tego wszystkiego co do daty wydania. Dowodzą, Petersburga w wiele [illegible] od innych na miejscu wydawniczej mowy, że Matejka literatura XV-XVIII w. [illegible] w archiwach [illegible] będzie wówczas skarbnicą dla nauki — Umieszczona pod Kirsanowym Dachem, wskazie i bibliografie, a prace na przyjaciół wydawnictwa bibliotecznych na fus zgromadzeń. Ale! będzie by [illegible] Senator [illegible] Akademii [illegible] wydawnictwa [illegible] oddały do Biblioteki publicznej tak do Akademii, to wtedy [illegible] będzie [illegible] o powstaniu [illegible] nieznanego [illegible], Wtedy [illegible] zabytki [illegible] części ruskiej, więc że Rossyanie nieznanowi powinni. Wejście [illegible] to, kładę na sercu [illegible] Senatora.

Co [illegible] piore, [illegible] nie [illegible] autentycznego wydania, mnie [illegible] nieznanego.

Spadzi Rzepichowi Biblioteki Petersb. od [illegible] 9. [illegible] 5 sep. 1878. natalczyn [illegible] [illegible] nie [illegible].

Co się tyczy Kwiatka † ∫ o którem powiedziałem jednego już mi Wereszczyński przysłał. Druga miała być w duplikatach Biblioteki Petersk. choć niekompletna; do nabycia. Wer. nie mógł nic o niej dopytać, przynajmniej go obyliśmy że już sprzedana, o czem wątpię bo trudno by był amator na podobne dzieło, i to tym. Tytuł tego dzieła jest: ~~potem~~ Objaśnienie znaków widomych w pismach Staroruskich przez Srezniewskiego. Moskwa 1844. w 4te. Jeżeli więc można nabyć tekst choćby bez rysin to chętnie nabędę. Kwiatka Łapteva który otrzymałem ma być to samo co powyższe, tylko z innym tytułem i zdaje się edycya pierwsza.

Drugiego przysłanego przez Tymowskiego nie mogę sobie jakoś wytłomaczyć, i czy dziś czy jutro kładę areszt na nie. — W pismach naukowych nie mogę odpowiedzieć na wiele pytań Akademickich. Może P.P. Senatorowie wybadają w Petersburgu, jakie dzisiaj mogłyby urządzenia Akademii Umiejętności w Krakowie jako członków akademii Umiejętności.

Zostaję z najgłębszem poważaniem

Wereszczyński

13/6 78

Jaśnie Wielmożny Senatorze!

Uprzejmie dziękuję za życzliwość okazaną, że mnie pierwszemu obwieściłeś że wyjeżdżasz. Troszczyłem się bowiem całą zimę z powodu milczenia głuchego, i zadawałem sobie pytanie, nie tak jak Adam: Co miłość a co kochanie? tylko po prostu przeziębnę, czy pobyt w ciężkim Klimmie nie zakrzepi senatorowi? jakoś zniosłeś nie przemarzłeś zresztą. Drugi Bóg że senator wyjechał nie, ale też i nie Daj Boże abyś na zimę musiał zamieszkać w Petersburgu. To nie dla ludzi starych a tak rumianych jak senator. Nie umiesz, nie możesz, i nie dziwię się biedzie w ciepłe pokojowem, bo ciekawość, godna zresztą szacunku, pcha cię w świat między naukowych ludzi - a to ciągłe wyjazdy z domu w porze zimowej, to niecierpliwe spoglądanie do zagranicy.

Pisze mi senator o Wereszczyńskim że powiadasz go że jest zacofany. To za stało powiedziano, że simplex servus Dei - tem dziwniejsza, że nie mając wykształcenia umysłowego, tak prawowierne zbiera kryteria. - Na punkcie Krbowej ręki Gwinei,

dziwaczy rozmowa z nim trudna, a jednak
zyskiem sobie był go Senator pomat, bo
w nim grunt wielka uczciwy, grunt szlachetny,
prostoduszni podziwu godna. Takich ludzi już
niż nie napotyka na świecie.
Dobrej rady słucha a potrzeba mu jej dzisiaj,
jutro [illegible] i później — [illegible]
mi [illegible], na [illegible],
ma syna, ale nie wróżę mu życia długiego, bo
zapada na piersi, a matka umarła na suchoty.
[illegible] niż jak użytecznie majątek narodowi powrócić,
[illegible] Tem mu [illegible] syna, [illegible]
i [illegible] do [illegible] do ciekawego
[illegible], [illegible] na to, [illegible]
ale nie dbałi na nim. Oto wszystko co
go [illegible], może on [illegible] w tym
względzie o dobrą radę zapytać [illegible]
zatem [illegible] mężowi, rady nie por
zucić. Wola moja chęć, abyście [illegible]
panowie nie tylko pomnili [illegible]

Winszuje mi Senator Dwukrotnie, za prezydowania
w akademii drugi raz wydania córki. To do pier-
wszego, gdy nigdy nie byłem próżny ni ambitny,
nowy obowiązek, nie ma dla mnie znaczenia, tem
więcej, że nic na tem stanowisku zrobić nie mogę.
[illegible] filologiczno-historyczny, [illegible] ar-
chiwami, co nie [illegible] nie przy-
szło do [illegible] a raczej spieniężenia [illegible] Drugie
hworzenie i t.p. Ciężko mozolne prace z nauk
[illegible] w [illegible] drugie,
to [illegible] trudne.
To [illegible] – przykra była [illegible]
to nie [illegible] a [illegible]
mam widzieć dzieci! a potem tam samem nie [illegible]
tyś wielkie, tam o wszystkiem wyjdzianiu przyszli
ani myśleli. Młodzi w te czasy ciężkie oglądają się za
jednozwarkami, aby kiedyś po śmierci rodziców nie
mieli całej nadziei na karku, jakie wszy
mogą idą w ostatnim rzędzie. Te powyższe dla
nich nie konieczne, staraliśmy się innym dodatnim
Kierunkiem wyrównać.
[illegible] i nie wątpię że każdy z nich weźmie za wzór
[illegible]

wszystkie ukończyć seminarya nauczycielskie, aby miał
kwalifikacye do wykładu w publicznych szkołach. Dwie
kwitnące seminaryjum, trzecia ukończony Gimnazyum
[illegible] wszystkie [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

6/379.

Jasnie Wielmożny
Senatorze.

Odpisuję na list z 14. z.m. Donoszę iż list tiń komunikowałem zarówno Piekosińskiemu jako i Bobrzyńskiemu. Piekosiński miał nam odpisać. Dziś otrzymałem Jeg. Pauli list do Senatora i zapewne odpisze niebawem.

A najprzód donoszę, iż listy JW. Senatora podrzuciłem — Piekosińskiemu aby mię uwolnił z odpowiedzialności [illegible] o to była. Odpowiedział iż [illegible] Smolki nie dał jej [illegible]

Co do [illegible] mówić nie, a powodzi że obrazy ze [illegible] pokoju, wyjechał do dobr i tam najmniej mierzy [illegible] musi, nie wiem [illegible]

Co do pracy Smolkiego, czytał on ją głośno o Maiku Borkowicu, ale to tylko kawałki po wojnie czyt. Z tych miała być ulepiona całość i oddana do druku, czego dziś nie uskutecznił.

O tymże Borkowicu i o tychże stosunkach zeznania umieścił rozprawy Brandowski Kuźba w Słowiańskiej Warcie. Odbitka z tego

[illegible] wyjść duchem na Zwierciadło, ale zgodzę się to robota bez wartości i nie dorównująca nowego światła.

[illegible] Narbuttowicz barbarzyńca, widzę w niej nowej wyjść. Znać bystry umysł, [illegible] Widzę z niej [illegible] duch, [illegible] Bardzo o nią [illegible]. Bo jakże to nowoma mówić wyjście [illegible] zakuć wbrew wiernie rzeście upadli. Dobry nikt nie przejdzie [illegible].

Z Zolem mało się widujemy. Ani go napędzić aby drukował swe dzieło. Zawsze tylko widzi niedostatki swoje. Najgorzej nie mieć wiary w siebie. Zresztą to prawdziwy ojciec studentów i Niemi zajęty, dla nich poświęcenie [illegible] czyni. [illegible] które mu pożerają czas i odrywają od wykończenia prac.

Prof. Burzyński żyje od roku blisko chory. Z początku na [illegible] cierpiał, teraz zaś jak lekarze [illegible] na przedwczesny zwiędł starzec. To jest [illegible] i [illegible], i ciągle mu się [illegible] że lada dzień umrze. Nie chce z domu wychodzić, ciągle w kuracji, i siedzi bezczynnie. Zgoła, całkowicie stracony. Nie był on nigdy [illegible], ale miał [illegible] prawdziwej w pracy [illegible] swojej. I to dobrze, że to ludzie z [illegible] [illegible], a lenie nie przyniedbali [illegible].

co do mnie zawsze tor zamo dlubię. Akcesyjnym
bibliografię do tomu 2. ale we Wrocławiu wydanej
druk tomu VI obejmującego tomu do Bathorego
uzupełniający [illegible] do roku 1879. tom zawiera
okres 80. lat.
Tymczasem niemożność przyspasabiam materyał
do wydrukowania bibliografii stuleci 15. 16. 17. i 18.
zapełnić w tenże sposób co wiek 18. tylko z bliższej=
szemi odpisami w samym tekście i z maleńkie=
mi [illegible] o [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
szemi źródeł, [illegible] o którym autorze [illegible].
Zabrakło mi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
kartek.
Ktoryśmy [illegible] [illegible] [illegible] do stulecia 17.
18. lub [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
1. roku 18 i 11, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Należeć do Red. przyszłego [illegible]
tej rozprawy o Sabbiewskim.
Drugą wiadomość ta, że szwagier mój
Prezydent Kopff złamał nogę, przed tygodniem. Jak dotąd nie ma niebezpieczeństwa
życia, ale że ma wiek 74. lat, to zawsze
zachodzi obawa zapalenia płuc wciągu kilku
tygodni. Szczęście tu wydanych się przed 6.
dniami.
Aby okazać Wielmożności że nie próżnuję mimo
zawieszenia druku Bibliografii, drugiej o Bemie
wydałem tom trzeci Teatrów w Polsce, dziełko mające
stron 741. — drukowane w 100. egzemp. moim nakładem
wychodzące nie w handlu w 20. egzemplarzach. Będzie to
więc rzadkość jak druki Jana Polockiego z różnicą
że nikt nie będzie [illegible] o nie, bo historycznej
wartości nie ma tu. [illegible] głównie opowiadania
nowe o Bemie we Lwowie, mieście o Kalliszu, Lublinie
Krowie i wielu mniejszych miasteczkach, zawsze to
nowa i dotąd nie znana.
Wydałem też moim nakładem z Sabbiewskim jako autorem
500. tomów [illegible] i wartości, z którego Jubileum
obchodzimy 30. Września st. n. b. w Sukiennicach.
Z Szujskim mówiłem. Powiada, że Bartkowiana nie wyszła
cała, ale go prosi w druk może w ciągu miesiąca.
Bobrzyńskiemu przyrzekłem by zastawił interes i przyjdzie
do Muzeum Czart. w Sprzedaniach, powiem o rozmowie na
piśmie.
Cieszę się z listem [illegible] upora [illegible], że
do potrzeb [illegible] przyjdzie, [illegible]
zwrotu [illegible] za dni 6 lub.
[illegible] uszanowanie
Wł. Wisłocki

13/6 81'

Jaśnie Wielmożny

Senatorze!

Odpowiadam na pismo z 11. b. m. Zdaje się że JW. Senator list mój przed tygodniem posłany otrzymał choć o tem wzmianki nie znajduję.

Co się tyczy Swodu Zakonu i innych książek, te oczywiście z odnośnemi pismami. Zapewne JW Senator sortujące owieczki drukowane nie będzie brał sortimentu broszur, plakatów, kartek pogrzebowych, garet polskich i t.p. To wszystko, takowe moje pismo a to wraz z wzmiankowanem poprzedniem Senatora i Siafaj trybunalskiego.

Zresztą wszystko po staremu. Senator generał sobie oczy drabiąc wyblakłe akta archiwalne i z tamtąd dobywasz

skarby, które ci zjednywały innej. Jeż
sobie spytnej rzadzy, i wreszcie zwłoka,
rozpatrując okładziny aktów, do nie
trudni ona ani wnętrzu a daje zdo
bycze. W tym miejscu, wyjątkowo
i rozlegnie ogromny aktów Wydziału
Dawnych Krakowskich Daty mi w
zdobywczy ilość 16. fragmentów
druków polskich z początku XVI w
czterem nie znanych Między temi
14. kartek kazdki modlitewnej druk
drugiem polskich, w którego rozdziale
stoi rok 1521. Dotychczas zaleźć
wcześniejszy druk nie stanowy
Opeć i Rowkwantska.
Dzisiaj zaś wypadałem Wiśniewskiego
do Szwa i na potwór Kirkmanda
Kartek „Piastowa“ Legia, o którym
Kętrzyński wspomina, ale
którego do dziś dnia ani

bardziej nie oglądało. Tak więc wniosek
czerwca jest pamiętnym w bibliografii Polskiej.

Z wielkiem uszanowaniem

15/7 81

Jaśnie Wielmożny

Senatorze!

Służący najuprzejmiej za przesyłkę wypisu jur spisane i ustawione Akta wsi nazwanej oraz mocy, a równocześnie te przywileje pisany na Dietla i Kremera. Rękopisy oddałem Wiśniewskiemu a rossyjskie dzieła wzięła do zbioru rossyjskiego Zegrtu Pauli. Dwóg wzięć zapisał na własność do biblioteki, wprawdzie przymiotem sług [illegible] za natarczywie, ale to dla dobra instytucyi.

Z okazyi przeniesienia zbiorów JW Senatora śmiem zapytać czy jest w wiek jeszcze gruby rękopis aktów Wielurskich

Które Zeiszner przed 30. laty przesyłał.
Historyczny Wiślicki obejrzy tu głowy
zarodzi. Czy jest co w nim z
Żarskiego, albo ze Kostrzyna, oto księga
Friedlein mnie o to pytał czy
nie słyszałem kiedy o tem. Friedlein
jest z amatorstwa nieco geologiem,
Z tąd to jego ciekawość.
Szkoda że biblioteka po Zeiszenerze,
jest takowa czy niedołęstwo
jego sukcessorów, gdzie się podziała.
Byłbym jej był kupił, ale za
to drzewo neapolitańskie zmarnuje.
Żyrardzie z uszanowaniem

Schreiber

9/11 81
Kraków

Jaśnie Wielmożny

Senatorze.

List z 3. b. m. doszedł mnie, ale nie zaraz odpisać mogłem, bo zwaliło nęp na raz wiele roboty w Bibliotece, mianowicie korrespondencye z Wiedniem, który obchodzić ma 300. letnią rocznicę Drukarstwa. Z przejrzenia katalogów okazało się, że nasza biblioteka ma więcej niż 30. Druków Wiedeńskich, które nie są znane w Austryi. Bobrzyńskiemu odczytałem zdanie wypowiedziane o nim przez JW. Senatora. Bardzo go to ujęło, że Senator uznałeś talent jego. Sądzę, że jego zdania, mottoch literackie i miesznańskie ogłosić go za Hanrykę, wtrzeźwiła, zgoła za nieberpieczne indywiduum, które gdyby okazyjka się nadała, godziłoby się na laterni powiesić in perpetuam stultitiae polonicae memoriam.

Bobrzyński wziął dziennie adres
W. Senatora, i zapewne już napisał
list.
Co do Pichozińskiego lepiej nie zastaten
w biórze, bo podobno mocno słaby.
Dałem mu adres Senatora, bo chce
swoją reklamę o przeszłości słuchtyj prze
stał. Ciekawe to i rozumne słuchyum
Wywołuje ono [illegible] literacko - nau-
kowy w łonie akademii. Przeciw
niemu występuje Stan. Smolka i
drukuje pracę, bardzo uczoną. W
poparciu jego występuje z replika
Bobrzyński, [illegible] ci ukończą druk
zarzutów, odpowie na nie Tad.
Wojciechowski w poparciu Pichoziń-
skiego. Z tej utarczki zapewne
wyjdą jasne rezultaty.
Teraz już Bobrzyński wyłożył w
Uniwersytecie tydzień wykłady
przez półrocze o szlachcie polskiej

Archiwum poszperać wiadomości i dokładniej
sprawdzić, a wyniki jest ciekawy
herbarz i genealogiczne wydobyć na
tem bardzo wiernie.

Co się tyczy Księgi obiegowej, to
zawsze, taki nie dostrzegł mnie.
W prasach były tylko papiery. A
co za treść kufra? Jeżeli warte
wiec, to nie przypuszczam nie
do odebrania, samo przez się
rozumie się. Jako ojciec się
dworzą potomków, mógłby na
Senatora choć za okienny kufer
powiązać.

Powtórne zebranie akademickie
mamy 14. b. m. —
Rozpoczęcie druk Bibliografii 16. 17
i 18. w. w spisie chronologicznym. Doszedłem do roku 1620. za dwa lata

wyjdzie w całości chronologia aż po
rok 1791. Będzie w tem mieć Polska
cała biała ręka 150000. duchów,
czem niep. żaden kraj naród inny
pochwalić się może.

Kontynuacja z usuniętym

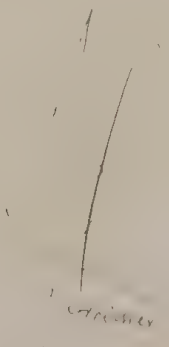

Sala Obiedzińskiego (druga).

1/3.82.
Kraków

Jasnie Wielmożny
Senatorze.

Odpisując na list z 15.z.m. – Najprzód a
do polecenia. Kazał JW. Senator aby

zaprenumerowanie „dzieło" za pierwszy kwartał. Nie wyraziłem to polecenie wytłumaczyłem sobie że Senator miałeś na myśli „Czas" Zatem udałem się do redakcji Czasu, i ta prosiła od 1. Marca, a co to zapłaty, numera dziennika Senatorowi. Jeżeli jednak jest co do tego omyłka, oznaj proszę mnie zechcą uwiadomić, abym niepotrzebnie Senatora na koszta nie narażał.

Choroba Swojego trwa ciągle. Do mnie piszą że ma febrę, my sądzimy iż suchoty rozwinęły się na serio. Mimo niego pracuję gorączkowo. Przetłumaczyłem Kalderona Życie Snem – Napisałem fragment z dziejów Michała Wiśniowieckiego wystawiający kobiece intrygi, i piszę historyą Uniwersytetu Jagiellońskiego na 2. lub 3. tomy. Jest jednak mocno osłabiony i potrzebuję dnia przerwy. Zapewne z wiosną, gdzie na południe wyjedziemy.

Co do przedmowy mej bibliografii tomu
już tej innymi 50. nadbitek i roze-
słeq.
Bobrzyńskiego, Zola, Smolkey i Piekosiń-
skiego przemówienia o trzech listach
JW Senatora, Pichonińskiego drukuję dalej dyc
plomataryusz Krakowa.

z uszanowaniem

Schreiber

Podwórzec Biblioteki Jagiellońskiéj.

dla biblioteki rozwoju. A nawet w od-
dziale polskich dzieł znalazło się dzieł
których nie posiadała biblioteka. — Jestto
jeśli trzeba przeczytać z dam Jw Senatora.
Liczę że kiedyś odbiorę mnie i awansta.
Nie przysłałam najmniejszego brouillon, tak
dalece że i kartki geograficzne pomieściły
się mogą bo ich rabatem jest do 10,000.
Jestem jak chłopiec który i pół groszkiem
[illegible] zieni czytelnia wynosiła Lafitta na
milionera.

Z powodu powrotu Ulanowskiej chorzej
na tyfus - śle bowiem wasz stu-
dziennej po otrzymaniu Pudowy z
jego dziedzinca. Widzowni studiuje za-
tuty miarmata z gruntowny recenzji.
Niebezpieczeństwo jest otrzymać 1 to
gorzkie z 40. stopni reszta na

38. ustem jest bliska wzmiankowanego stanu.

Autorzy doktor prawa i stypendysta archiwalny Abraham przygotowuje do druku (4-5 ark.) pracę z dziedziny prawa kościelnego a to na podstawie archiwalnych aktów matrymonialnych z 15. w. w Krakowskiem archiwum. Zdjęć nie ma w tych to aktach, bieżący obłożeniem.

Lwów 2. marca 1911

Finkel

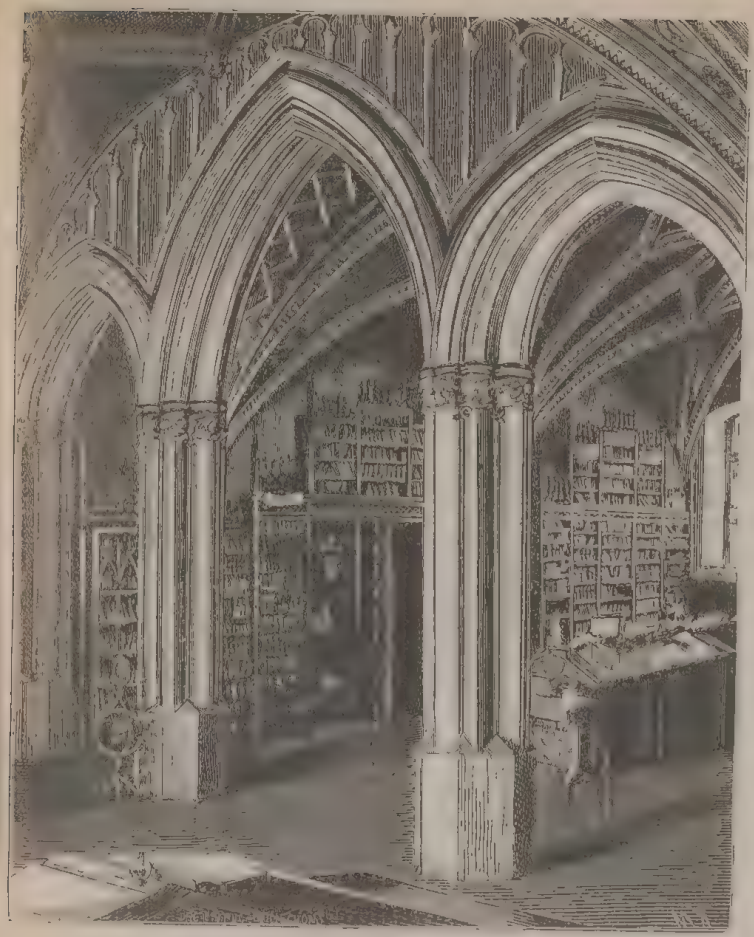

Sala Obiedzińskiego (pierwsza).

Kraków

9/7 84

ielmożny Senatorze!

Z odpisem orzekłem na szczegółowe przeciwny Senatora, a że one dnia 9 następują

więc niechaj ten list pierwszy wita
Senatora na nowem siedlisku, i życzy
długiego tam pobytu, bo pojmuję, jaki
to kłopot te przeprowadziny.
Za wiadomości o nadsyłanych darach Rząd ją
uprzejmie. Co się tyczy listu frachtowego, ja
go nie potrzebuję bo mi go kolej sama
dorzuci gdy jaki nadejdzie.
Powodzi nie ma jeszcze w Krakowie śladu,
choć w okolicy narobiła wiele. Mamerki
jeszcze obecnie zupełnie, ale nazwany doz
świadczeniem. ma dom na przeciw pocze
dowań.
Co do mnie widzę Kawalerskie życie, bo
żona raty lipiec zabawi w Wiedniu
przy Domaszewskiej. Która nam powitać
uniwersytet. Tymczasem będzie Kawalerskie
Siedzenia otrzeźwiają na odwiedzenie
Swarzewicy.

Zolla istinné ani svědomí. Ta svědomí
se dobré bývá obvykle tak dobře
že nemůže obviňovat své majitele
vrásek. Schovám go do nového. Jsem
mnohým postupem víc zajímavá
ale to již jiná taková natura jeho.

[redacted]

Kolowrat

23/1 85.
Kraków

Jaśnie Wielmożny
Pani Senatorze!

Na list z Konica z. r. mogę odpisać dopiero teraz, bo list ten mi zastał mnie w Domu. – W Tarnym nie po świecie a zawsze zbijałem bąki po bruku wiedeńskich ośc- Dziwny nie ze Dziwny czas u Dunajewskich. Dziś gdy marnotra- wny syn wrócił do domowego ogniska, pierwszą jego rzeczą jest podziękować JW. Senatorowi za życzenia noworoczne.

i wrażeń przyjmuj życzenia, aby
sił y starczyły do dokończenia
prac pożądanych. Niektóre nie
trzymają pióra, stare bo im
bardziej one pudrują tem więcej
pustka w naszej nauce i literatu-
rze.
Dobrze to jemu iż Cesarz zawsze
rad naszą akademią, bo ta
stara nie wiązał nic tradycyi
dawnej pracy umysłowej. Bez
tego, byliśmy się wszyscy
zamienili w dziennikarzy,
wierszorobów, Jutrowaczna we
Lwowie i Warszawie przera-
żająca.
Uczciwa akademicka wydaje
owoce, choć te czasi zbyt
tesi. Smutnego. Ulanowski
prawowdziwie zdobywa sobie

stanowisko. Zapewne jest JW.
Senatora Dovitta jego najnowsza pu-
blikacja z księgą sądowych. Zapiski
ciekawe dla historyi herbów i rodów.
Wystąpują tu herby zupełnie innych
rodów niż w herbarzach.
Profesor historyi powszechnej naszej
Anatol Lewicki będzie odjeżdżał
stąd bardzo wkrótce, pozostając on
nieustannie w Centralnych studyjach
dyplomatu. Pod jego okiem wypadła
nie Józef Korzeniowski w rzeczy pretty.
Wład. Wisłocki kończy dnia naszego:
Liber diligentiarum dochodzi do
1580. roku. Będzie tego 25. arkuszy
druku. Sam rejestr zajmie 5 ark.
petitem. Rzecz niezmiernej wagi.
Pauli Kontynuuje dyplomatyczne
uniwersyteckie
X. Celestynowi kończy pisać na Jutro
do Długosza i reszpisuje Kapitały.
Zeń wyjechał Dembiński z pismo

Wschodnich bawi od dwóch miesięcy
i z nami w bibliotece czyni matematyczny
o Soborze Trydenckim. Turenki ci wiele
nowości znalazł, które wydaje i będzie
habilitował się na Docenta historyi
przy Uniwersytecie Warszawskim.
Nic jakiego Abrahama pozwał Senator
z Ulanowskiego. Ale wyjechał on
teraz do Berlina, aby oddać się pracy
Kanonistycznej, a potem objąć katedrę.
Na powrót letnie wyszedł go komisya
historyczna do Krymu aby w Waty-
kanie pracował. Czytasz się on do
Senatora o list.
Celem wydania relacyi Gdańskich, ma
być wysłany prof. Zakrzewski do
Gdańska na miesiąc letnie.
Tylko jednego Żoła nie mogę, abym
by wydał instytucye Za to
siedzi nad Gościckiego: De optimo
senatore, i nad kanonistą de
Senatu romano
Karpeck drukuje coś o pisarzach prawa
publicznego w Polsce. Wychodzi we
Lwowie przy Gaz. Lwowskiej — 3 tomy
Tyle nowin. Żegnam z uszanowaniem

Wasz

28-87.

Jaśnie Wielmożny

P. Senatorze.

Otrzymałem pismo J. W. Senatora z daty 15. b. m. przez P. Niemirycza i zaraz zastosowałem się do życzeń, bo Abrahama nowi dorzeczyłem dzieło, a z Zollem mówiłem. — Abraham obiecał zaraz odpisać i pracę swoją posłać. Co się tyczy Zolla, tem historyi prawa Rzymskiego nie drukuje, ale już rozpoczął druk Pandektów. które zdaty się jemu pilniejszemi. Zrazu chciał swoją edycyą Zielonackiego ogłosić, ale gdy się w tem rozpatrzył, przekonał się że trudniej cudzą nić własną napisać. — Więc już raz przecie prasy drukarskie zajęła.

Piekosiński formalnie jest zatrudniony nowem dziełem Senatora. Odziwia tore: zwoźi materyału w tych dziełach.

Uniesz się gdy mu doniosłem że Senator przysposabia znowu jakąś prasę.
? Ulanowskim dawno się nie widziałem. Wyjechałem bowiem na święta do Drezna i stamtąd do Wiednia i wróciłem na dzień pogrzebu Kisielewskiego. Pogrzebaliśmy go wprawdzie z pompą ale mocno tak, jak się zasłudze należało. Jedynie tylko cała arystokracya bez wyjątku nawet na ten odwiedziła, ale też i obeszło się bez niej. – Nie należał do Société. – Kiedy nie dawno w Krakowie umarł niejaki Mycielski który stworzył miljony, żonę o warszawie przyprawił, a syna przywiódł się zastrzelić, – ówczesny Stan. Tarnowski eleganckiem piórem wygłosił w Czasie, jego cnót pochwały. Kasa to z wyprowadzała. nie ma na nią ratunku.

Ulanowskiemu, gdy się z nim zobaczę opowiadam życzenie Senatora.

Z Dargunem także już dawno się nie widziałem, z powodu mej wieleńskiej peregrynacji. Ten młodzieniec zaczyna się wyrabiać na poważnego w późniemieckiem niemieckim w sprawach dobiarzgów o prawie niemieckiem. Jestto gatunek nurowego, który potrafi o jednym paragrafie całe tomy nasmarować. Czysto niemiecki typ badacza.

Ja nowim rozpoczętym wiosną dalej bibliografię chronologiczną. Już dobrze jam do r. 1790. — Zatem w tym roku skończę wiek osiemnasty.

Dla rozrywki drukuję spis wszystkich wydań i przekładów dzieł Krasickiego, w formie taśmy dwanaście metrów długiej. Ta zabawka przypomina starożytne zwoje manuskryptowe. Będzie na próbnie 15. egzemplarzy.

Zrenty wszystko u mnie po staremu

Życzę Ci najlepszego

zdrowia.

Szwejk

20/5 87 Kraków

Jaśnie Wielmożny Senatorze!

Między jedną a drugą sesyją mam tyle czasu, że Jaśnie mogę JW. Senatorowi, iż dziś w południe na pełnem posiedzeniu Akademii, po wygłoszeniu sprawozdania Prof. Wine. Zakrzewskiego przyznany został JW. Senatorowi nagrody 1200 złp. za najlepsze dzieło polskie wydane w dwu ostatnich latach. Motywa tego dokonanego, dziś przesyłam pod opaską. Zapewne że tu o pieniądze nie idzie, to o nie JW. Senator nie stoi, ale Ci miłem będzie, że się ludzie chcą mniejszą cenić zasługę, prawy wielo. letniej. List z 16. b. m. otrzyma

tem. Z Dembińskim i Abrahamem
jeszcze się nie widziałem.

Zostaję z uszanowaniem

Wreichy

Poniedziałek

23/5 87.

Kraków.

Jaśnie Wielmożny

Senatorze!

Co teraz akademia umyśliła, to natrzało się Senatorowi od pół wieku – to jest uznanie. Ja bym się podpisać już po wydaniu historyi prawa Karnego, które było dla mnie kiedyś torturą. Ale my umiemy wierności, tylko krzyżowcy. Im takie cześć należy się, ale mroźniejszej pracy, i głębszej nauce tem więcej.

Tego kraj nie rozumie

Otto Kamodujski tom, i fajerwerk pochlebstwa z czem umie nic do czynienia.

A teraz prośba i to natrętna.

Jeżeli Senator nagrodę Fajsa uroczyście Akademii do dyspozycyi, oto radbym, abyś, bez względu na to, czy już pisałeś do Majera, objawił swoje życzenie co do użycia tego funduszu.

Najgwałtowniej zaś tu w tej chwili potrzebuje Komissya artystyczna sztuki. Ma wiele prac porozpoczynanych, pomników dyrowanych, a

Na-list ten odbieramy $\frac{26}{5}$ ja a ty inicjały,
tuż wyżłobić nie mogą

nakładów na rzecz tablic nie ma. Fundusów
na nagrody mamy już za wiele. Niżeli
więc Tablic Senatora zgadnie (chwilowy brakuje
pisać miejsce) [illegible] Komisyą zdaleka w akademii
mii Umiejętności na tegoroczny Duke zasługów
leżących odłogiem. — a jeżeli nie wcześniej
to chyć w krótkich trzech czasiach, a
trzeba część przerwać na Komisyą
historyczną do jej dowolnego rozporządzenia.

Bardo a bardo o to proszę,
to najlepszy znam fatalne kłopoty
budżetowe co roku kłopoty a
z tego i zatargi które przeze
Mnie martwią niepomiernie.

Jeżeliby to miało być
zwłaszcza już zapadłej
Senatora decyzyi to
proszę nawet napisać
z ogłoszeniem
to na moją
instancyą.

Z uszanowaniem
Senator

z najgłębszem uszanowaniem

Wojciechowski

Kwartał 27 Wrz.
1888
Kraków

Łaskawie Wielmożny Senatorze!

Odpisuję niezwłocznie na list z 25. b. m. A najpierw co do pomnika Bogurzi Jarosława ten znajduje się w odlewie gipsowym umyślany w r. 6. do gabinetu sztuki Uniwersytetu Jag. Zaś fotografię jego na miejscu zdejmował Matias Berson Bonnier z Warszawy. Jest więc dobrze znany.

Co do Ulanowskiego, ten dzisiaj był w Bibliotece, jeszcze przed nadejściem listu Senatora. Ulanowski otrzymuje nominacyą na aktualnego profesora prawa kanonicznego i polskiego w Krakowie

a jednocześnie Abraham zostaje profesorem prawa kanonicznego we Lwowie. — Docentem do prawa wekslowego został Górski sy- nowiec znanego obywatela z Krá- lestwa. — Dobrzyński zamiedbał pro- fesury przerzuciwszy się w po- litowanie. Teraz wydał historyą Kanony czyli propinacyi w Polsce. Kwestya ta bowiem ma praktyczne zastosowanie w sejmie galicyjskim, bo ono 50,000,000 które Dunajewski oddaje Galicyi za utratę propinacyi, chcieliby obywatele więcej dobić zatrzymać, i nie będzie pewnie zgody na rozumne propozycye rządu.

Przy końcu października w Poznaniu
mają będzie uroczystość 300. lecia
istnienia Gimnazjum Św. Anny.
Jedno najdawniejsze szkolnictwo liceum
na ten dzień. — Na mniejszą będą
najstarsi Kopff i Paweł Popiel.
Ostatni będzie miał mowę.
Studenci odegrają tragedyę Anty-
gonę. Kobiecą rolę prawdziwie
żydu miał mój syn młodszy
Tadeusz.

Starszy mój syn Stanisław idzie
na drugi rok i prawa i filozofii.
Tego roku ogłosiła Akademia
Umiejętności konkurs na napisanie
studyum o życiu i pismach Ewy
Wężyka. — Otóż napisał pracę
na 500 stronic, i konkursową

najwyżej utrzymać. Ma on lat 17.
i pisać bez mojej pomocy. — Recenzenci Prof. Tarnowski i Morawski wielką jego robotę pochwalili i wrnahi za godną druku. On jednak drukować jej nie chce.
Zoll jest obecnie na Sejmie we Lwowie.

Zostaję z uszanowaniem

Wrzosek

31/10 88.

Jaśnie Wielmożny Senatorze.

Odpisując na zapytanie z d. 15. b. m. donoszę iż prawa do Bibliotéka Malagoli. Statuti, ale za to nie ma Berlińskich: Acta Nationis Germanicae 1888. Co się tyczy Nationis polonicae w Bononii, tu na miejscu nie ma tej materyi na oprawowań. Mam tylko zanotowane że w. r. b. Józef Waga umieścił po włosku w Settimana Catolica, mowę o grafie polaków mających się w Bononii, ale nie wiem

jak wygląda ta jego rozprawa.
Sutkański wrócił przedwczoraj z Lan
kopanego. Na zimę zamierza wy-
jechać na zachód celem kuracyi.
Praca Jodłowskiego o Sukcesie
jeszcze nie wyszła światła. Ob-
iecuje na rok 1889. – Akademia
wsparta na tym polu krajowej pracy
rząd, rozpoczęcie działania w
kierunku przedmiotów dawnych
wiadkości. Może Senator nasz
na myśli, coby w tym powiat
przedmiotów wrócić wantało?
Głównie w akademii krzątają
się historycy.

Zostaję z uszanowaniem

Wreicher

20/1 89

Jaśnie Wielmożny

Senatorze!

Pragnęłam usilnie uczynić zyczenie J. W. Senatora, ale fatum stanęło na przeszkodzie. List dosredł mnie na wyjezdnem do Wiednia. W Wiedniu zabawiłem dłużej, bo zatrzymała mnie obłożna choroba siostry mej Dunajewskiej. Było to zapalenie płuc i zarazem opłucnej. W całym Wiedniu wywołała ona wzburzenie wielkie. Dzienniki podawały codzienne bulletyny o zdrowiu. Cesarz były listy pisał do Dunajewskiego zadając odpowiedzi o stanie zdrowia. Wszyscy Arcyksiążęta codziennie informowali się na Schwarzenbergstrasse, zapisując się i oddając bilety były moc mieszkania, tak, że po zakończeniu sceny Dunajewski odpisując na

Jemu list z podziękowaniem, wyekspedyować
kwitt jednego dnia pięćset listów.
Ta choroba i mnie na nas pewien zatar-
dnia pora bibliotekę. Kiedy zaś wró-
ciłem do Krakowa, widziałem się
z Ulanowskim i ten uwiadomił mnie,
że pan Karatt robi zjazd i ten
JW. Senatorowi wpisał do Warszawy.
Nie wiem czy pan Karatt
Bierzą nowa praca
Bielowskiego w kierunku pochodzenia
szlachty polskiej. Rzecz nadzwyczajnie
ciekawa i pisana rzetelnie.

Z wielkim uszanowaniem

Wisłocki

14/6-89.
Kraków

Jaśnie Wielmożny
Senatorze!

Dziś przyszły Paki z Księgami
jeszcze nie dostarczone z Kolei.
Bóg zapłać! za nie.
Co się tyczy rejestrów do Księg.
Mazowieckich, to nie były wcale
drukowane.
Istnieje jakiś rejestr polskich wyra-
zów do ksiąg tureckich, i jakieś inne
i Pawińskiego. Te drukowano lat
temu kilka, ale ich oko ludzkie
nie widziało. — Kierował wydaniem
Pawińskich ale prawdopodobnie w
świat powtrzymał. Mnie przyszła

powstrzymania nie wiadoma, jednakże
Pawiński jako bywający u JW.
Senatora, lepiej to wyjaśni.
Po za Pawińskim, nikt tu nad
książkami murowierskiemi nie
pracował, przynajmniej o tem
tutaj historyka miejscowi nie
wiedzą. Chciałem pytać Adamowskiego
ale uż z nim nie widziałem.
Co do mi wspomnienia o
darze Senatora, ustosunkuję się
do tego.
Na lato zapewne wrócę nas
Zakopane, ale tym razem dotąd
nie wyjdziemy o zamówieniu
mieszkania.
Zostaję z uszanowaniem
Wstrzeliczy

Kopane 22/8 89.

Jaśnie Wielmożny
Senatorze!

[illegible] mieniem [illegible] JW. Senatora w wa-
szej Im mnie sprawie. Wcześniej o tem list
pisał prof. Ulanowski. Obaw[illegible] [illegible] listy
te [illegible], widocznie otwiera[illegible] gdy J.W.
Senator już był wyjechał. Obadwa widocznie
rąk nie dosły, skoro nie było odpowiedzi.
Ulanowski mniema, że listy wysyłane do
Warszawy do JW. Senatora pod Jego nieobec-
ność, bywają przez [illegible] otwierane, czytane i niszczone, tak, że nigdy
do JW. Senator nie dostają się
Bądź co bądź, piszę powtórnie, bo chcę
pewności sytuacja nie pewna.
Otóż w liście tem wspomniałem, iż [illegible]
znalazł w 6. kartkowej broszurce [illegible]
[illegible] 10 rubli nigdzie na [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
nia Baera, otoczony między kartkami broszu-
ry kwotę trzy tysiące franków.
Że zaś jednocześnie spisywano daty nade-
słane przez JW. Senatora, wnosząc iż
ta znaleziona suma może być własnością
Senatora.
Przypadkowo [illegible] jest, że broszura nie
ma na sobie stempla biblioteki JW. Senatora
gdy wszystkie inne są Nazwiskiem Jego
ostemplowane. — Przypuszczam, że owe 3000.

[illegible] leżały na stole, przygotowane
[illegible] do [illegible] - Mogłeś JW.
Senator, dyspozycję pakowanie, przez
[illegible] pieniędze włożyć w broszurę na
stole leżącą, a ten [illegible] pakować, broszurę
[illegible] do skarbu, dziś
rano.
Jeżeli domysł mój prawdziwy, chciej
JW. Senator [illegible] jakiej drogą znalezione
pieniądze [illegible] Nie wiem gdyby
JW. Senator nie uznawał ich za
swoją własność, musiałbym urzędownie
poszukiwać właściciela, a potem
Dyrektoryuszowi urzędowemu co pieniądze
znalezione odbiał, choć sam jest
obarczony długami; musiałbym też
prawny procent znalezionego, a reszta
wzięć nie wątpienia na skarb. Byłoby
[illegible] skarb [illegible] na fundusz na
[illegible] powiększenia funduszu Kupna
Dział do Biblioteki.
Proszę o odpowiedź do końca Sierpnia bowiem
w Zakopanem, a następnie wracam do
Krakowa. Zostaję z najgłębszem uszanowaniem

Estreicher

D. 4. Kwietnia
1889.

Jasnie Wielmożny Senatorze!

Stosownie do danego mi polecenia,
przesyłam proszę na 2500. franków
do JW Senatora do bankiera Nast-
Kolb-Schumacher. Via della Mercede
N. 42.
Kwotę 500. franków wypłaconych
osobistej Pani Rozalskiemu chciałem
niedrogiej, które to przesyłkę, mo-
wiąc nawiasem powiedzieć, w porę,
dostały się do rąk niecierpliwych
wierzycieli.
Życzę ozdrowienia — oczekuję odpo-
wiedzi w Rzymie, i zostaję
z najgłębszem uszanowaniem
Szweicher

Rubczyńscy jadą aż przenocują
do Lwowa, a Dr Adamowski
bawi obecnie w Porto.

10/11 89
Kraków

Jaśnie Wielmożny
Panie Senatorze!

List z 7. b.m. sprawił mi tę przyjemność że mię zapewnił, iż Senator jesteś zdrowszy niż wyjeżdżałeś i silniejszy. Dowodem tego jest pismo Senatora znacznie równiejsze i czytelniejsze. To jest puls za który bibliografowie chwytają. Druga miła wiadomość że Senator i dla nauki i dla Bibliotéki stosownie pokarmy gotujesz. Skoro więc jesteś kuchtarką umysłową czynną, masz więc do tego odpowiednie siły fizyczne.
O darach Senatora żadne pismo ani pismiłek. Prosiłem Wistockiego aby w Przewodniku nie wspominał.
Co do mnie trzymam się po dawnemu. Wydałem tom 11 tej Bibliografii obejmujący chronologicznie od 1870 do 1888. r.

zachciało się ziomkom wybić mi za mią medal złoty. Ogłoszono 1. maja subskrypcją wybili. Miał go dostać 4go t. m. na imieniny, ale że ma to z ceremoniami nie odbyć więc odłożono z powodu Sejmu, do 22. listopada do urodzin moich. Cała ta parada męczy mnie, bo ostentacji nie lubię. Ale cóż robić.
Pismom warszawskim cenzura zabroniła pisać o mnie i skazała medalową pisaninę. Do czego nie wiem, bo przecie nigdy nie mieszałem się do polityki, a w Warszawie byłem spokojnym bibliotekarzem. Coś musiał Jankulio stypcić o mnie, co mnie w jego oczach szarym uczyniło.
Nie widziałem się temi czasy z Ulanowskim. Przewał wyjeżdży bo go piersi bolą. Zbyt gorąco bym się do wyjazdów, bo po cztery godziny dziennie, a on nie ma za wiele sił. Będzie to jednak osłabić przemijającą.

Zostaję z uszanowaniem

Szweicky

1/1 90. Kraków

Jaśnie Wielmożny

(Senatorze!

Przy tym Nowym Roku chciej J. W. Senator przyjąć życzenia moje szczerego zdrowia na rok cały, aby dorobił dwa Kwicyi rozpoczęte prawe dla chwały nauki polskiej. Mnie J. W. Senator przeszły rok gratulacye spóźnione jubileuszu. Nic to mnie szkodzi że spóźnione, bo mojem zdaniem, całe to uczczenie medalem było zuchwałe. Należało czekać na ukończenia całości mego dzieła. Kwestionowali oni na pół zrobiona, dowodzi chęci dobrych, ale uzasadnionem mnie jest. Zapewne, że uczczenie moje byłe przyjemnem, bo prozniści ludzkiej dogadza, ale co do mnie, nie lubię próżności i jubileuszów. — Dla tego owacya uczyniona w najpierwszej chęci, zeinwalata mnie, i rad bytem gdy mu nastała cisza.

Dobrze że się Senator znowu odezwał do mnie, bym bowiem nieco zaczęła kłopotami. Otrzymałem list z Berlina ostatni, odpisałem nań zaraz i otoż gdy złożyłem do Koperty, zauważyłem w list Senatora szukając adresu, a tu adresu nie ma, więc list nie posłany, zwlekał u mnie dwa miesiące. Na dowód dołączam go Acraz.

U nas wszystko po staremu. Influenzy we familii nie ma, choć się wszystko dokoła położa. Konst. Przeździecki od dwóch tygodni pobyć nie jej nie może. Ulanowski już zdrów i niewa lekuje. Zoll także powrócił z poselstwa lwowskiego i na nowo wykłada. Mego syna Stanisława ulokowałem we Wiedniu u Dunajewskich, gdzie uczęszcza na 3ci rok prawa. Ma on oszczędne zdolności i jest ulubieńcem Ulanowskiego i Dobrzyńskiego. Drugi mój syn Tadeusz rozpoczął studya chemii do czego ma osobliwe zamiłowanie.

Powracając z uszanowaniem

Wereszczyn

[illegible]

Senatora.

[illegible]

Berlin [illegible]

[illegible]

Matka pańszyka nie wystawy mu na
ziarce, a wyrobie wykształcenie takie
pobierał, [illegible]

Chyba więc Wysenator nie miał innej
możności zalecić go jemu kogo by
[illegible] Ambr. Zeborowa
[illegible] zwrócił nań uwagę,

Jasnie Wielmożny Panie!

Najchętniej przyjęłbym powrót mój do Warszawy, niejednakowo mi wszakże przybyć przed Wtorkiem rano; przeto Jiwdana bez racyi wyprzedzić Jw. Pełnionego obowiązki. Namiestnika że nie wcześniej wprost z Kolei, t. j. około godziny 11ej przedstawić się mu na zamku.

Załączając przytem wyrazy mej głębszej czci i poważania zostaję

Jasnie Wielmożnego Pana

Najniższym sługą

L. Helinski

Niedziela 11 Maja
1862
Szczawin

Jaśnie Wielmożny Panie.

W tej chwili dopiero, jednocześnie z listem
Waszego Senatora odbieram wezwanie a raczej
zaproszenie do Gimnazyum na jutro, a że
i bez tego niemógłbym jutro dniem moim
dysponować najchętniej proszę na inny
raz odkładam. Za widzenie się ucieszy-
my się o dzień ostatecznie, gdyż jutro
albo w piątek będę służyć Waszemu
Senatorowi.

Łączę wyrazy poważania z najgłębszem
uszanowaniem

Jaśnie Wielmożnego Pana

Najuniżony Sługa

L. Kliński

Ja

S. Ministre des Affaires Etrangères.

avec ses remerciements.

Monsieur le Dr. de Rubé.

chez Monsieur Edouard Privat

Hôtel Bristol, Vérazze (Italie)

à Menton

Faire suivre à Toulouse.

Alpes maritimes

Jaśnie Wielmożny Senatorze
Dobrodzieju!

W żywej mam pamięci łaskawą obietnicę jeśc. Pana popierania gdzie należy światłem swojem zdaniem ważnego interesu, aby odnowić kollizye między Władzami Duchownemi wyznań rożnowierczych zachodzące z okazyi małżeństw mieszanych. —

Oto teraz przyszła już do starcia. — Probostwo Parafij Prawosławnej Piotrkowskiej, uprzywilejowany na wypadek Konsystorza Prawosławnego, zatwierdzonym przez jeśc. Arcybiskupa Warszawskiego i Nowogeorgiewskiego, wezwał Pana Kilipowskiego, ażeby mu odstawił do Piotrkowa dzieci spłodzone z małżonki swojej prawosławnego wyznania, ochrzcone i wychowane w religij katolickiej, dla nauczenia ich wiary prawosławnej i przyjęcia do Cerkwi.

Pan Kilipowski odmówił stanowczo temu wezwaniu na tej prostej zasadzie że jest katolik, i nie ulega Władzy Duchownej prawosławnej, ale katolickiej, i do mnie się odwołał. —

To wezwanie Probostwa jak i odpowiedź Pana Kilipowskiego, mocny i na prawie oparty, komunikowałem w kopijach Nawsemu jeśc. Ministrowi Wyznań Religijnych poczcie, a jak tego Pana proszę, tak i jeśc. Pana mam honor prosić: ażebyście wysokim wpływem Waszym, przy stosownej

Cytuo.

bytności JO. Xcia Namiestnika w Stolicy, temu słowu zaraz chciałbym, bo to jest uprawa gorszącą i obrażającą opinię katolicką, a ja nią jestem wszystkie głowna. —

Niechże Akta wszystkich uprawy małżeństw mieszanych, przed prawem o małżeństwach mieszanych i Kodexu Carskiego zawartych, reponowane będą, bo nowe prawa wstecz nie idą, a powrotu pożądany między familiami y Władzami dotąd nie zachwiany pokoj. —

Gdy to JW. Pan, jak wy upodlicowany tej wiosny zawitasz, uchylenie Mu podziękuję za odwrócenie tej burzy, a teraz Zachowaniem serca wyjaśnię, mam honor z wyrazem uwielbienia zostawać

Jaśnie Wielmożnego Pana Dobrodzieja

najniższym sługą
X. Kliatkowski Z. S. Adm: Archid: Warsz

Warszawa d 31.
Marca 1851. —

Creuznach, 26 août 187?

Très Honorés Monsieur et Madame

Vos chères lignes nous ont fait le plus grand plaisir mais en même temps attristé par la [illegible] Madame de Hübe a dû souffrir pendant cette douloureuse opération

Nous souhaitons ma femme et moi de tout notre cœur que votre chère [illegible] soit [illegible] pour le meilleur résultat que l'on puisse obtenir de cette dangereuse [illegible]

Ma femme s'ennuie bien ici depuis que nous avons perdu votre

charmante société aussi elle est beaucoup moins bien portante que lorsque vous êtes partis et nous craignons bien de ne pas avoir le plaisir de vous voir à Paris devant prendre le chemin le plus court pour rentrer chez nous. elle se sent tellement découragée que je crois qu'elle ne termine pas sa cure.

[illegible]

Kurhaus sauf des détenants jouissent nous ne tommes bientôt plus [illegible] 50 ne à table

Dimanche dernier j'ai eu la visite d'un de mes amis; j'ai profité de cette circonstance pour

faire une excursion à Ebersburg.

Malheureusement ma femme n'a pas pu nous y accompagner ce que j'ai d'autant plus regretté vu que nous étions favorisé d'un magnifique temps. et que nous y avons dîné comme l'on ne dîne pas à la Maison Rouge, j'étais si heureux de ne pas voir de sauce à la Mutterlauge ni de cet éternel Saumon.

Vous devez bien vous amuser à Paris et j'espère que la pénible impression que les ruines des Tuileries vous ont

laissé ne se sont pas reproduites sur
d'autres points, c'est un souvenir
qu'il est bon de ne pas [illegible]

pardonner moi l'imperfection de
ma lettre car je vous écris au
son de la grosse caisse, ces
malheureux concerts ne sont pas
encore terminés on nous annonce
au contraire un double concert
pour demain soir avec illumination

Ma femme et moi vous présentons
très honorés Monsieur et Madame
l'assurance de notre haute considé-
ration ainsi que notre sincère amitié

Fr. Fischer

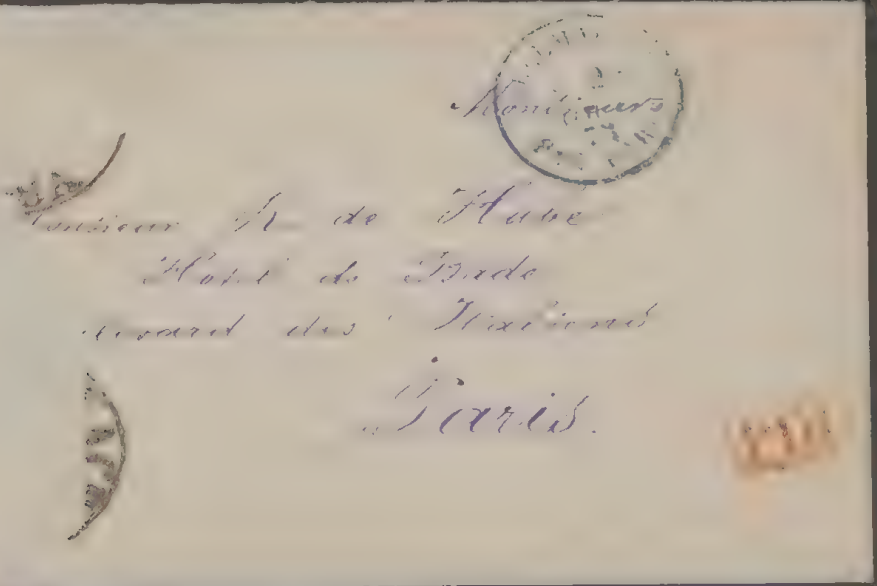
Monsieur H. de Hahn
Hôtel de Lorde
Boulevard des Italiens
Paris.

Wertheimer Herr und Freund

Mit gestern Morgen geschrieben ist dem Herrn
Leipzig vom 20 Mai wiederum ein Exemplar zugesandt
Herrn erhalten. Hr. V hat seit meiner jüngsten Rückkehr
Lieferung aus der table statistique des crimes et délits
communiqué dem Congresse de Bologne im 1832 übergeben,
dem Hr. Dr. Hüpeden, für die Revue étrangère
zu bestimmen: meine unsere Mitarbeiter
Hr. Brandeau, Inspecteur au Justizministerium,
und es jedes Jahr den compte rendu de l'administration
de la justice criminelle redigirt, wird Herr
Rübezahl in der französischen Sprache bringen: Indessen
wenden wir ihr eine Vergleichung der Quoten bekannt
machen wird Ihr es so genehm sein. Sind jedes
mitgetheilt die meinen und der übrigen Mitarbeiter
Mit Hochachtung Dein d. Ihrd. in Christum Freund
Dein Vorschlag tableau des crimes et délits abgedruckt?

Der Plan einmal die Hüpeden sich für die
Revue étrangère zu nehmen Dann so bin ich sehr
mit weg einen Anfang und bitte in dieser Hinsicht.

Allerliebster Freund

Ich habe Ihnen bestimmt, mich Ihnen heute, wenn ich Ausgänge machen, dass
Sie Ihnen Besuch machen können, die Reise nach Berlin zu machen
um Ihren Freund Gerhart abzuholen. Ich hätte Ihnen gerne Ihren Besuch
nicht abgestattet, da ich Ihnen mitgetheilt, in Berlin zu sein. Ich
müsste also unsere Zusammenkunft bis auf eine andere Zeit verschieben?
Wir wissen nicht wie viel Zeit mir noch in Deutschland, wofür ich immer gerne
Zeit weise. Am nächsten Montag schicke mich wieder dorthin in Begegnung
und erwarte ich Mittermaier und Ihr übrigen Freunde dorthin.

Mein Hauptzweck Ihnen heute ist mich in die Erinnerung Ihrer
Frau Gemahlin zu rufen, die ich Ihnen bitte, sich Ihnen treu und
wenig zu erweisen, meinen Freund mit Ihnen zu verbinden. Sie kann mir
in meinem Augenblick sehr mich in der Erinnerung bestand, und Ihnen meine
Schwester von Goldau die Sie schon mir gesehen wünschte, und so meine
Hinneigung die ich hier, ich bitte Sie wollte Ihnen Ihre Erinnerung
Freund zu bewahren, wie ich Sie stets ehren: es gehört aber nicht, und dem andern,
dass ich Ihnen Abwesende.

Ich grüsse den Abwesenden Freund. Sie, geehrter Freund, grüssen
Sie sich mir wohlgefällig, so, wie ich gewünscht, wie ich, Ihnen stets gegen
Ihnen Freund zu sein, Ihnen einige Mittheilungen über unsere hiesige Lebensweise
zu machen. Der Allgemeine bestehet sie keinen, seinen Rathschlägen, und ich
bin überzeugt, dass sie Ihnen nützlich gewesen hat. Meine Gemahlin sendet
Ihnen sie in meine Abwesenheit zu übersenden, sie, in der Absicht
geschickt, Ihnen Ihr Ihnen angeboten und ich, nachdem sie Ihnen
nachgesehen, Ihnen sie in meiner Gegenwart (so gesagt)
übergeben hat, den Sie mir Ihnen gemeinen von Ihrem Alter besprechen,
und so sie selbst Ihnen bitte Ihnen: Allein die Ihnen
Ihnen nicht wünschen in Erfolgung der Ihnen Ihnen. Ihnen

Freitag 7. Sept 1883

Monsieur

Monsieur Romuald Hubé

Werthester Freund!

Es hat etwas lange gedauert bis Sie einen Brief von mir erhalten. In der ersten Zeit nach Empfang der Spitzen vom 12 Oktober wartete ich auf Nachrichten aus Rom, [illegible] und verschob daher, Ihnen zu schreiben. Später hatte ich durch den Wiederbeginn der Gerichtssitzungen sehr viele Arbeit, und endlich seit dem 1 Januar bin ich mit einer Unpaesslichkeit befallen, die mich sehr plagt und ganz und gar am Ausgehen hindert. Es ist ein Nervenübel, welches in das rechte Bein gefallen ist und anfaenglich dasselbe so schwach machte, dass ich nicht gerade stehen konnte. Durch mancherlei Mittel die angewendet wurden, insbesondere Bains de Douches bin ich jetzt wieder etwas besser, und kann im Hause umher gehen: auch fahre ich zuweilen spatzieren. Sobald die gute Jahreszeit eintritt muss ich in ein Bad gehen, und ich werde vermuthlich Wiesbaden oder Baden-Baden waehlen. In der ersten Zeit nachdem das Uebel mich befallen hatte, war ich so schwach, dass ich so zu sagen gar nichts arbeiten konnte: jetzt aber kann ich wieder [illegible] arbeiten, und so habe ich denn den Entschluss gefasst, die [illegible] international privé beendigen zu können, das bereits früher begonnen hatte. Ich will nun, nach dem egoistischen Grundsatz amor ipsi ubique, zuerst von diesem meinem Buche sprechen.

Herr Oberst von Glinka oder die Gesandtschaft hat die Güte ein Paket von mir an Seine Excellenz den Herrn Grafen Bludoff zu expediren. Darin befindet sich ein Brief an letzteren, nebst einem gebundenen Exemplar meines Buches für ihn: ferner ein Exemplar sammt Schreiben an Seine Majestaet den Kaiser, welche beide Stücke ich den Herrn Grafen ehrerbietigst bitte, unter die Augen Seiner Majestaet zu legen: sodann gegenwärtiges Brief und ein Exemplar für Sie, welches ich Sie bitte als ein Zeichen meiner Freundschaft und Verehrung anzunehmen. Ich will Ihnen nicht verhehlen, dass es mir sehr erspriesslich sein würde, mir Veranlassung dieses Buches von Seiner Majestaet einen Orden zu erhalten: Sie werther Freund, werden leicht beurtheilen können, dass ich ihn weit mehr verdiene als de Martens Fischer, der ihn auf Verwendung von Fris erhielt. Ich brauch Ihnen darüber nichts weiter zu sagen. Sie werden mich verbinden, wenn Sie mit dem Herrn Grafen Bludoff in diesem Sinne sprechen und überhaupt zur Erfüllung meines Wunsches beitragen.

Was Ihre Aufträge betrifft, so habe ich leider bis Dato ~~Ihnen~~ noch keinen derselben vollziehen können. Die Rom erhielt ich zur Antwort, die Zeitungsnachrichten über die Promulgation eines neuen Straf- und Criminal-prozess-Codex seyen irrig: man arbeite zwar daran: allein die Sache stehe noch im weiten Felde: alles was geschehen, sey die Promulgation eines militär Strafgesetzbuchs: dieses wird Sie wohl nicht interessiren; sonst könnte ich es bekommen. — In Koenigreich der Niederlande ist bloss der erste oder allgemeine Theil des Strafgesetzbuchs von den Kammern angenommen und vom Koenige sanctionniert worden: der zweite wird jetzt debattiert und vermuthlich angenommen werden. Ihre Frau sagte mir, Sie hätten ihr geschrieben, Sie besässen schon jenen ersten Theil: sonst hätte ich ihn Ihnen geschickt. Den zweiten habe ich von Amsterdam bestellt, und Sie erhalten ihn sobald er mir zukommt. — Den Codice di Parma hat Hr. Joubert nicht bekommen können; ich habe kürzlich deshalb an einen Freund Mr. Graf Petitti de Roreto, Staatsrath in Turin, geschrieben und hoffe durch dessen Vermittelung jenen Codice für Sie zu erhalten. Es bestehen gar keine Buchhandler-Verbindungen zwischen hier und Italien, ausser mit Turin, so dass nur die grösste Noth hat, ~~etwas~~ Bücher von dort zu erhalten. — Auch das Werk über's portugiesische Recht (Pinto ferreira) habe ich noch nicht für Sie. Die Herren Redking und Parroschinni sind nur bis Spanien gekommen und haben ihre Reise nicht bis Portugall ausgedehnt: glücklicher Weise ist Frau Pinheiro-Ferreira den Winter hindurch in Lissabonn geblieben: ich habe ihm geschrieben, damit er bei seiner Rückkehr im Frühjahr 2 Exemplare mitbringe, eins für Sie und eins für Hr. Redking. So stehen leider die Dinge.

Bookham hat den niederl. Strafcodex nicht für sie bestellt, weil nach Ihrer Abreise Ihre Frau ihn ersuchte, es nicht zu thun.

In meinem Briefe an den Herrn Grafen habe ich ihm dafür gedankt, dass er Sie ermächtigt habe, mir Mittheilung über russisches Recht für die Revue zu machen. Bis jetzt hat mir der in Ihrem Briefe vom 13 Oct. gütigst angekündigte Artikel über die Freilassung der Bauern noch nicht zugekommen und ich stehe in dieser Erwartung: Ich werde ihn wohl unter Ihrem Namen publiciren dürfen? Ein Artikel ohne Namen nimmt sich nicht gut aus. Spaeter würde es mir und meinen

hiesigen Freunden angenehm seyn, wenn Sie uns einen Artikel über die Justiz Organisation in Rußland geben wollten, besonders weil in dem preambule welches Fonton der Uebersetzung der Civilgesetze vorgesetzt hat, sich soviele Irrthümer befinden. Zusätze könnte etwa über die Civil-Tode hier beigefügt werden. Uebrigens will ich Ihre Auswahl der Artikel nicht beschränken: schicken Sie uns was Ihnen gut dünkt.

Was Sie mir in Betreff von Ehs sagten, freut mich recht sehr. Ich hoffte ihm baengst geschrieben, aber die Gesandtschaft wollte nicht für ihn annehmen, weil er nicht mehr in Petersburg sei, und die nicht, mich Wissens in Berlin. Als dieselben (glaube verweigerte die Gesandtschaft während einiger Zeit, die Sendungen der Herrn anzunehmen, die bisher immer an die adresse von Ehs giengen. Ich hingesetzt mit Herrn Obrist v. Glinka übereingekommen, solche an die adresse des Herrn Grafen Bludoff gehen zu lassen, und werden alle zukünftigen Hefte Ihnen zukommen.

Ich habe dieses auch dem Herrn Grafen in meinem Briefe angezeigt an H. Ehs, füge ich hierbei einen Brief, den ich Sie bitte ihm zu schicken.

Wir erhalten von Zeit zu Zeit Briefe Ihrer Frau G. die uns erfreuen: sie scheint sich wohl zu befinden, die Herrn Rehling und Parrot im bemühen sich sehr, Ihr den hiesigen Aufenthalt angenehm zu machen, welches mir um so mehr angenehm ist, als ich leider, wegen meiner Krankheit, nichts dazu beitragen kann.

Wenn ich nicht irre haben Sie dort auch die von Wolowski herausgegebene Revue: la democratie lesen sie doch in Februar Heft 1843 den Aufsatz über die Russie de Mr. Wolowski selbst geschrieben hat.

Vielleicht können Sie dazu wirken, dass die Regierung eine Anzahl Exemplare meines Buchs für die öffentlichen Bibliotheken anschafft. Dieses wäre mir sehr lieb.

Meine Frau und Kind befinden sich recht wohl: ersteres trägt mir auf Sie Ihrer werthen Frau zu empfehlen.

Ich hoffe, diese Zeilen werden Sie bei gutem Wohlseyn treffen, und ich grüsse Sie herzlich.

Berlin den 25. Februar 1843.

Felix

[illegible]

Ich habe Ihr werthes Schreiben vom 7ten d. M. erhalten, und bin bereit, Ihre Bedingungen zu acceptiren, wenn Sie mir die Versicherung geben, daß Sie mir Ihre Waare so schicken, wie Sie sie mir beschrieben haben, und daß Sie mir Ihre Rechnung nicht höher machen, als Sie mir angegeben haben.

Ich bitte Sie auch, mir Ihre nächste gefällige Ordre baldigst zu ertheilen, damit ich Ihnen meine Gegenordre darauf einsenden kann, und damit ich Ihre Waare bald erhalte, damit ich mit dem Verkaufe bald anfangen kann, damit ich mein Geld nicht zu lange in Ihren Händen lasse, damit ich Ihnen meine Gegenordre bald einsenden kann.

[illegible]

Tilsit d. 30 Mai 1827.

[illegible]

BRESLAU
305 * 7-84

Berlin d. 20 Octobra 1866
24. Leipziger Strasse

Szanowny Senatorze,

Nie gniewaj się na mnie, że się
spóźniam przypomnieć Ci te 75.

i odeszłij mi te 705 rub
gdyż tam w Łastnicie zapła
rachunek papierniki
Łaniu Senatorowej u

Berlin d. 2 Listopada 1866.
24 Leipzigerstraße

Szanowny Senatorze,

Znając Twoję skrupulatność i wielką regularność tak w interesach jak i w korrespondencyi, nie mogę pojąć, jaka być może przyczyna tak zwłoki w zwrocie mi 75 rubli, które chciałeś mi odesłać zaraz po przybyciu do Warszawy w końcu Września, jak i milczenia Twego na mój list z 15 z. m. w którym proszę Cię o tenże zwrot z powodów mnie naglących.

Muszę z tego wnosić, że w tem coś leży nadzwyczajnego; że może list Twój z pieniędzmi zaginął na jakiej stacyi pocztowej; lub że komu dałeś komis wypłacenia mi

mi owych 75 rubli, a ten ko
to zrobić zaniedbuje. Cokol
wiek będź, ponieważ mi
bardzo pieniędzy potrzeba,
ponawiam moje prośby,
a przynajmniej proszę o
objaśnienie położenia rzeczy
i czy mój list z 15 z. m.
i obecny odebrałeś.

Projekt mój nowy do
łączam a prośba o skutek
z dobrych jakich rąk —
którem uprzejmie

Cont à Vous
Karol Forster

A Son Excellence
Monsieur le Sénateur
de Hitrowo
à
Varsovie.

ulica Miodowa
dom Zejdlera.

Najprzewielebniejszy Senatorze,

Przed wszystkiem śpieszę z powinszowaniem, że interes sprzedaży Twojej Biblioteki, który Cię tak dawno już zajmował, potrafiłeś doprowadzić do skutku. Przejeżdżający tu Radca Stanu Heidmann, (który dziś jedzie stąd dalej) donosi mi, że Ci się powiodło sprzedać Twą bibliotekę, i że teraz zajmujesz się urządzeniem swego domu na Wsi, którą nabyłeś. Z serca Ci w niem wszelkich pomyślności dla Ciebie i dla Twej cnotliwej małżonki życzę.

A że dałeś mi słowo, iż dwa te obrazy, które sobie już dawniej u mnie wybrał, nabędziesz ode mnie skoro tylko sprzedasz Twą bibliotekę, a Madonnę z Jezusem (oryginał Włoski, na miedzi malowany), i Skrzypka (oryginał Teniersa,

z jego

z. jego własnoręcznym podpisem)
mnie przychodzi, przypomnieć
Ci dane mi ujrzenie słońca,
i zapytać kiedy i pod jakim
adresem (czy wprost na Wieś
do Ciebie, czy do Warszawy i
pod czyje imię) mam Ci te dwa
obrazy wysłać?

Żądałem wówczas za nie
razem 400 Talarów, a jestem
pewnym, że kto amator i
znawca u Ciebie Jemiołę zoba-
czy, to za niego chętnie 3
dać 1200 — 1500 i więcej Tala
rów; Madonnę zaś najmniej
500 do 600 Talarów oceni.

Obadwie obrazy są bardzo
dobre, i śmiało i sumiennie,
jako członek honoru, mogę,
Ci je polecić. Nabędziesz je

za

za lierzem, i będziesz miał coś bardzo dobrego i pięknego, a mnie starszemu, dobremu, szczerze Cię poważającemu i kochającemu przyjacielowi podasz życzliwą rękę i podeprzesz w jego pracy i usiłowaniach mających zawsze tylko rozsądną, praktyczną, otwartą na cele, i pokój zawsze i wszędzie.

Otrzyj mi więc łatwiej łzy, gdzie i jak mam te 2 obrazy dla Ciebie wysłać, i zatarczem weksel na te 400 Tal. na jakiego Berlińskiego Bankiera. Będę Ci szczerze wdzięcznym, bo mam teraz wiele wydatków do robienia.

Tak szczerzutnym jesteś, żeś sobie wreszcie na wsi w spokoju osiadł, i że ja sobie podług

twego

mego gustu wtrącać. Ja niestety, zawsze i aż do grobu z przeciwnościami mam do walczenia.

Pani Senatorowej ukłony ucałowanie nóg składam i Jasię Jej bardzo polecam, życząc Państwu wkrótce znów zobaczyć.

Ciebie, Kochany Senatorze z serca ściskam i życzę Ci i Pani wszystkiego dobrego

Szczery sługa

Karol Sonter.

Berlin
d. 26 lipca
1869.
24 Leipziger Strasse.

Berlin, d. 26 kwietnia 1877
22 Preußkammer Straße

Szanowny i Kochany Senatorze,

Serdecznie dziękuję za Laskowa, pamięć i zachowaną mi dotąd życzliwość. Wszystko dziś jest świetlejsze, niepozwalające, a też i w przyszłych stosunkach co do mojej gościnności w Stubiecku zajdą mieszkania zmiana, Kok obecny dostatecznie, bo ich dwie siódemki (przez Niemców "Fürsten" zwaną) "Die sieben!") stał się jak dla mnie bardzo przykrym i dotkliwym.

A najprzód: 18 Stycznia kawalerzysta von Benningsen, podoficer huzarów, przybyły tu z Warszawy, niby na urlopem (a raczej jako dezerter) skradł mi zegarek z łańcuszkiem złotym, i po różnych tu zbrodniach, zemknął przed policją do Danzyga, a dziś jest w Szwajcaryi. Ojciec jego, obywatel Kiemlicki pod Spandau (mąż p. Laskiej, córki znanego starego Cukrownika w Warszawie) przyrzekł mi że mi za kilka dni stratę tę nagrodzi, a Ja

Ojcieczek

Ojciec ten jest taki gałgan, że do dziś
dnia słowa nie dotrzymał i na żadne
mają siły, już nie odpowiada, dodaję go
na dziś jako gałgana do Gazety.
Secundo: dnia 28 Stycznia, kiedym wyszedł
na obiad, wybuchnął u mnie w przedpo
koju pożar z rury szczelnej od pieca,
wróciwszy, zastałem cały przedpokój,
spalony, i mam straty w meblach, bieliz
nach i książkach przeszło 1000 talarów
nie bydłem asekurowany.
Tertio: trzech stróży wygodnie miałem u siebie
malarzy i stolarzy, którzy nieporozumie
nie świństwa mi pod nosem robili.
Quarto: dom mój zastał sprzedany, i
nowy gospodarz chciał za akurat cześć
mojego mieszkania dodatkowo do tego
jej, a później zmienił plan i podniósł
mi czynsz o 130 talarów rocznie. So 15te talarów pobytu w domu
muszę tedy się wyprowadzić z naj
piękniejszej ulicy Berlina, na ulicę
dalszą, cichą, nudną i mam mieszka
nie dwa razy od dawnego, a mniejsze
i mniej wygodne.

Quinto:

Quinto; Czy przeprowadzanie się na ulicę Hutkammer Straße № 22, (które mnie kosztowało do 20 talarów,) tapicer odejmujący dywany w dawnem mem mieszkaniu, z swym czeladnikiem, skradli mi 40 talarów w złocie. Będzie mój proces kosztowny.

do takich wypadków od stycznia gotuję się na wszystko złe dalsze i nawet na śmierć jaka, gwałtowna. „die böse Sieben," — a tu ośm dużo siódemek w tym roku!

Widzisz, Kochany Senatorze, że na rożach nie wygrywam i że los czyli fatalizm mi wielkim jest moim wygrywającem. Ale cóż robić! Trzeba się wszystkiemu poddać kiedy tego uniknąć lub zwalczyć nie można.

Mam zawsze wielką chęć być w Warszawie na Cherubiec i Hajnec, ale kto wie czy wypadki wojenne mi przeszkodzą mi w tym projekcie. Ja się do jubileuszu nie mięszam

i

i między nie konspiracyą żeby nie myśleć konspirować, ale ktoś mi rzekł w obecnych okolicznościach przybywanie osobom z zagranicy do Warszawy utrudnione nie będzie. Usiłuję napisać tylko słowo o tem niem wyjadę z Berlina do Generała Gubernatora, Prezydenta Warszawy policyjnego.

Która z córek z Petersburga do Warszawy, a mnie tam jeszcze nie będzie (w domu Kaelichena, ulica Długa, róg Ulicy Brzegowej, naprzeciw Ormiańskiej) raz kochany Senatorze listem mi do Berlina dać znać, czy mogę podróż do Warszawy przedsięwziąć. Bardzo bym rad tam być tego lata, jeżeli to ma już być, ostatni rok mojego życia i pożegnać się z rodziną i przyjaciółmi.

Życzę Ci szczęśliwej podróży do Petersburga, zdrowia i dobrego powrotu, ściskając Cię z serca po tysiąc razy.

Twój Hugo
Karol Forster

Zajęca nie tylko
zabiciem. Dałem
mu kilka moich kulek.
I on był u mnie,
jak będzie groch (bo teraz
zimno i lesek), to go
pewnie odwiedzę.

Berlin, d. 28 sierpnia 1874
22 Luisenstrasse Nr.

Szanowny i Kochany Senatorze,

Po odebraniu Twego listu natychmiast napisałem do Pana Wyc. Müller — (bo owszem krok taki zrobić było mi potrzebno jako dowód jawnej, braku confidentiæ) ażeby mi list Twój zwrócił, ponieważ listowne i ważne Twoje wiadomienia, nie pozwalają, ćbym mógł żadnych sto munków w jego zakładzie.

Pan Wyc. Müller-list mi Twego nie oddał, i tylko w mojej nieobecności był u mnie młody człowiek, który mojemu gospodarstwu doświadczył, że on mu wszystko list Pana Müllera pod rękę, dla tego że z Panem bliżej nie nie i takowego nie znajduje w tym zbiorze.

Co mówić tej zdajesz że Twego listu wydać nie chce, że jednak je jak go żądałem z Twojego

polecenia

polecenia, a mięc już nikt otwarcia Twego listu w Twoim imieniu nie wyjść i tylko go może komu fidemejonalnie mógł by komu pokazywać.

Ale to samo, co jego pardaniec, i on by mi uchronić mógł powiedzieć, że Twego listu już niema i że mi tenki nadrucił, lub że on go podarł. Skoro j zawsze znajdzie wymówkę.

Zresztą, zieś przed Twym listem do niego, nie ma pytać mnie o tę figurę.

Treibschkiego Ci przesłać nie mogę, bo dotąd nie jest ogłoszony drukiem, dopiero to zachodzą do chwili wskrzesia na nowo negocjacji dyplomatycznych, aby ogłosić ten odczyt w jego „Treitschke Jahrbücher" (których pojedyńczo nie wiem czy dostanie nawet) aby dać potem robić z tego wyciągi w innych katolickich

gadzinowych

gadzinowych (reptilien) dziennikach
które jeszcze teraz z rozmysłem
powiększają bardzo niesprzyjające
Polakom wypadki, — bardzo,
bardzo, że mają tu kilkunastu
ludzi w górę wskakanych.

Cesarz W. ciągle pisze nad
rozporządzeniami na Wschodzie,
i jest przejęty nad pewnemi,

We Francyi: j'y suis et j'y
reste, coraz bardziej złośliwe
i rozkazy z Watykanu wyko-
nywa. Istnieje mundus, aby
tylko papieża znów osadzić
na tronie! — Wszędzie mózgi
się zmarzną i przewracają.

Pozwalam Ci tu Kochany
Senatorze krótki spis moich
obrazków. Wiele bym Ci
wdzięczny, gdybyś mi w tem
mógł dopomódz. Szczególnie
potrzeba Magdalenę, oryginał
Langrana, który jest obrazem
Galeryjnym, jakoteż i te
specyalnie wymienione.

Życzę

Życzę Ci szczęśliwej podróży do
Petersburga i lekkiej stamtąd
z nas wiosny powrotu do nas,
Swygonnij mnie życzliwości
Matuszewskich i złóż moje
hołdy u nóg pięknej Pani.

Ściskam Cię z serca

Kochanej Szwagierki

Twój

Karol Forster

Collection
de 25 Tableaux.
(Estimé à 3000 Thalers)

Principaux Tableaux.

1. Ste. Madeleine tableau original de Lanfranco 800 Thalers

2. Chasse à l'ours de Kulhardt — prix 360 Thalers

3. Nature morte, orig. de Hondekôter (magnifique) 500 Thalers

4. Paysage avec troupeaux de Dietrich prix — 250 Th

5. Fruits du midi orig. de Nanni d'Udine prix — 240 Th

6. Le Triomphe de Titus de Rubens (pour esquisse pour le Colossal tableau de ce maître à la Galerie de Dresde) prix. 260 Th.

7. La confession d'un jeune (orphelin) (tableau) original de Watteau 250 Th.

8. Madonne avec l'Enfant Jésus, Ecole du Correge — prix. 280.

Szanowny Panie Senatorze,

Z prawdziwą radością odebrałem list Pański z d. 20 b. m. i niezmiernie nad wszelki mój żal Łaskawego Pana Senatora zbliżenia się do nas. W Szwajcarii tak nie wiele tylko jest materyałów do prac które Szanownego Senatora zajmują, oprócz tego i klimat lepszy dla zdrowia, tak że pod względem, mamy nadzieję, rzeczywiście nie projektowanej podróży przyczyni się do zupełnego

z odwołania Pana Senatora Dobrzańskiego i nieokreślonej liczby przyjaciół miejscowych spożycie kilku chwil razem.

P.P. Epibrussi odesłali mi z rozkazu Pańskiego trzysta franków, tak że rachunki nadre uspełnić rekomendacje.

Z tutaj mamy zimna chmury o urodzaj i w ogólności pewien niepokój politykujemy z pomyślności

przyjaciół przez Anglika.

Doktorzy tutejsi zdecydowali wysłać mnie wcześniej na brzeg morza i wskazali wody Wildungen, które pić mam na świeżem morskiem powietrzu. Wynajęliśmy lokalik w Trouville i w końcu Czerwca mamy zamiar tam się udać.

Dziękujemy najserdeczniej Szanownemu

Śp. Artystowi na pamiątkę
o nas i prodiemy przy-
jaźń zapewnienia nie
zmiennego szacunku
i życzliwości.

prawdziwy drug
Ad. Frankenstein

Paryż
d 23 Maja 1875.

Wiesbaden d. 19 Sept 89.
Dominikańska

Szanowny i Kochany
Panie Senatorze!

Zgoły przypadkiem dowiedziałem się zajmować Pana Senatora moją korrespondencją - ale nie mogę się oprzeć chęci podziękowania Panu Senatorowi za przedmiotowy list który do tak mnie wzruszył. Była mi ona dowodem, tak serdecznie pisanym, że nie umiem nawet wyrazić mojej prawdziwej wdzięczności -
Wracam z Emsu dziś wieczorem

zmartwiona i nie mogę sobie do
rzucić że nic zostałam na noc
tamtejszej że nadzieja upragnienia
Klaus Dunaton w Kurlandii nie
chudzi z spełnienia wszystkich
nych marzeń!
Nie dnia brodzie, ale byłam
prawdziwą spowiedzią dla mnie,
gdyż Klaus Dunaton był bliski
do przyjaźni że dzyma nas
nie chce Stasia do Kurlandii
Ireneusz Gabriel № 46 - gdzie
zabawne zabawy tam do końca
krzyżowa - brat mój Piotr i
Zuzanna z Ottem też przyjechali
i razem już byliśmy wracać
do kraju -

Panu najlepszy zyczenia
Pani Pirogow.
Ze chce Pani mi zaufać Pani
Sentowa, nie zawiodę Pani, uj
rzysz i zaiszy by Pani chciała
zajmować się tym i tak wiele
na siłach ode mnie Dalszą swobodę
i zyć nam się i Pani wtedy
Serdecznie obie Panie Pani ma
cierz z wielkim szacunkiem pozy
czenia pomagania i przyjaźni
i wiecznej Najmyższej pomocy
uczucia Pani, Pani, Pani, czym
miała radość, że się spotkamy.

Do widzenia

Emilia

Za kilka godzin będę w domu.

Cher Senateur,

Puisque vous n'êtes pas libre
mercredi, ne me refusez pas le
plaisir de me recommander
en venant dîner chez nous vendredi,

à 6 heures, pour causer un peu de
mon futur baccalauréat – et sciences.
Quant au catalogue de l'Ec. de
Basilevsky : il paraît qu'il n'en
a plus chez lui, mais un de mes
amis s'occupe de votre désir.

« J'apprendrai, cher Sénateur, l'heure
à laquelle on attendra le bon médiateur.

Ego a Landenstein.

« Ce soir »

27 Août 1868.

Monsieur l'Inspecteur,

J'ai l'honneur de vous prier de vouloir bien me faire connaître, par votre retour du courrier, si je puis compter sur votre visite à Dax, pendant votre voyage. Il me serait d'autant plus agréable de me conformer à ce désir, que par ce moyen je pourrais contribuer en quelque sorte à vous épargner un peu de fatigue. Dans votre retraite de campagne, où vous vivez tout à vos études, aucun écrit ne vous arrive de nouveau, puisque vous avez fait connaître votre intention de ne plus recevoir de journaux. Je ne reste ici que jusqu'à dimanche, époque à laquelle je compte partir pour me rendre à Paris, où j'ai à faire pour prendre connaissance de l'ordre général de cette grande ville, c'est pourquoi

je n'ai pas vû [illegible] Innsbruck. De là
je suis allé [illegible] Ischl, [illegible]
[illegible] situé au milieu des Alpes
en Tyrol allemand, où j'ai suivi
une cûre prescrite par mon
médecin pendant deux semaines.
Ensuite j'ai traversé en Italie par
[illegible] Salzburg, Klagenfurt
et Vienne, où j'ai visité le château
de Schönbrunn. De là j'ai fait une
excursion à Venise et je suis resté
là deux jours. Les monuments qui
couvrent la place de St Marc sont
[illegible] les tours [illegible] la fourrisse ;—
mais j'ai quitté cette ville avec
[illegible] pour y demeurer,
[illegible] fut [illegible], car tout dans mon
logement [illegible] en vût point
[illegible], celui de restaurer [illegible],
[illegible] [illegible] pour prendre des bains de mer.
Ischl est une petite ville bien agré-
able, mais actuellement on y fait des
eaux,

grandes constructions modernes, la
[illegible] [illegible] [illegible] c'est pré-
cieux [illegible] toujours [illegible] pour
cette saison. Vivi qui, [illegible] petite
fille [illegible] à [illegible] distance. Après
un séjour de deux semaines à Spe-
zia, je suis allé à Viareggio. C'est
un [illegible] bains
de mer, l'air [illegible] y
vit assez confortablement; le sani-
té s'en ressent et je vais de mieux
en mieux. Vi, je compte aller
voir Florence et puis, de retour
à Petersbourg, [illegible] par Munich,
Dresde et Berlin. Comme je serais
[illegible] Excellence, toujours préoccu-
pé des recherches scientifiques touchant
l'histoire primitive du droit, se trouve-
souvent en relations avec les biblio-
thèques et savants dans les diffé-
rentes [illegible] de l'Europe, je me mets
à sa disposition et je puis bien être
utile. Mais quelque commission à rem-
plir au [illegible] de vos investigations
en matière de science, en tout cas, que
ce soit, plus ou moins
de temps, mon voyage.

rapide à travers les villes mention-
nées plus haut.

En tout cas, je serais charmé
de recevoir de Vous quelques lignes,
qui me trouveraient que Vous
êtes en bonne santé, ce que
je Vous souhaite le plus sincè-
rement.

Les lettres restantes me trou-
veraient à Vienne jusqu'au 12
Septembre (vieux style), à Munich jusqu'
au 20, à Dresde jusqu'au 26, et à
Berlin jusqu'aux premiers jours d'
Octobre v. style.

Veuillez, Monsieur le Baron,
agréer les sentiments de la plus
haute considération, avec lesquels
j'ai l'honneur d'être

De Votre Excellence

le très humble serviteur

N. Turgeney.

С. Петербургскій Окружный
Судъ

Гг. Судебнымъ Слѣдователямъ

Имѣю честь увѣдомить Ваше Высо-
кородіе (ую), что по отношенію Управляю-
щаго Отдѣленіемъ Дѣлъ о б. Государственномъ
Благочиніи Отъ 28 Марта 186 г. № 2250. про-
ситъ: Статскаго Совѣтника Ивана Ивановича
Фенина, Любовницкаго и Дворянскаго
избрать въ Присяжные Засѣдатели изъ Дѣлъ
Судебныхъ Слѣдователей: Окружнаго Суда
Коллежскаго Секретаря Ивана Ивановича
Любовницкаго, по той причинѣ, что Дѣлъ-
ствуя въ сказанномъ предложеніи по сему
предмету отъ 9 Апрѣля 186 г. № 2250. про-
сятъ: Статскаго Совѣтника Ивана Ивановича Фенина, Любовницкаго и Дворянскаго избрать въ Присяжные Засѣдатели изъ Дѣлъ Судебныхъ Слѣдователей; посему
Вашимъ отъ Сего числа поступившимъ
Вашимъ отъ Сего числа поступившимъ
Вашимъ отъ Сего числа поступившимъ

на Высочайшему Государя Им
ператора, подписанию проекта Указа
Правит. Сената, только с тем, чтобы
скурекомъ, Батиевскомъ, Корфомъ,
Гейбигомъ, Дутневымъ, Корн. Ухов.
стомъ, Дежуцинскомъ и Лигуковымъ
и такова Указа 4 Апреля 1864 г.

Затемъ, Статс-Секр. Бибиковъ объ
явилъ отъ 4 Апреля 1864 г. № 1203 увѣдо
мленіе Правительствующаго Высокаго
совѣта на увольненіе отъ службы тит. совѣтн. Ки
тенковъ, за
исключеніемъ Сенаторовъ Гр. С. Гудовича, Фон
„ гна, Любовидскаго и Дурасовскаго, такъ
„ какъ Высочайшее Его Императорское повелѣніе
„ о дальнѣйшемъ исполненіи въ отношеніи
„ званій Сенаторовъ."

Такимъ образомъ Указа объ увольне
Вашего Высокопревосходительства
отъ должности члена Гос. Совѣта
на все по Высочайшей, по поводу проекта

ство Вашего Императорского Величества, совершился Высочайший Указъ Правительствующему Сенату 1867 г. Іюня 6 дня, въ которомъ упомянуто объ Высочайшемъ званіи Вашемъ Государственнаго Секретаря.

Покорнѣйше прошу Ваше Высокопревосходительство принять увѣреніе въ глубочайшемъ почтеніи и истинной преданности.

— Ф. Фрейберг

3 Іюня 1867 г.

ПРОТИВОПОЛОЖНОСТЬ ЧИСЕЛЪ.

За положительными числами, какъ мы видѣли, слѣдуютъ отрицательныя.

Во многихъ случаяхъ, когда положительныя числа имѣютъ опредѣленное значеніе, отрицательныя числа имѣютъ противоположное значеніе.

Такъ, если положительныя числа означаютъ движеніе впередъ, то отрицательныя числа означаютъ движеніе назадъ.

Если положительныя числа означаютъ выигрышъ, то отрицательныя числа означаютъ проигрышъ.

№ 12.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО,

ВЪ ПРИСУТСТВІИ СВОЕМЪ

въ Варшавѣ,

Іюня $\frac{10}{22}$ дня 1867 года,

СОИЗВОЛИЛЪ ОТДАТЬ

ПО

ЦАРСТВУ ПОЛЬСКОМУ

слѣдующій

ПРИКАЗЪ:

ПРОИЗВОДЯТСЯ:

За отличіе.

Въ Дѣйствительные Тайные Совѣтники: Бывшій постоянный членъ упраздненнаго Государственнаго Совѣта Царства—Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ *Губе.*

Въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: Исправляющіе должности Губернаторовъ: Сѣдлецкаго—Коллежскій Совѣтникъ *Громеко* и Сувалкскаго Коллежскій Совѣтникъ *Жерве*, съ утвержденіемъ въ настоящихъ должностяхъ.

Статскіе Совѣтники:

Исправляющій должность Медицинскаго Инспектора въ Царствѣ, Докторъ-Медицины *Бекеръ*;

Управляющій дѣлами Совѣта Управленія, *Заборовскій*;

Бывшій Статсъ-Референдарій упраздненнаго Государственнаго Совѣта, *Зембинскій*;

Уволенный отъ службы, бывшій Главный Инспекторъ желѣзныхъ дорогъ въ Царствѣ, *Высоцкій*;

Исправляющій должность Директора Отдѣленія Финансоваго Управленія, *Михаловскій*;

Членъ Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеній въ Царствѣ, въ званіи Камергера *Ростворовскій*, съ оставленіемъ въ придворномъ званіи.

КАНЦЕЛЯРІИ НАМѢСТНИКА:

Въ Статскіе Совѣтники: Старшій Дѣлопроизводитель, *Хелчинскій*;

Въ Коллежскіе Совѣтники: Причисленный къ сей же канцеляріи, Редакторъ Газетнаго стола и Старшій Цензоръ Отдѣленія періодическо прессы, Эмилій *Гинье 2-й*.

Въ Надворные Совѣтники: Помощники Дѣлопроизводителей: *Станкевичъ* и *Сидер но-ди-Колонна*.

Въ Титулярные Совѣтники: Состоящій при Варшавской Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ Коллежскій Секретарь *Бухаринъ* -со старшинствомъ съ 29 Мая сего года:

ОТЧИСЛЯЕТСЯ: Состоящій при собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи по дѣламъ Царства Польскаго, сверхъ штата, и командированный въ качествѣ Члена Редактора въ Варшавскую Юридическую Коммисію, Коллежскій Асессоръ *Любавскій* отъ занятій по сей Коммисіи.

НАЗНАЧАЕТСЯ: Членомъ-Редакторомъ Варшавской Юридической Коммисіи неимѣющій чина дворянинъ Алексѣй *Игельстромъ*.

Подписалъ:

За Главнаго Начальника Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсъ-Секретарь *Д. Набоковъ*.

Skwatowo, d. 5/15 Lipca 1887.

Jasnie Wielmożny
Senatorze.

Mam honor niniejszem przesłać w załączeniu dokumenta z r. 1421. Wymienione "Wesenbergowe nadanie", że nie mogłem przy mej odjazdowej pośpiechu znaleźć, tak mi się zdaje, nie ma. Ale nadanie miejskie ogłoszenie, i tego także nie ma. W Strom[ie] jest, nie jako zapisanie prawa miejskiego, gdyż daje mu tylko niektóre przywileje, a pomimo tego jest mowa o prawie miejskiem, które, jak [illegible]

akt ten dostał wszystkie my.
Zachowuje się dalej tego
czasu; zdaje, że w wydaniu owego,
trzeba umieścić akt ten, nie tylko
jako facsimile, ale takie napó-
sany, (text)
zaś ręcznej przepisanie te-
raźniejszym sposobem, a to dla
tego, że oryginał w czasie
przestawania, znajduje się nie-
dostępnym w Petersburgu,
niktóre miejsca bardzo trudne.
Dobrze by wiec było, aby kto,
pod jakimś dozorem kiedyś
[illegible] zagranicą ten prze-
pisanie. Inne wydanie my-
ślenia tego aktu zaś z po-
zwoleniem, tym mi się że

Clemens Arthur Pfaundler
do Rzadkie.

[illegible] sobie nie życzę.
[illegible] żyjemy dość [illegible] ciekawie
[illegible]. Jemy mnie i wiele
[illegible] kandydatów [illegible] kuźnię
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mnie
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

przy ulicy Idenia [illegible] miejsce
[illegible] wybudować, za przyjęciem
[illegible] z poprawkami
[illegible] [illegible],
[illegible] z [illegible]
[illegible] nieruchomości, przyrzeczeniem i [illegible]
[illegible] [illegible]

Petersburg, 18/30 Grudnia 1886 r.

Jasnie Wielmożny

Panie [illegible]!

Ze szczerem uczuciem
radości i prawdziwej wdzięcz-
ności otrzymałem Pański list, który
przeczytawszy z uwagą, mogę z pełnem
mocnym przekonaniem powiedzieć, że Pańskie
życzenia i życzenia wszystkich
Pańskich Jego zdrowia i po-
myślności. Niemożliwe, żeby
tego, że i jemu miło,

Petersburg,
d. 18/30 Grudnia 1889

Najjaśniejszej Cesarzowej Matce,
Cesarzowej Maryi Fiodorownie,
Najuniżeniej winszuję imienin,
życząc, z żoną i moim synem,
Jej Panu Nowego Roku
1890go, i Boże zdrowia,
i wszelkiej pomyślności Jej
Senatorowi i Wyposażeństwu

na przedłużenie życia. Jego na długie lata. Sanin Pirogow odwiedzając nas, pozostała u nas krótko i zmalała mnie wychodzącego za bilnem interesem mego zwierzchnika. Ja zaś odjechałem na powrót wkrótce potem, w tej chwili już odjeżdżała. Byłem potem

w hotelu, gdzie stancja 2 razy;
zostawiłem karteczkę, prosząc
na obiad, z oznaczeniem nam
czasu. Drugi raz miałem
przyjemność zastać, ale wy-
mówiła się, z powodu picia
wód mineralnych. Liścik Pan-
kiewicza Lady Pawłowi prosiłem
Pawła Birgoff wziąść z sobą.

10. 5. 95
1 23 — 7 C

Szanowny Panie Andrzeju!

Polskiego, Petersburg, N-5.

Nowin u nas żadnych nie ma; nie mamy ani listu, ani listu, i to nam bardzo dokucza. Żona moja pozdrawia wszystkich, a Helenka całuje rączki Wujenia; prosimy pozdrowić od nas P. Bronowe, gdyż sami nie jak, jak w domu.

Całuje kochającego, życzliwego

M. Zubera

Magdeburg, den 16 Febr. 1890.

Euer Excellenz

danke ich ganz ergebenst - zugleich im Namen meiner Gattin - für den verehrten Brief vom 15ten hujus. -

Wir wünschen von ganzem Herzen, dass es uns vergönnt sein möchte, Euer Excellenz noch recht oft zum Namenstage unsere herzlichsten Glückwünsche übermitteln zu können. -

Möge Gott der Allmächtige Euer Excellenz noch ein recht langes und ferneres wirkungsreiches Leben schenken, was wir aufrich: -tig wünschen wollen. -

Meine Gattin und Tochter sind hoch darüber erfreut, dass Eure Excellenz die geringe Gabe huld:

vollst

vollst angenommen haben. - Dieselben fühlen sich sehr beglückt Euer Excellenz hierdurch eine kleine Aufmerksamkeit bereitet zu haben. - Es würde uns indessen sehr angenehm sein zu erfahren ob das Käppchen bezüglich des Kopfmaasses auch passend angefertigt worden ist. -

Meine Gattin und Tochter waren gegen mich in Betreff der Anfertigung und Absendung dieser Kleinigkeiten sehr geheimnissvoll und verschwiegen, und haben mich erst davon unterrichtet, als die Adresse mit obigen Declarationen zu schreiben waren.

Die Adresse auf dem Packet hat unser Sohn Paul geschrieben, was er sich ausdrücklich ausgebeten hatte.

Zu unserm lebhaften Bedauern haben wir aus Euer Excellenz verehrtem Briefe ersehen, dass Hochdieselben bei der letzten Anwesenheit in Berlin von unliebsamen Personen belästigt

werden sind. -- Hiervon war uns bislang nichts bekannt geworden, weil ich mit meinem Bruder Leonhard schon seit fast einem Jahre nicht mehr correspondiere, - auch überhaupt jeden Verkehr habe ablehnen müssen. —

Wir würden es sehr lebhaft bedauern, wenn es uns nicht mehr vergönnt sein sollte, Eure Excellenz auf der Durchreise noch ein Mal zu begrüssen. — Meine Gattin und ich würden es uns zu einer ganz besonderen Ehre anrechnen, Eure Excellenz noch ein Mal in unserer Behausung einen herzlichen Empfang bereiten zu können. Vielleicht werden wir dies Glück noch ein Mal geniessen, und so möchte auch ich hierbei das alte Sprüchwort anwenden:

„Kommt Zeit, kommt Rath"!

Unsere Kinder gedeihen - Gott sei dank - recht gut. Dieselben befinden sich zur Zeit recht gesund und besuchen fleissig die Schule. - Unser Paul hatte im Herbst Unglück, indem er sich beim Turnen den linken

Arm

Arm gebrochen hat. - Gott sei dank, der Arzt hat den Jungen wieder gut hergestellt. - Die Influenza hatte auch uns angesucht. -

A Panna Helena co robi? Śpiewać może Panna Cudnie! - Takie mało gardło może krzyczyć i śpiewać jak z Kórrónek. Proszę serdecznie Pani Helenej:

„ mein ganz ergebenstes Compli-
„ ment z. Füssen zu legen,
„ auch von meiner Familie die
„ herzlichsten Grüsse überbringen
„ zu wollen. "

Genehmigen Euere Excellenz die Versicherung unserer vorzüglichsten Hochschätzung, indem wir uns erlauben, sämmtlich Euere Excellenz Hände herzlichst zu küssen.

Carl Kisbiróg

Excellenz.

Ew: Excellenz erlaube ich mir ehrerbietigst, meinen gehorsamsten Dank für meinen Bruder Carl Assistenten der Königlichen Direction der Ost-bahn, ganz gehorsamst meinen verbindlichsten Dank für Ihr gnädiges Schreiben vom 1 October c. k. auszusprechen.

Dieser Brief erstreckte uns umsomehr, als Ew: Excellenz die Güte hatten, uns da-von anzubündigen, daß Sie bei Ihrer Rück-reise aus dem südlichen Frankreich uns der Ehre meines besuches würdigen, sollte Ihr Reise über Berlin nehmen würden.

Unsere alte Freundin, welcher ich von dem hohen Besuche Mittheilung machte, freute sich

sie damit, den Tod ihres so früh verstorbenen Bruders begrüßen zu können, indem sie vermuthen, daß Ew: Excellenz bis die Nachricht gelangen würden, auch sie in der Residenzstadt ihres Hochseligen Herrn Vaters zu finden.

Ew: Excellenz Güte ist es ohne Zweifel, daß folgend die Photographien meines Bruders Carl, sowie auch die meinige zu Ihrer gefälligen Ansicht zu übersenden.

Wir würden uns freuen, wenn Ew: Excellenz unseren Besuch annehmen und bestimmen möchten wann wir unsere Reise und wohin dieselbe richten sollen, ob nach Warschau oder nach Sobieski.

Erwartungen Ew: Excellenz

ehrbar

Мин

ТОВАРИЩЪ
МИНИСТРА ЮСТИЦІИ.

Милостивый Государь,
Роллинъ Михайловичъ.

Имѣю честь препроводить при семъ
къ Вашему Высокопревосходительству бланкетъ, заключающій въ двухъ томахъ, „Матеріалы для пересмотра нашего Уголовнаго Законодательства", изданіе Министерства Юстиціи.

Пользуясь случаемъ засвидѣтельствовать Вашему Высокопревосходительству мое совершенное почтеніе и преданность

Спб. „16" мая 1881 года.

Его Высокопревосх-ву
Р. М. Губе.

Членъ Государственнаго Совѣта, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ Фришъ, свидѣтельствуя совершенное свое почтеніе Его Высокопре-
восходительству Федору Михайловичу имѣетъ честь, въ дополненіе къ изданному Министерствомъ Юстиціи сбор-
нику матеріаловъ для пересмотра законоположеній о порядкѣ производства предварительныхъ слѣдствій, препроводить при семъ первое приложеніе къ упомянутому сборнику, содержащее въ себѣ отчетъ Высочайше учреж-
денной въ 1863 году Коммиссіи для изслѣдованія недостатковъ слѣдственной части.

№ 8352.

Апрѣля дня 1883 года.

Его Высокопреосвященству Ф. М.

Гуфе.

ГЛА

КОДИ

ГОСУДАРС

«10»

E20

ГЛАВНОУПРАВЛЯЮЩІЙ
КОДИФИКАЦІОННЫМЪ
ОТДѢЛОМЪ
ПРИ
ГОСУДАРСТВЕННОМЪ СОВѢТѢ.

«16» Февраля 1886 года.

№ 153.

Милостивый Государь,

Князь Михайловичъ

Съ Высочайшаго соизволенія, имѣю честь препровождать при семъ къ Вашему Высокопревосходительству по экземпляру составленныхъ Кодификаціоннымъ Отдѣломъ и отпечатанныхъ въ Государственной Типографіи, новыхъ, 1885 года, изданій: Уложенія о Наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ и Устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ Мировыми Судьями, покорнѣйше прося Васъ, Милостивый Государь, принять увѣреніе въ совершенномъ моемъ почтеніи и истинной преданности.

Его Высокопревосходительству Г. М.

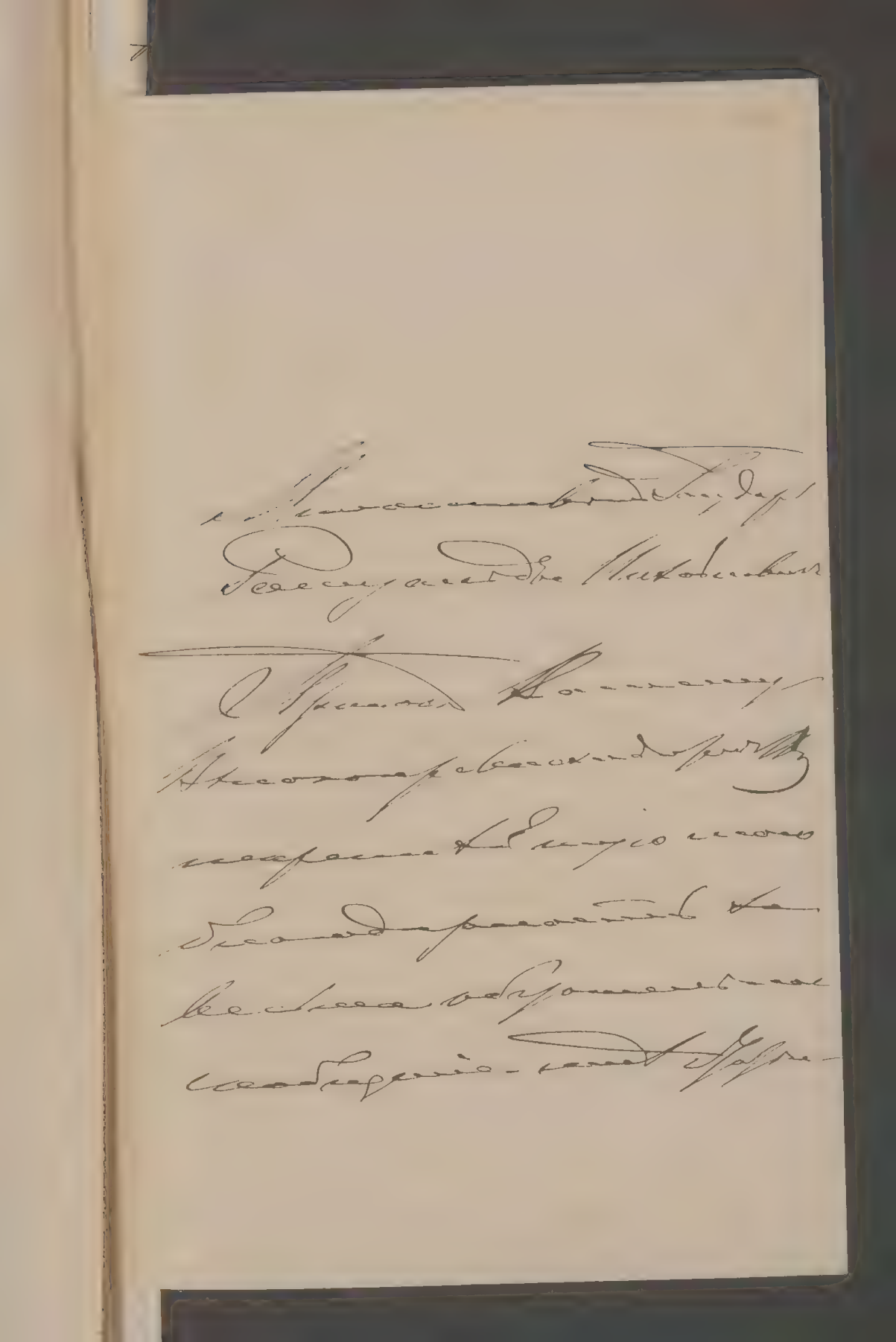

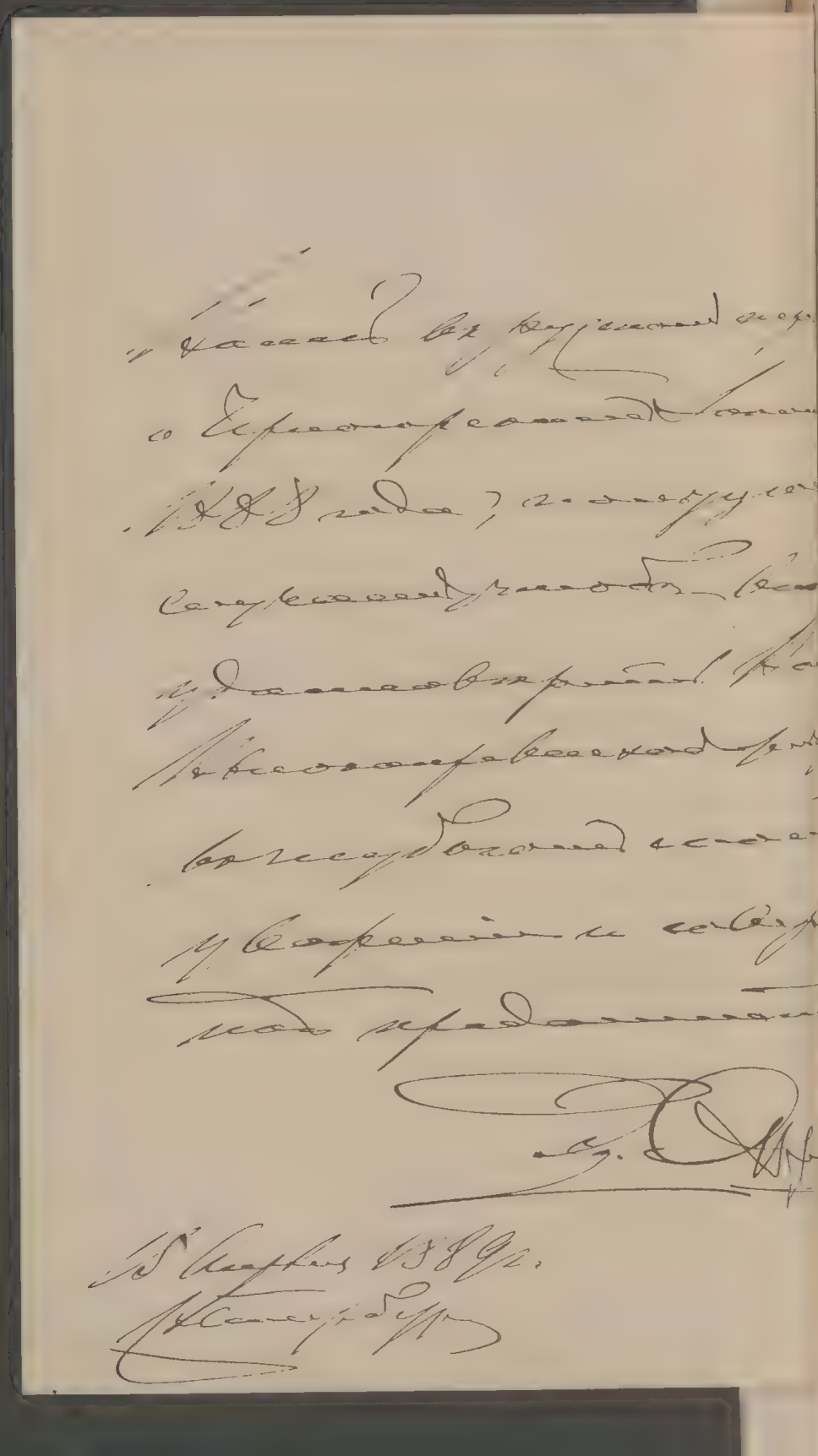

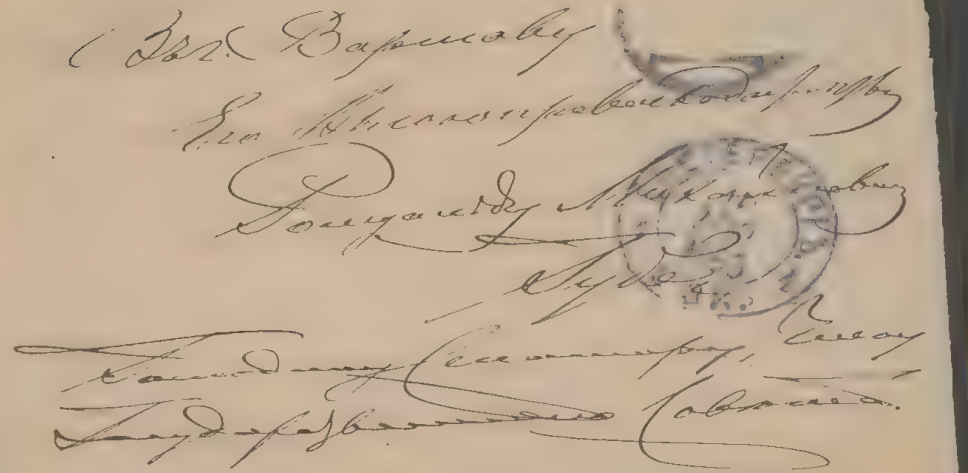

Excellence,

Je vous remercie infiniment de votre
aimable lettre et de la bienveillance avec
laquelle vous avez bien voulu vous rappeler
de moi. En même temps je me permets
de vous exprimer mon profond regret
que l'état de votre santé vous empêche
actuellement de me faire part de vos
observations critiques, éminemment pré-
cieuses, sur le projet du nouveau code
pénal. J'ai été informé de votre
bienveillance de Mr. Martikenaer
et je lui ai promis de lui faire donner

un exemplaire entier du projet.

Agréez, Excellence, l'expression
de mon profond respect

Patrick

C

Ciud

CABINETTO
DEL
Giudice Istruttore

Illustrissimo e chiarissimo Signore,

Ho avuto l'onore di ricevere la pregiata
sua lettera con copia di certa mia lavoro
ultimamente posto a stampa. D'ordine poi
delle Autorità legislative e specialmente per la
nuova codificazione italiana, le due sin-
gole bibliografie e le collezioni giuri-
diche di opere fatte, mi rende ardito a pre-
garla di una immensa serie pratica di molte
e varie annotazioni, poichè trovare
in momento pel mio lavoro i progetti
preparatori e le discussioni

Torino, Regno d'Italia, 15 marzo 1868

Illustrissimo e chiarissimo
Sig. Senatore Commendatore
Diego
Tortona

Suo obbl.mo e dev.mo servo
Carlo Elia Foglietti
Giud.e Istruttore del Tribunale di Torino

FRANCO

CABINETTO
Giudice Istruttore

Illustrissimo Signore,

da molto tempo le ho indirizzato una mia lettera legale — in data 20 marzo — per la sua firma; e la prego favorirmi il suo valevole avviso. Non vistomi rimandato la mia citazione, mi permetto sollecitare la medesima — oggetto, imperocchè un mese — dilazione come è detto, rende fortunato il dimandato giudizio. E nella lusinga di tale; che mi onora dimi-

Torino, prego d'Italia, 23 aprile 1881

Illmo e chiarissimo
Procuratore Bonacossa
Torino —

Servitore — Suo obbl.mo Serv.re
Dr. Vittorio Gagliardi
Giudice Istruttore

Žiadna Vám ve. o vzdravejá Vaše Prevoxhodstvo

V Petrohrade 22 Aug. 1870.

Váš úctivý služobník
J. Zejdevit, Gr.
-ff

Jasnie Wielmożny Panie Hrabio
Dobrodzieju!

Jasnie Wielmożny Senatorze.
Dobrodzieju!

wiadomość, wielkiej Pani. Jakiegoż współczucia wszystkich uczuć wdzięczności ogarnięte, być powinność wzywa, wyrazić. Oby Bóg miłosierny wysłuchał Waszych modłów i był miłościwy Duszy Jego. Dodajmy Łzami gorącemi Jasnie Wielmożnemu Panu Dalszego błogosławieństwa jego wspomożenia.

Po nabożeństwie zebrali się wszyscy zgromadzeni w mieszkaniu żałobnem celem złożenia swego współczucia i wdzięczności za trudy Jasnie Wielmożnego Senatora i Jakowe wdzięczności Ludności naszej przeszłości, wszem Obywatelom, pomiędzy które ich ciche zgromadzenie wszystkiego to dobrego wróżyło na powrót, i wyrazu wszelkiego uczucia, oraz gościnności Mieszkańców zgromadzonych Jasnie Wielmożnego Senatora Dobrodzieja

Siostra moja najuniższe powinszowanie

życzliwy Sługa

Radomsk.

D: 31. Stycznia 1876 r.

H. W. Szczawiński

Jasnie Wielmożny Senatorze!

Po odprawionem w dniu dzisiejszym nabożeństwie na miejscowym Kościele za spokój duszy ś.p. Teofili Hube Senatorowej, zebrani ci jak: Dzieduszycki na nabożeństwie obecni, wreszcie wszyscy obecni i ubolewanie nad ciężkim jaki doznał Jaśnie Wielmożnego Senatora przez zgon Jej. dostojnej Małżonki.

w Rudawnicku dnia 31 Stycznia 1876 r.

Wawrzyniec Wigezmund Czarnecki

Augustyn Czarnecki

Kazimierz Czarnecki — Stefan Stojowski

Stefan Czarnecki

Kazimierz Szczawiński — Szczawiński Teofil Tarnowski

Jaworzewski Rejent — Smidrzyński

Władysław Siemnicki — Ewa Nowicka — Wodzianowski

Rejent

Jasnie Wielmożny Senatorze /
Gubernatorze!

Dziś odebrałem nowe listy od Jasnie
Wielmożnego Pana, jeden z dnia 5. Lutego
wędrował po rubiecie i jak zwykle aż do Wilna
zawadził – Drugi z 5. t. m. który mimo i Pan
zrana już był wyexpedjowany – i Pobrzeże że
się, jak zawsze zrobi, bo bym niespokojny
nie Debrowszy tego drugiego, z objaśnieniem,
że nareszcie po Corpus Juris Rebus Jasnie
Wielmożnego Pana ukazał się pierwszy raz.
że pobożnie 1820 życzenie, a Swięty moj
obowiązek spełnieniem jak należało i jak
powinienem, dopełnię też i zlecenia wdzię-
cznem dziś mi danego i przy sposobności ofiaru-
ję Jasnie Wielmożnego
Pana Swzystkim życzliwym Sąsiadom i
znajomym serdecznie w zdrowiu na
Boże Narodzenie – Mówiłem tu sobie, że pewna

Jasnie Wielmożny Pan po uspokojeniu się mieco
na miejscu i zatrudnieniu interesiów mienaydź
do nas z powrotem zamilkł, z listu jednak wyczy
tuiąc, że to może dopiero nastąpi około Świąt Wiel=
kiej Nocy, z powodu zajęć [illegible] przedsięwzię
tem nieznośnem pomnożenia pomnika na grobowcu ś. p.
Jego Mości Xięcia Jozefa Poniatowskiego to za wzrost,
miał wynagrodzenie się Najlepszego Męża w uczuc-
nie pamięci Zacnej Osoby, ale wzniesienie takiego
mauzoleum, w takiem miejscu oprócz znacznych,
sterminkow Berlina, nieznanie mięy sposobu-
dla Jasnie Wielmożnego Pana bardzo kosztow-
nych, znacznie odstręczyło, do tego wzięcia się zimą,
ale może się to tam w tem cudnem przemysłu,
gdzie wszystko jest pod ręką, i pierwsze drugie
niedyskrecyą, się nazwie, co u nas i na Świ-
Boby pomysłnieli z zadowoleniem obowiązane
zostanie.—

U nas nie ważniejszego wiadomości
też Stolbieckim wszystko widać dzie zmyka,
koleją, bo nie mam wiadomości, by się tam co
nadzwyczaj wiadomości.— Zimowam oczekiwała

mamy dobrą wolę pro bilka stopni zimna, aby tylko
Marzec nie zechciał nam odpłacić i zimy przed
ciągnął; bo ziemianie nasi narzekają, najbrak
pasz dla inwentarza i wogóle najzarłoczniej w handlu
najwięcej ceny zboża i brak przytułku – zagranicznie
nie mówiąc, na wewnętrznem stagnacyą.

Wczoraj tygodnia umarł nam Piwarz miejsco-
wego Sądu po z wielkim cierpieniem, co to
miał być transportowany do Kalisza – umarł też
poprzednio jeszcze i Pieńkowski obrońca, jak
się zresztą wiedzą powymarli, niektórzy nie o Or-
ganizacyę, która tylko im myśli, Kolegom po-
wodu, zmierzyć bo głodowe zagrażka – Sądy
Jak też nasz niespokojny o Polaków swoją, cały
stanęły, nam nie wiele robić wy widać do
Petersburga, Deputacji kami w swym interesie,
wy chcieli na wielkich wstawienniczka, o ziemi
go poprzednio jeśli uważali za stosowne powia-
domić. – Okręgi Sądowe zaprojektowano jak
Kolegium Dóbr, ostatny Gminy obecnie mają
dwanaście jeden Okręg Sądowy, – na siedzibie
Gminy nie wiele jest utrwalisłowanych,
Kandydatów, bo z tego wiele nie przyjmują,
to jest nie mieszczą po wielu przeszkodzą, z tego
wszystkiego chaos tylko i zamięszanie. —

Mówiłem mam Nacheliki powiedz że jeżeli
będzie chciał dać mi ratunek, to z pewnością
Konsellarzy do Jasnie Wielmożnego Pana
Ambasadora, i że mnie ma za stracone
chce dać do Jasnie Wielmożnego Pana
i prosi, ażeby mnie przysłał do Paryża?
i napisał wszystko, ale napisał pod pretekstem
Ambasady, Notre Dame de Champs 77 —
Otóż jeżeli tego listu wpuszczą Jasnie Wielmo-
żnemu Panu nie dadzą, wtenczas ma wtedy
w ręku wszystkie moje to wszystko jak mnie
Do tyczy tego Ozoby, bede pewnego zdania.
Pisząc ja pewnemi pewnemi wyrazami wyrozumiesz
znaczenie i najgłębsze znaczenie —

Twój szczery sługa

Dr. H. Szymański

Kordowa
Dnia 10. Lutego 1876r.

Radomsk dnia 31. Stycznia 1877 r.

Jaśnie Wielmożny Senatorze
Dobrodzieju!

Uniżenie się Kardynał Dobrodziejowi z listu z dnia 24. Stycznia r.b. z pod-ziękowaniem, że Jaśnie Wielmożny Pan przy dobrem jak zdrowiu wyjechał do Wiednia i obywatelu Jatyga-jącym podróży - uniżenie dałem z tego powodu do wiadomości, którym to wiadomość oświadczeniem - pragnie-nie z całego serca, aby i powrót w oznaczonym, w liście do Szanownej Siostry czasie w ostatnich dniach Stycznia, w pożądanym zdrowiu, - tak to jeszcze jak dalekie do swego terminu, że nam ci bardzo długim wydawania. - i długo to od nas zależało, aby nigdy być słyszanym, jeżeli tylko Jaśnie Zdrowia nie stanie na przeszkodzie, - bożki -

pomyślnego i dla nas radosna chwila
w której będziemy mieli sposobność złożenia hołdu i powinszowania Jaśnie
Wielmożnemu Panu Marszałkowi no-
wej tak wysokiej godności, która wielce
zaszczytną zostaje. Najmyślimy Komisarza
i dwie jeszcze inne urzędowe expedycye
brane z poczty za mnie, chciałem je na
takie przeczekać Jaśnie Wielmożnego Pana,
lecz domyślitelnie, że i tak inną drogą dojdzie
go o tem wiadomość, co też już z nadejścia
jak o tem mówią mi Wzanowna Siostra,
zatrzymanie się moje do oczekiwania go pomyślnej
chwili, za Jaśnie Wielmożnego Pana
imienin życzenia.—
Z pełnem poważaniem mówienia obszernie
się polecam łaskawej mi pamięci
i całej rodzinie przedstawienie, abym ich bóg
nie pomnożył— uprzejmie na zapytanie
że bóg też rodzinie jedynie zdrowia
i pomyślności nogi— Które mi spo-
czywa ludowania— przeszłem go
aby dla uprzejmienia Jaśnie Wielmo-
żnego Pana, napisał, co mnie
dowiedzieć, co też już prawie uczynił—
i jego Bóg z moim uniżeniem nasze
uszanowanie zachowanie.— Niech się
Jaśnie Wielmożny Pan tem nie przejmuje,
bardzo dobrej, zupełnie i stara się nie
zakłóca, a Bóg Dobry Pan nam te-

Iesse, o to gorąco do Krakowa, że się
w pożądaniu zdrowia powiększenia -
W zaprzeszły poniedziałek 22 - odprawiwszy
wróbnyste exercitie, i żałobne
nabożeństwo za Spokój Duszny ś. p. Senatorowej. Nabożeństwa było zapowiedziane
na poprzedzający niedziele, aby się kto
zgromadził i prośby swoje modły z nimi
Wami Mościami - zebrała się gromadka
pobożnych, przyszedłszy Szanowna Siostra
Joanni Pirogów - z dziećmi, przybyły
dzieci ze Szkółki Niedzielnej i wkrótce z
całej parafii z zapalonemi świecami
chorągwi przybrawszy Katafalk, stanęło
się za Swięte Słowie i Dobrodziej Ka-
płana ode Jedenem z nich Dobrze czyni-
ąc za duszę - Jak tego i te na ubo-
gie porwy Chrześcijańskie Ofiara
za ś. p. Senatorowej i tam tak długie
Od nas przeszłemu Jedenastemu Sa-
mo Zakończenie, aby był miłościwie
Jej Duszy i racy przebaczyć winy, je
dli Jej pozostały jakie do zgładzenia -
W kościele w Niedzielę wieczór wszystko
po dawnemu wszystkim jako tako zdrowi -
Joanni Pirogów wody pije - Szanowna Sio-
stra dość zdrowa, wstawszy się prawie co
w dziela, gdy po nabożeństwie z kościoła

Do nas wiadomości na chwilę, wówczas zabierającej wiadomości o Naszym Ojcu Dyrektorze Jacku Jaroszewicz, o jego zdrowiu gdzie obecnie bawi, co pisał i kiedy przyjedzie.

Co do figur do Kwiatka Marzego, nie przypuszczamy, aby jeszcze dziś było wyjść Świętemu, w każdym razie dobrze jakimś Wielkoczwartku zrobić, gdy przyjdą wyprowadzić oprócz Matki Boskiej figur z Ukrzyżowanym Panem Jezusem do miejsca wskazanego, a w Zmartwychwstanie mogą być wprowadzone.

Zimą też to mamy tragedia, bo śniegu, po pogrzebach było Kilka znacznych mrozów; ale cały Styczeń jest tragedią, tak że było dnie w których 3 i 4 stopnie było wyżej. Jeżeli to jest tak, jakie, mamy być pewnymi w Sam Remo. Niżeli to będzie Święta, ma, bo mamy Jasnie Wielmożny Pan Dyrektor obiecuje uprosić Swych Świętych za Kilka dni, będą Sam zapewne Znajomi, Którzy zlecą, sami wyczekują w tych dniu, ale nie tędy nie wyprowadzają Naszych, Którzy z głębi serca Skłaniamy Jaśnie Wielmożnemu Panu jakie najpiękniejsze powodzenia wszelkiej pomyślności Dobrego zdrowia i powrotu do Nas szczęśliwego. Wszyscy z dworu Sobieskiego Siostra moja i N. Wilhelmy wszyscy wyczekują, że nam, dla Tegoż i swoje wskazówki przyślą w pierwszego powodzenia, czy i gdzie lekko wskazówki najdą ostatniego dnia

Ks. W. Zajączkowski

Onorevole Signore

UNIONE POSTALE UNIVERSALE

CARTOLINA ITALIANA PER L'ESTERO

CENTESIMI DIECI

NB. Su questo lato non deve scriversi che il solo indirizzo.

ARCHIVO GENERAL
DE LA
REAL CASA Y PATRIMONIO.

Cher Monsieur,

Je vous envoie le Florente, Provinciæ Vascongadas, et deux autres bouquins que j'ai trouvés dans mes livres, et que je vous prie d'accepter s'ils peuvent vous être utiles.

Samedi je fus forcé de partir pour Aranjuez pour accompagner Mme ma mère. De retour aujourd'hui je suis passé vous voir, mais vous n'étiez pas à la maison.

Il y avait encore sur la liste de livres dont je vous ai parlé un ouvrage d'Antonio Agustin sur les Pandectes de Florence, imprimé à Bâle 1542. fol. Il était marqué à 8 francs mais dans le doute je ne l'ai pas pris.

Agréez, mon Cher Monsieur, l'assurance de sentiments de considération et amitié avec lesquels je suis votre devoué

v. de Jayanca

Mardi.

Monsieur

Monsieur de Flube

Fonda de la Vizcayna

&c &c

Monsieur,

Le Chancelier prie Votre Excellence de vouloir bien passer chez lui demain Mercredi à midi.-

J'ai été à votre porte ce matin et je regrette vivement de ne pas avoir eu le plaisir de vous trouver.- J'espère demain être plus heureux et avoir l'honneur de vous voir au Ministère.-

Veuillez recevoir, Monsieur, l'assurance de ma haute considération.-

Aug Gervais

Mardi
24. Janvier
1856.-

BIBL

dnia

REDAKCYA
BIBLIOTEKI UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH
W WARSZAWIE
Ulica Jasna N. 7.

dnia 27 Mca Października 1874

№

Jaśnie Wielmożny

Senatorze Dobrodzieju!

W liście z dnia 21 b.m. Pan Zagurow ugrzązał Jaśnie Wielmożnego Senatora o umyślnienie rękopismu z powodu zamieszczonej na gi karcie uwagi: „Tu coś brakuje — nadesłę?" Na list ów żadnej dotychczas nie odebraliśmy odpowiedzi; że zaś 1-szy Listopada, a z nim termin wyjścia zeszytu nadchodzi, powzięliśmy się niniejszą Jaśnie Wielmożnego Pana prośbą, o łaskawe zawiadomienie nas, co mamy robić: czy czekać na umyślnienie rękopismu, czy drukować dalej, bez względu na owo, jak nam się zdaje, niezbyt ważkie opuszczenie. — Dla lepszego zrozumienia, załączamy tu kartkę na której znajduje się wspomniana uwaga, nadmieniając, że karta następna jest oznaczona liczbą 93, i zaczyna się od podkreślonego wyrazu: villa-rocii.

Zeszytu XLIII (bez ostatniego arkusza wydawcy Rosenblatta) zgodnie z wolą Jaśnie Wielmożnego Senatora, wysłałem do Niderlandu egzemplarzy pięć. Stąd i pod jakim adresem mamy posyłać dalszych zeszytów. Oczekując odpowiedzi, jeżeli można — odwrotną pocztą, pozostaję

z najgłębszem uszanowaniem

Jaśnie

Wielmożności

sługa

BIB

REDAKCYA
BIBLIOTEKI UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH
W WARSZAWIE
Ulica Jasna N. 7.

dnia 4 Mca Stycznia 1875 r.

№

Jaśnie Wielmożny Senatorze

Dobrodźiju!

Przedwczorajszem posłałi Jaśnie Wielmożny Pan wymuszę sobie prawodźiwą wdzięczność za zaszczycenie mnie pamięcią swoją, przy wyjeździe się nowego roku, i oraz życząc odemnie wszelkiego najlepszego i najpomyślniejszego życzenia.

Rękopis dziś właśnie rąk moich dostał, i dziś został oddany do drukarni. Korektę będzie i nadal robił Sędzia, który, na kilka dni przed świętami, ze swoją dalszą pomocą wyjeżdża. — Z pierwszym korektą oddziału „O przewodzie sądowym" starania się pospieszę, i dzisiaj go jeszcze odesłać Jaśnie Wielmożnemu Senatorowi. Dowiedziałem się jednak, że tylko sam tekst, bez sumpisków jest złożony, na notki bowiem zabrakło cyfrowych. Oświadcze-

no mi zatarem w drukarni, że przypiski owe będą mogły być złożone dopiero po wydrukowaniu oddziału „O Sądownictwie". W każdym razie, przed wydrukowaniem przeszłej Jasnie Wielmożnemu Panu zgodnej korekty nie omieszkam.

Spis rzeczy i errata zamieścimy na końcu dzieła. Aby czegoś nie pominąć, każdy dalszy arkusz drukowy zaraz po jego ostatecznem wykorygowaniu prześlę Jasnie Wielmożnemu Panu pod opaską, a następnie, przed wydrukowaniem ostatniego arkusza, poprawę o wszystkie errata.

W końcu, upoważniony przez Jasnie Wielmożnego Senatora do objaśnienia mojego zdania co do „wynalazku i pomocy", powiem naprzód, że jako wydawca, byłbym skłonnem, a nawet za zupełnem opuszczeniem tego oddziału, ile że w pierwotnym razie obszerne niedziała znacznie by się odroczyło, co znowu mogłoby wywołać zawiedzenie moich prenumeratorów. - Z drugiej jednak strony, jako miłownik nauki, pragnąłbym aby ta nie była obrobioną jaknajbardziej wyczerpu-

pujęcs, a pucdiomyślicëm – porównawcza. Wytaby to u nas pięknsza, praeodzinoië nauduowa, praca na polu porównawczej historyi prawodawstw, praca wielce ceśkawa i pouczająca. Samo porównanie naszego prawa w zwodzie XII z prawodawstwami Słowiańskiemi wystąpiło, nigdyby jej nie zastąpiło. Dzieło Jaśnie Wielmożnego Pana znajdzie się w rzędzie wielkich najrozmaitszych narodowości: niechaj wiec wiedzą, że i u nas znajdują się Ludzie, którym znane są nie tylko wtasne rzeczy; niech przynajmniej, że na czysty nawet zaś czysto zawsze z obcowaniu jakoby przyszłej naszej „Selbstzufriedenheit" i „Selbstvergötterung" nie zaszczytnie zastanowiony. Pomieważ jednak tamie wyczerpujące obwieszczenie przedmiotu, wymagałoby dłuższego czasu, tem bardziej, że Jaśnie Wielmożny Senator nie ma pod ręką materyałów sędziwych, że tym razem możnaby pomieścić wadliwem dziełku, któreby nie następnie w Publice wydali jako drugą część drugiem tom, lub uzupełnienie dzieła obecnie dokonanego. – W każdym razie, powziąwszy się wprawiać Jaśnie Wielmożnego Pana, aby raczył, o ile można najprędzej, zawiadomić mię o swoj ostatecz-

nej to tym względzie decyzyi.

Rac jarcie moje za panuiąc podziękowanie i serdeczne wszelkiego najlepszego życzenia powtarzaiąc, polecam się i nadal względom oraz drogocennej Jej mnie Jaśnie Wielmożnego Pana

Sługa

REDAKCYA
BIBLIOTEKI UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH
W WARSZAWIE
Ulica Jasna N. 7.

dnia 11 Mca Lutego 1875

№

Jaśnie Wielmożnemu
Senatorze
Dobrodzieju!

Korzystając z nadarzającej się sposobności, przesyłam Jaśnie Wielmożnemu Panu dalsze 20 egzemplarzy dzieła „Prawo Polskie etc" z których 5 naprzód nie. Resztę egzemplarzy postaram się odwieźć do Hobiecka osobiście, jak tylko stan mego zdrowia na to pozwoli. Dotychczas bowiem z choroby mojej zupełnie do siebie nie przyszedłem; a w czasie, kiedy żona moja pierwszą podług dzieła Jaśnie Wielmożnemu Senatorowi wysłała, ja w ciężkiej leżałem malignie, sprowadzonej recydywą poprzedniej gardlanej choroby. Za ostatnią usłużyła poprawdzie po jakimś czasie, od dni paru jednak znowu jest mi gorzej, tak że nietylko zdo-

mię wychodzić, ale nawet umiłowao pracować
mię mogę. To mi nię pozwala także na dłuższą
dzisiaj korespondencyą. Ograniczaję się więc
jedynie na doręczenię (Jaśnie Wielmożnemu)
Panu, ze egzemplarz dla pp. Chodźki, Mickie-
wicza i Lelewelowskiego rozpoczętam, prócz tego
serdeczne pozdrowienia i całuję drogie dłonie
Jaśnie Wielmożnej Opiekunki pamięci, i całą
czcią pozostaję najgłębszego uszanowania

Sługa

Aleksander Hellenszę

duix 23

REDAKCYA
BIBLIOTEKI UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH
W WARSZAWIE
Ulica ~~Jasna No 7~~
Mazowiecka N 54

dnia 29 Mca Lipca 1875

№

Jaśnie Wielmożny

Senatorze

Dobrodzieju!

Powziąwszy od p. Sięgał'a wiadomość, iż wysłany na me Thorin'a, dla księdza Hubego egzemplarz „Prawa polskiego" dotychczas swego przeznaczenia nie dosiągł, reklamowałem – reklamowałem o to u księgarni Gebethnera. Oni oświadczono mi, że egzemplarz ten, również jak i inne dla Thorin'a przeznaczone, dotychczas z Warszawy nie wyszły z powodu, że od Marca książek jemce do Francji nie ekspedyowano, że jednak w ciągu dwu tygodni wysyłka niezawodnie nastąpi. Zapewniono mię zresztą, że egzemplarz przeznaczony dla niej, z polecenia Jaśnie Wielmożnego Pana złożone najniezawodniej przeznaczenia swego dojdą, o czem dla spokojności Jaśnie Wielmożnego Senatora donieść pospieszam.

Ja dotychczas, z powodu choroby mojej żony, wyjechać z Warszawy nie mogłem ku tydniu jednak około środy, udając się obecnie na kurację do Greffenberga. Mam nadzieję, że na powrotem moim, który około połowy Września nastąpi, Jaśnie Wielmożnego Pana będę mógł szczegółowo w Warszawie oglądać.

Polecając się względom i pamięci Obojga państwa jestem, wraz z moją żoną, Jaśnie Wielmożnych Senatorstwo

uprzejmy najgłębszego uszanowania

sługa Apollon[illegible]

Jaśnie Wielmożny Panie!

Rok 1534. Kobiecko et Kobiecka Granitzy

„ 1536. Kobiecko szlacheckie, Kobiecko miejskie, Ladzice

wieś wojtowska Obdukcio

Pod Jm. 85 Istnieje mappa ma. Radomi z okolicznemi dobrami.

Pozostaje mi jeszcze do przesłania opisu [illegible] zapisów pomiędzy
Krzemnicą a Pleszewem robotą [illegible] osobnych dowodów z lat 208 lata
od 1645 do [illegible] inclusive [illegible] granicy dóbr Radziechowic Państwa
i okolicznych wsi, jakieśmy z Kobiecka szlacheckiego w posiadaniu Państwa
Wielmożnego [illegible] z Lubawy, a będziemy z dowodami
[illegible] co do mej [illegible]

[illegible]

Pleszew dnia 10 Lipca 1870 roku

Najuniżeńszy sługa

E. Goldbaum

Jaśnie Wielmożny Panie!

Po czasie oświadczenia mi ustnie o chęci mu-
rowania i nad dozwoleniu, wykonanych dowodów [illegible]
[illegible] mam honor [illegible]
Po ostatecznym wyczekaniu [illegible]
[illegible] do wypisania [illegible]
[illegible] nadesłanego [illegible]
[illegible] nadesłanych [illegible]
[illegible] Jaśnie Wielmożnego Pana
Łaskawego

Sługa

E. R. Goldmann

Stanisławów dnia 24 Maja 1784.

Jaśnie Wielmożny Panie!

Ksiądz [illegible] jest mi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

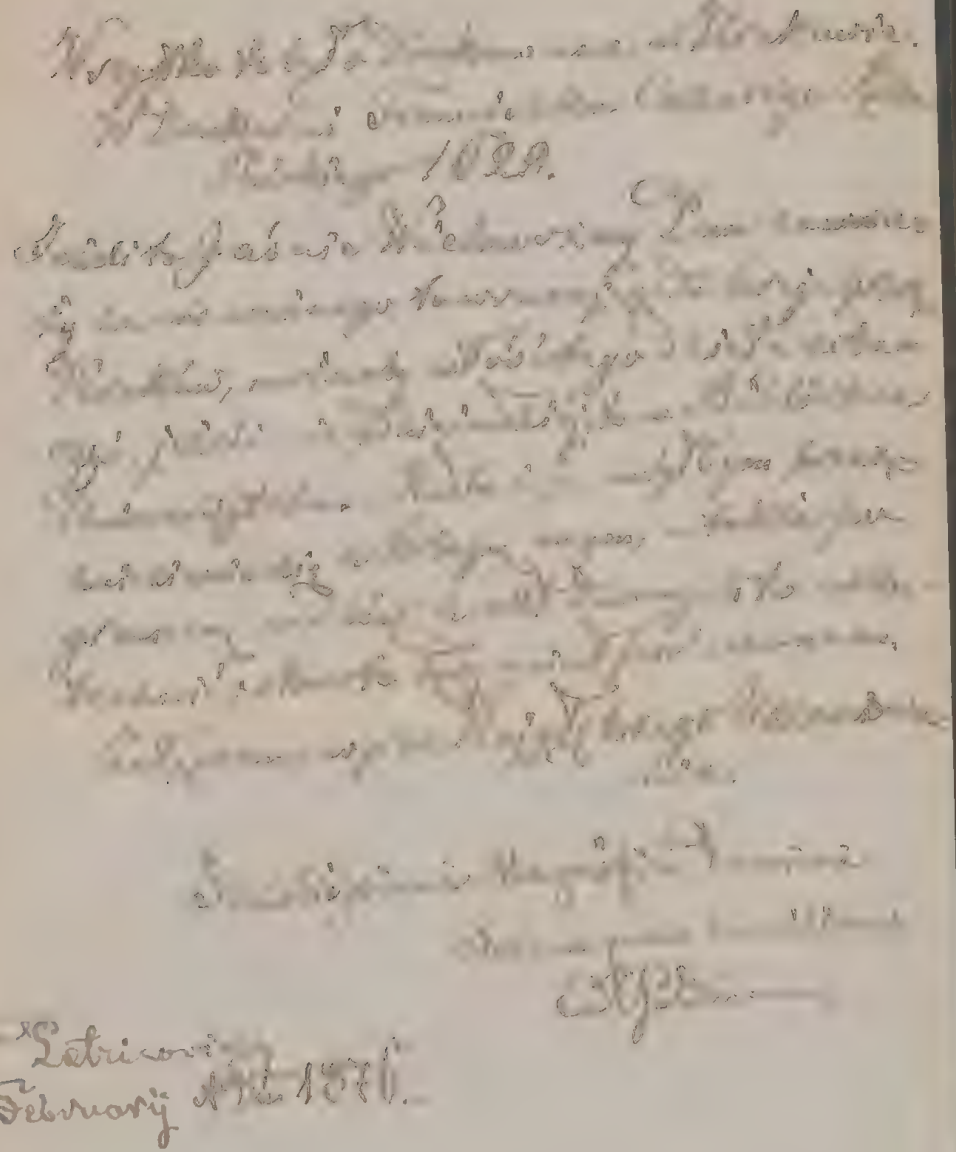

List przez JWana [illegible] p. W. Potockiego odebrałem lecz
treści tejże mianowicie Radomska [illegible] zamiarem dosyć
z dalych czasu, nie odpowiadam.

Febryan zaś ani [illegible] chciałe mieć [illegible] zdrowia, iż nie wie [illegible]

radość

ladość czynić JW Pana zabawiam, nie odbieram pisma tego
nie kosztuje mi dorzeczone zadnie wchodzącym o godzinie 5 z pisma
do nie pośpieszam odpowiedzieć.

W kwestyach co do wyjścia odebranego jakem wyżej
wyrażonym iż wszystko co wychodzi z pod mego pióra
nie ulega wątpliwości i jest poczytywane bez wszelkiej
Exo ad [illegible] przesłam wiernie z [illegible] przeczenia
[illegible] ane z oryginału jak również i co do [illegible] ra-
czy z tychże JW Pan sądzić jako nie omylny znawca rzą-
dzienem był umieścić przesłanej przeczenia kopij.

Gdy jeszcze co do ksiąg mych być przydatnem, to wiedz-
cie i otwarcie objawiam, iż lubo jest wiele [illegible]
nieoczekanych, lecz trudno mi sądzić aby istotnie zadow.
dów poprzanieczczanych było do poczynienia kopij potrze-
bnem.

Pana Baskowskiego wypraszam w dniu jutrzejszym wcho-
dzącym po godzinie 6 tej. List JW Pana do przeczytania
rzeki Kamienitowa tem mnie przykrzecat wyjaśnia
odpowiedzi i dorzeczyć mi takowy leczenia widzeni
cie z Panem w dniu dzisiejszym po godzinie 11 tej przed po-
południem oświadczyć, iż nam zdobno nie omieszka pisać
do JW Pana.

Nie mieszkaj Panie Wielmożny Pan o ile przyjdzie ozbę-
dnie

[illegible] Gdaże, [illegible] ta bytność jednak
jednym względem [illegible] potrzebną, ale najpierw uprzejmie
wielką radość i [illegible]
Wielmożnego Pana powrócisto...

Tak dla dobra Archiwum miejskiego i [illegible]
nego jak również i dla mnie osoby, [illegible] abym teraźniejszy
dwierzo mastaty Prezes albo sam, albo też kogoś ze swej strony
zechciał delegować dla obejrzenia tegoż i dobrodziejstwo wszelkiego
Starania podzielam względem [illegible] jednakże nadto mi
pozwolę jak najuprzejmiej Pana Wielmożnego Pana, aby
jeżeliżto zgodzi z Jego wolą zechciał wszelkie zwrócenie
Księgi wzięte niemiec przed Laty z Kilka [illegible] jakto:

[illegible] ke Rrol. od 1398 do 1407 k. 157.
Grodzka z " 1. " " 1398 " 1402 k. 130.
" " 2. " " 1407 " 1415 k. 134.
Ziemska Radomszczańska Rrol. " " 1410 " 1414 k. 92.
Grodzka " Rrol " " 1397 " 1413 k. 81.

Miasta Nowa Radomska księga Nro 2.

Gdyż wprawie wzięty o Kazi tychże jest niezbędnie jako księga
najdawniejszych niezbędnie potrzebnym.

W razie zaś potrzeby na żądanie [illegible] Pana Ludwika
mogę być [illegible]

Żona moja [illegible] zdrowia [illegible] zechciała się zalecić szczególnie
Łaskawego Uskanowania oraz z najuniżeńszym ukłonem.

Egregius Servus gratum [illegible] Illustri ac Magnifico

[illegible] Dni ac Dni

E. Goldmanowa

Częstochowa dnia [illegible] 76.

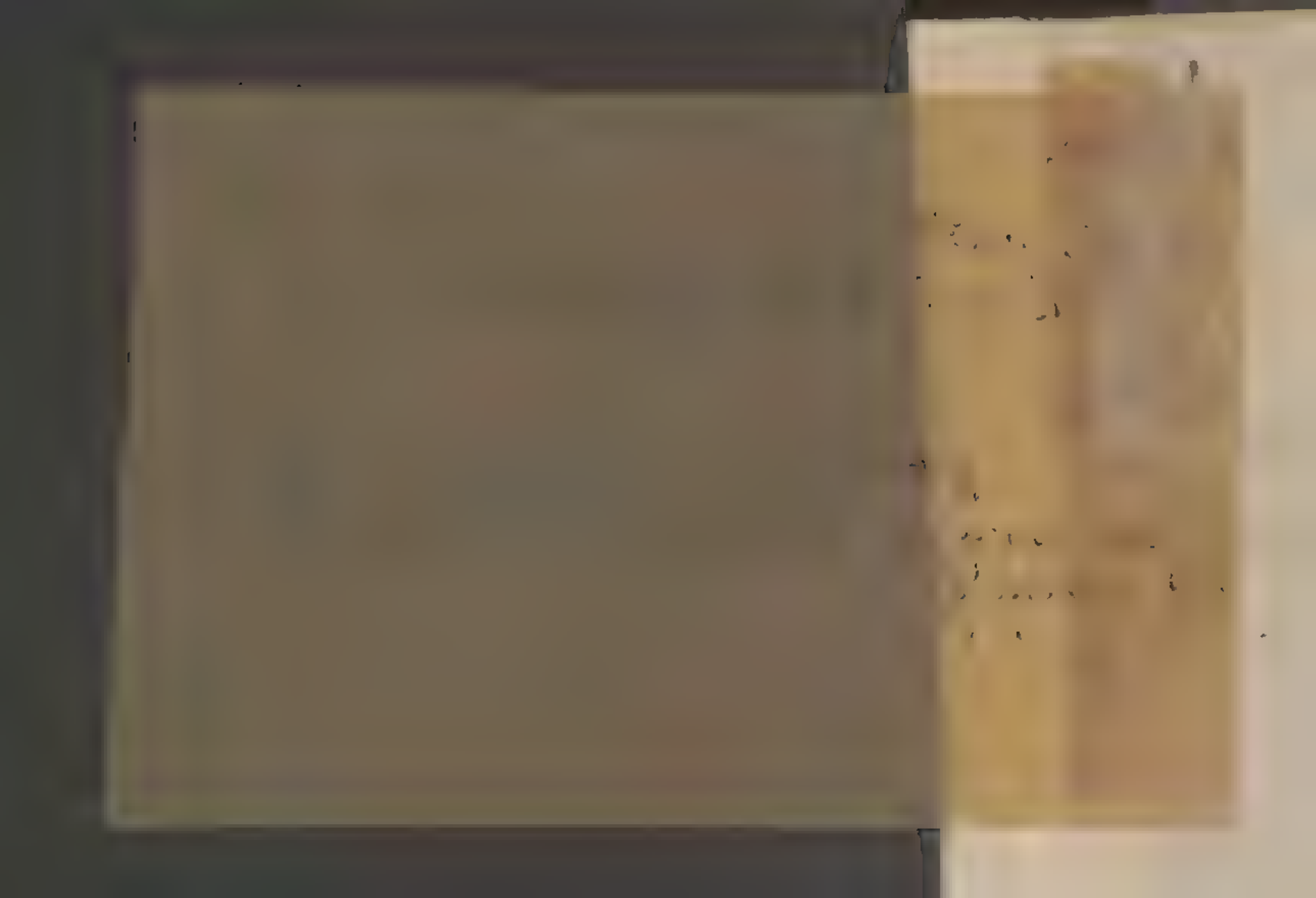

Jasnie Wielmożny Senatorze.

Lat 25 bytem naczelnikiem powiatu w Wieluniu i dużycem się dobrą opinią ś.p. Ministra Turkuli, że przy innowat Tatkawie niektore moje spostrzeżenia o stróżbie prowincionalnej.

Społeczeństwa organizacja gmin wiejskich i miejskich i miast, osmiela mię zatem do przedstawienia Jasnie Wielmożnemu Panu niektórych myśli z długoletniego doświadczenia powziętych.

Osoba wójta i stanowisko gminy są główne zródła tej organizacyi, i nie wtasciwego, że do tego urzędu wtasciciele ziemscy powołani będą, i każden z nich najchętniej to nazwanie przyjmie - Ale czy obowiązki tego urzędu wykonywać zechce, rozważyć należy.

Wójt ma bydz razem sędzią i urzędnikiem administracyjno policyjnym. Powołanie pierwsze każden obywatel przyjmie i wykona, bo obowiązki te w gminie nie są uciążliwe, nieskrępują wolności, są zakorzenione i tradycionalne - Szlachta zawsze sądzić lubi - Ale obowiązków policyjno administracyjnych żaden z nich wypełniać nie będzie, bo są ciężkie, mozolne niewdzięczne i kompromitujące. - Tak było i jest

a przecie doświadczenie trudno w powiedzieć.

Żeby więc urząd wojtowski należycie był urganizowany, składać się winien koniecznie z dwóch osób to jest:

1. Wojt Obywatel Sędzia urzędnik honorowy i
2. jego pomocnik do czynności administracyjno, policyjnych, officialista płatny.

Taki skład konieczny w organizacji dolnego urzędu wojtowskiego, wywołuje drugą konieczność, potrzebienia gmin małych przynajmniej do liczby 300 dymów, a wtedy opłata półrubla z domu, na zapłacenie pomocnika bynajmniej dla włościan nieciężkiego nie będzie, zwłaszcza że dzisiejsi prowentowi, zastępujący wójtów-parów, wielekroć kosztują ich więcej.

Z potrzebienia mniejszych dymów w jedną gminę i z attrybucyi, że każden właściciel wójtem być może, wynika wolność wyboru tychże z pomiędzy siebie jednego - na wójta, oraz na pomocnika z kandydatów wykwalifikowanych.

Pomocnik taki dla petrzenia służby policyjnej, gminie, dla regulowania objeżdżań powinien, zwiedzać trakty, mosty, punkta, karczmy, lasy itp. czego dzisiaj nikt nie dopetrza; i dlatego nie mamy wcale policyi ziemskiej - W tych objazdach gminy zastawiać on może na miejscu czynności, i mało spory, żeby włościanie niewielu potrzeby chodzić do urzędu i

tam wystawać jak się dzisiaj dzieie – W tym celu dwory potrzebne w gminę dadzą mu furmankę ogrod, pomieszkanie a gromada skladkę a tak urządzona służba we każdej gminie, zapewni bezpieczeństwo i porządek jakiego dziś niema. Bez takiego koniecznego pomocnika wszelka organizacia na nic się nieprzyda.

Rady gminne złożone z właścicieli i z włościan, w komplecie ten zarząd gminy i całokształt do zgromadzenia gminnego dostarczą – W dniu oznaczonym na sądy, wojt obywatel jako sędzia prezydować będzie, pomocnik zaś jego obowiązki pisarza lub protokolisty wykonywać może –

Tym sposobem tatwijm, bez formowania oddzielnych okręgów sądowych, a oddzielnych gminnych administracyjnych, w jednym urzędzie wójtowskim, będą potrzebne dwie attrybucje wykonywane przez dwie oddzielne osoby, zawsze na odpowiedzialność starszej, Wojta obywatela – W takim razie, Kommissia sprawiedliwości mianowałaby Wojtow a Rządy gubernialne Pomocników bez których o potrzebie myśleć niepodobna. –

Są wsie cztery kardynalne warunki do dobrej organizacyi zarządu gminnego.

1. Obszerność onej najmniej od 250 lub od 300 dymów

2. Wójt - Obywatel do czynności służbowych
3. Pomocnik jego do czynności administracyjno policyjnych, płatny i Komisarzy a nie wynagrodzony
4. Rada gminna.

Z tych elementów wyłaniają się naiteprnie inne urządzenia zarządu gminnego, sołtysi, opieka nad ubogimi, szpital gminny, dozór pierwiastkowy, zarząd funduszów gminy, amelioracje i t.p. o czem wspomnieć należało teraz niema potrzeby, tylko główne punkta zdecydować - Gminy 50 dymowe, wojci oby wiele bez pomocnika; wsiany 3 letnie i jacyś pod wojci, sparaliżowani, cała gromada, bo pod wojt jako oby wiele będzie takim samym jak za dziada wojci to jest do niczego.

Dotyczam tu projekt sformowania gmin kilku, ze względem na ubogie okoliczności według których w każdym powiecie podobne sformowanie zrobione będzie może -

Co do Sądownictwa.

Powszechne są narzekania na tę gałąź służby W drodze administracyjnej do władz najwyższych każdemu otwarte się wolno, w sądownictwie droga ta bardzo skromna, i dlatego liczne nadużycia że prawie w przysłowie „byle nie do sądu"

Tej niesprawiedliwości nawet w wyższych sądach mogłbym przytoczyć na sobie przykłady, a uprzedzony bynajmniej niejestem i znam dosyć prawa jako Doctor juris. –

Kraj wiąże z wielką radością przyjął wiadomość o nowej organizacyi sądownictwa, zapewniającej mu bliską i prędką a nadewszystko rzetelniejszą sprawiedliwość; która dzisiaj najwyższej jeden wykonywa, często ostatecznie, na co potrzeba więcej nauki, charakteru i pensyi, niżeli dzisiejsi pod sędkowie i rejenci mają – Ale podobno i ta nadzieja niespełni się znowu, bo nowy projekt 20 sądów i 50 Delegacyi redukuje Kwestyą do dzisiejszego stanowiska.

Od pół roku powołany jestem do Komornizyi Rządowej i w powyższych przedmiotach mógłbym miejscowych udzielić objaśnień, gdybym był pytany. Jedynie więc w chęci dobra publicznego o jakie Jasnie Wielmożnego Pana głośnem jest staranie, ośmielił mię do niniejszej Korrespondencyi, o przebaczenie mi czego najuprzejmiej proszę —

Pełen głębokiego uszanowania mam

Zaszczyt wyznać się

Jaśnie Wielmożnego Tajnego Radcy
i Senatora

najniższym sługą --

Dr: Wolowski
Vice Dyrektor Wydziału w M.S.Spraw
Wewnętrznych

Warszawa
25 Stycznia
1859.

Warszawie

Nazwanie nowej Gminy	Wsie i osady położone w gminie	Domów	Czyja własność	Parafia	Odległość od miasta powiatowego	Uwagi
Ruda					wiorst	
	Ruda	39	Tarczewski	Ruda	"	Na trakcie militar nym z Wielunia przez Działoszyn do Częstochowy
	Olewin	26	do	do	1½	
	Rychtowice	11	Rubach	do	2½	
	Wierzchlas	76	Krzyżanowski	Wierzchlas	2½	Właściciel mieszka w Warszawie
	Kruszkowice	36	Warski	Ruda	4.	
	Starzenice	18	Lubieński	do	3	
	Sieniec	53	do	do	4.	
		253.				
	II					
	Korczynice	40	Kozarski	Korczynice	"	Jest tu Kantor
	Rychtowice	60	Trepka	Rychtowice	1	
	Wielgie	20	Kotkowski	do	5	
	Bembnow	37	Kosowska	Działków	4.	
	Leszkielow	25	Kozłowa	do	3	należy do Konwencji
	Strobin	95	Kalwarski	do	6	Mierzy 20 wiorst wzdłuż traktu Tczew. - -
	Czernice	37	Dangel	do	5	
	Działków	41	Claus	do	7	Przedtem matka Wan da
	Nowawieś	12	Madalinski	do	8.	
		367				

Korczynice

Gminę tu projektowaną składałoby dzisiejszych
9 do wysokości 36 domów, a najdalsza odległość
od urzędu wójtowskiego wynosiłaby wiorst 8.
Dziewięciu właścicieli tej gminy, złożonych wybrało
by z pomiędzy siebie jednego na Wójta – a wójt ten
dobrałby sobie pomocnika z pomiędzy kandydatów
wykwalifikowanych, jakich po sądach i po ma
gistratach jest pełno – Obywatele złożyliby się na
pensyę, takąż, żeby pisarz nie potrzebował, dali
by mu pensyę, karnie, ogrod, za wszelką, robotę,
a ofiarowanie chętnie co rok płaciłoby kilkadziesiąt pu
rubla na rok z domu, gdyby widzieli że tam pomoc
nik przyjdzie do nich raz w tydzień i co im po
trzeba zatai. Taki pomocnik wielce użytecznym
będzie w ściąganiu podatków, zastępuje dzisiejszych
ziemian Lekwizitatorów lub woźnych, w kwaterowaniu
w pilnowaniu robot żarliwszych, w ściąganie występ
nych, wreszcie z karcem – a gdy codzień w procencie
kilkadziesiąt kilkanaście lat więcej takich officialistów
po drogach i lasach krzyczeć będzie, utworzy się
policja ziemska jakiej wcale niema – Wójt obywatel
kontrolować pomocnika będzie.

ПОПЕЧИТЕЛЯ

ОДЕССКАГО УЧЕБНАГО ОКРУГА

31 Января 1868 года.

№ 1960.

ОДЕССА.

Милостивый Государь,

Г. Ректоръ Новороссійскаго Университета донесъ мнѣ, что Юридическій факультетъ Университета, на разсмотрѣніе котораго передано было письмо ко мнѣ Вашего Превосходительства отъ 26 минувшаго Сентября, нашелъ, что библіотека Ваша главнымъ образомъ состоитъ изъ источниковъ права, собранныхъ въ системѣ и въ возможной полнотѣ, а въ университетской библіотекѣ этотъ отдѣлъ едва существуетъ, поэтому факультетъ считаетъ пріобрѣтеніе этой библіотеки весьма желательнымъ

Его Прев-ству
Г. с. п.
Губе.

Г. Помяловскій Михаилъ.

и чрезвычайно полезным; что Совѣтъ Университета, отнявъ назначенныя ему привилегіи и лишивъ пріобрѣтенія этого замѣчательнаго собранія памятниковъ законодательства, затруднилъ однакожъ занятія ученыя основанныя единственно на покупкѣ книгъ прежде всего по нашимъ средствамъ потребностей для удовлетворенія настоящихъ и будущихъ ученыхъ изысканій и будетъ имѣть вліяніе на постепенное уменьшеніе числа студентовъ Университета, и потомъ, не смотря на довольно порядочный составъ библіотеки, оставшейся Вашимъ Превосходительствомъ въ числѣ, - Совѣтъ, для болѣе отчетливаго представленія положенія дѣлъ имѣетъ честь изложить о ней свое мнѣніе и вторично суждения о ея стоимости, изъявивъ бо[льшую] подробность книгъ и [по]казавъ, въ сколькихъ, и что [ко]нечно существуетъ надлежащей книгѣ,

ских Вед. Императорской Публичной библиотеки обязанности библиотекаря Университета Св. Владимира, сам библиотека Ваша будет приобретена для университета, при этом на свой счет сумму в 150 р. за переписку каталога.

Сообщая Вашему Превосходительству изложенное заключение Совета Новороссийского Университета, имею честь покорнейше просить Вас, Милостивый Государь, почтить меня уведомлением о последующем.

Прошу Ваше Превосходительство принять уверение в истинном моем почтении и преданности.

О. Гомбаров

5)

Копія съ донесенія Попечителя Одесскаго Учебнаго Округа Господину Министру Народнаго Просвѣщенія отъ 2 Февраля 1868 г. за № 413.

(5) Вслѣдствіе предложенія Вашего Сіятельства отъ 20 минувшаго января, о томъ, на чемъ остановилось дѣло по предложенію Тайнаго Совѣтника Ѳ. Ѳ. Брунъ-Гуфе, о пріобрѣтеніи для Новороссійскаго Университета Библіотеки его, имѣю честь донести, что посланное ко мнѣ Ѳ. Брунъ Гуфе отъ 26 Декабря 1867 г. было передано на заключеніе Совѣта ... Университета, который, какъ донесъ мнѣ Ректоръ отъ 25 минувшаго Января, вполнѣ раздѣляя мнѣніе Юридическаго факультета о пользѣ пріобрѣтенія Библіотеки Ѳ. Брунъ-Гуфе какъ за-

мыхательного собранія памятниковъ законодательства, затрудняется однакожъ заявить положительное согласіе на покупку библіотеки прежде всего по неимѣнію опредѣленныхъ источниковъ для уплаты превышающей штатныя назначенія суммы и въ этомъ случаѣ можетъ разсчитывать только на содѣйствіе г. Министерства, оказывающаго постоянное вниманіе къ нуждамъ университета, а потомъ, не смотря на обѣщанный подробный очеркъ состава библіотеки, сдѣланный Г. Фонъ-Куде въ письмѣ его, - совѣтъ, для болѣе отчетливаго представленія полноты ряда отдѣловъ и вѣрнаго сужденія о ея стоимости, - имѣлъ бы имѣть подробный каталогъ книгъ, ее составляющихъ, и что если существуетъ подобный каталогъ, о которомъ Г. Фонъ Куде

заявляетъ въ письмѣ своемъ, въ такомъ случаѣ стоитъ только переписать его и Совѣтъ Университета согласенъ дать, если библіотека И. Фонъ-Губе будетъ пріобрѣтена для университета, принять на свой счетъ уплату до 150 р. за переписку каталога.

Объ означенномъ заключеніи Совѣта Новороссійскаго Университета, я сообщилъ Тайному Совѣтнику Фонъ-Губе, въ отношеніи 31 минувшаго января, прося его увѣдомленія о послѣдующемъ. -

Его Высокоблагородию Господину

Коллежскому Асессору

Гуре.

С. Джанкой Таврической Губернии Евпаторийскаго Уезда

№ 1426.

Изъ Одессы.

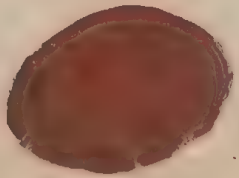

ПОПЕЧИТЕЛЯ

ОДЕССКАГО УЧЕБНАГО ОКРУГА

---

5 Ноября 1868 года.

№ 3571.

ОДЕССА.

Его Высокопревосходительству Господину Попечителю Одесскаго Учебнаго Округа

Г. Управляющій Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія уполномочилъ пріобрѣсти у Вашего Высокопревосходительства Библіотеку для Новороссійскаго Университета за девятнадцать тысячъ рублей серебромъ.

Получивъ о семъ предложеніе Ученаго Комитета отъ 2го текущаго Ноября и сообщая объ этомъ къ надлежащему свѣдѣнію Вашего Высокопревосходительства, имѣю честь покорнѣйше просить Васъ, Милостивый Государь, о послѣдующемъ меня увѣдомить.

Ректоръ Профессоръ

Д. Н. Цвѣтаевъ

имею сей диплом Вашего Высокоблагородия, изъявляющих, что сын мой [illegible] Варшаве во время Богослужения [illegible] Прокурора Окружного суда Леонтовича.

Полагаю настоящим ходатайством, что [illegible] и совершенной преданности.

[illegible] Голубцов

Garbaw pod Ostrowcem w
Gubernii Radomskiej
Dnia 10 Grudnia 1853. w Sobotę.

Jaśnie Wielmożny Senatorze!

Będąc w Warszawie zapomniałem Ci ofiarować, a raczej niemia-
łem pod ręką małej Rozprawy pod Tytułem: „Świadkowie w sferach
„do obyczajów uważanych." Jest ona umieszczona w „Wiązance Literackiej"
przez P. Paulinę Wilkońską w Poznaniu 1852r. wydanej, na której to Wią-
zance różni Autorowie, jako to Kremer, Pol &c. &c. zamieścili kilka
oddzielnych dzieł; tej Rozprawy mnie zabrakło. Korzystam z nadjazdu mojego
wasiada Hrabiego Tomasza Lubieńskiego, aby Jaśnie Wielmożnemu
Panu tę pracę przesłał, nie dla tego iżbym wątpił, że tam tak ważnego nie
znajduje, jak raczej dla okazania Ci wyrazkiej czci, z jaką pozostaję

Twój

najniższy sługa
Józef Goluchowski.

PS. Później pragnąłbym Ci
ważniejszą pracę, bo cały Krajobraźnia, przesłać, którą teraz zajęty jestem.
Są to uwagi nad Projektem Rady Państwa zaprowadzenia w Królestwie z koń-
cem roku 1854. takiej samej opłaty na gorzelnie, jaka ma teraz będzie podwyższenie a-
t. j. 1. Rsr. 15. kop. od Szumowki, a 1. Rsr. 90. kop. od Stowiłę. Najjaśniejszy
Pan zażądał w tej mierze zdania JO. Księcia Namiestnika, a wskutek tego wezwał
się Gubernatorowie Cywilni do wynurzenia opinii, jakiby ta zupełne wezwał te
na rolnictwo nadzr. [illegible]. Niewiem tylko jaką drogą Ci dogodniej będzie tę pra-
cę odebrać, czy przez pocztę? czy przez okazyą? i jak długo jesteś w Warszawie
zabawisz? Jest to kwestya życia lub śmierci rzetelnego Rolnictwa, i dla tego
wielkiego zastanowienia ze strony Rządu wymaga.

Garbate dnia 17 Lipca 1857.
(pod Ostrowcem) w Piątek.

Jaśnie Wielmożny Senatorze!

Dowiedziałem się z boku, że P. Matkowski na wieś wyjechał i że tam cały miesiąc zabawi. Zmuszony więc jestem naprzykrzyć się w prost Panu. O śmiałości zaś tego kroku, ponieważ dosyć tajne do mojej wiadomości, iż go też jeden razem z P. Matkowskim otrzymał do Chrztu, w Cenzurze Petersburgskiej moją rzecz narodzone dziecko w dwóch tomach, które przez najlepsza rekomendację czyni zacnego Władysława Grzeszkiego załączenie przeczytam. Mam nadzieję, że Cenzura Petersburgska jakby na mniej ciężkim wydanie gu nałożyła postawione, nic tam nie wyznaże. Gdyby jednak jakie trudności zachodziły, należałoby apellować do JW Ministra Narawa, którego niepodległe dziatło opinia powszechna głosi.

Co do miejsca, gdzie się to dzieło wydrukować, o tem później dopiero mowa będzie może. Jeżeli z tego czyjś za bez zawodu wyjdzie, zamierzam znowu tego wydrukować u Zawadzkiego w Wilnie, gdyż dla mnie będzie wygoda mojego jakiego takiego nakładowego działania,

a zatem

o zatem jej się pozwolę uczynić ten upomnienie należy, zwłaszcza
Niedzy, jak powiadają, zawsze w dwiekiej mnie ma pamięci. O Wolfie
w Petersburgu w prawdzie twierdzą, że jest Korzystny z la Autorów
nastawca; ale niewiadomo czyliby ten rano odgrzebany z zapomnienia
ria autor miał dosyć wartości w niego, aby mu afiarowali Ko.
orzystnie warónki, jak Zawadzki lepiej z nami go, mego, czy, i
do którego w reszcie chociaż pośrednio tylko nie jakie porozumienia
ze strony jeszcze otaczy pozostawione, na które on najszczerzej chci
pewnie się nastawia odwiadczyć. Jednak nie stanowczego w tej mie
rze z mej strony nie nastąpiło i mam się zupełnie wolne.

Jeżeliby dzieło to, czego się nie spodziewam, w Cenzurze znalazło
Malczewi doznać miało, w takim razie nie wyślijmy go drukować
w Kraju, jak jest moim życzeniem, bo dzieła tego rodzaju, które
pozwolenie jest zostawić jakby tło karty pamięć po czbrzeniu, który
je napisał, umarły leżi albo w całości drukowane, albo w całe nie.

Wielce pragnąłem pojechać do Warszawy, aby się z JW Pa.
nem osobiście w tej materyi porozumieć. Ale tak nadzwyczajnie
jestem przywalony różnymi gospodarstwami, od których moje
zyskowe mają exystencyą zależy, że niemam żadnej nadziei, a zdaje
ten zamiar mógł do skutku doprowadzić, zwłaszcza że strasznie
się JW Pan jesteś na niejeżenie, a ja tu jestem jak pies na łańcu
chu uwiązany, i gwałtownemi zatrudnieniami zajęty,
do tego stopnia, że abym tylko list napisać, chwile do tego potrzebne
trudno mieć. Z tego powodu nie wyjeżdżam osobno do P. Matthew.
Medgo., którego najczulszą nadzieczność za przyjaźń cenię, upiekę
wyniszam,

wynurzam, napisać. Raz JW Pan ten list gdy do niego zaadresuję wręczy rozważać i jemu go zatomizować.

Do jakiego stopnia jestem pracy i innego rodzaju pracą i przeciwną zupełnie jak jest nauka, można z tąd wnosić, że jak tylko mogę na nadal aż do tej chwili niemiałem czasu dostatecznie myśli moje zebrać, aby Przedmowę napisać. Ostatni talizm poświęcił Drugiego Pawła, Apostoła z Monachium mi list z Berlina i tak nazwana „Statistica ecclesiastica" wymaga jeszcze dobitniejszego przyjrzenia, aby Ortodoxya wstrzymać do ogarnięcia. Z jednej drugiej chyba później dopiero nadeszła, która wolniej szła gdyby kwiat stopie. Sen ostatni wyciągnął z nauki przyszłości zajęcia, a z natury mierzi gospodarstwo ciągle, a z natury mierzi gospodarstwo ciągle, a z natury mierzi gospodarstwo ciągle

Nie pozostaje mi nic więcej, jak tylko uprosić Cię JW Senatorze
mojej niedyskrecji za poruszenie tego opieki. Jeżeli będziesz miał czas
przejrzeć te Ramoty, przekonasz się, że ten statut nie nadaje się
ściśle na traktowanie. Z jakim statutem? — To dopiero
wspomnę, kiedy te dwie części ujrzą światło.

Poprzestaję tymczasem na gorącym uszanowaniu, jakie
prawie chcę i wyrażam te zacności uczucia.

Józef Goluchowski.

Adr. Poznań w Polsce
Ordynat prawa Radam
ostatnia stacja Ostrowiec
w Garbacie.

Sr D. Romualdo Tubé

Mayst mio y de mi aprecio: al remitir
á V. la adjunta comunicacion oficial de nuestra
Academia de Ciencias Morales y Políticas no he
querido ni debido á la fraternidad de fondo entre dos letras
recordandole que celebre y que fonde mi abrazo
lo q[ue] gente en la distinguida que le complacerá
en cuanto esté en mi mano.

De nuevo me ofrezco á V. afect[o] s[eg]. serv[or]

Q. S. M. B.

Pedro José Pidal (rubric)

Madrid 16 de Mayo de 1865

Monsieur le Sénateur
de l'Aube,

J'ai pu recommander votre protégé
le jeune Arthur Legrand à deux de
ses examinateurs que je connaissais personnellement. Vous avez sans doute appris
qu'il avait été reçu et je me félicite de
ce résultat et surtout d'avoir pu vous
être agréable.

Veuillez agréer Monsieur le Sénateur
l'assurance de ma considération la
plus distinguée

J. Gorecki

86. Boul.d Haussmann

Paris 26 avril 88.

Kochany Panie Baumeldzie,

Streszczam Ci dzisiaj Comburgo Sermones przez Dr Hirschfelda i jako najpierwszy na przyszłość Dyrektorej. Ale niemogę pominąć tej okazyi, abym się niedziwił przekonać Cię, żem je czytał z uwagą.

Główna jego konkluzya dąży do: Jaka jest istota, początek i koniec wszystkich rzeczy? — Niewiem.

Dla czego ze ogólności jest na świecie? — Niewiem.

pag. 44. pag 30. Dla czego świat stworzony? — I tego niewiem. —

A cóż wiesz?

Oto niektórzy palcem na ogień, kładą aparaty. Chodź otrzóżnie, bo zepsujesz i szkoda dobrze zrobiona. — Dziękuję, za przestrogę.

Powiada: że jest nieskończona liczba przypadków za których jesteśmy samy sprawcami przez nas przyszłości lub nieszczęścia.

A któż tego miarę? Nasze przysłowie dalece lepiej rzecz objaśnia. „Jak dobrze kto podziękuje, tak dług przybędzie." I tyle nawiązaniu wspomnieć trzeba, że wystawienie to nie ma przekładać, do dnia ostatniego od pochodzenia należy: jakym powiedziano „Jak dobrze

prościeńca, tak będziesz leżał. &c.

Ale o tém nic niemówię: że jest również niezmierzona liczba przypadków, w których niejestteśmy sprawcami pomyślnych lub przeciwnych, jak zdarzeń te nas spotykają; gdzie rezultata zobaczone z przeciwne wszelkim naszym rachubom, przewidzeniom i oczekiwaniom. — Ta moralna bezsilność, nicość i interesowność. — Ale to wszystko Autor widzący jak człowiek mówi, wzrosła i dlatego pozbawiony.

Mówi: że kto jest karą mający bezpośredni cel, wstrzymać nas od dalszego przekroczenia praw przyrodzonych. Że jeśli przekroczenie będzie kiedy wielkiej nam [illegible] śmierć. — Dobra ta teorya, gdyby dała się zaaplikować. Ale zapomniał, że w przekroczeniu mogę popaść w stan podrzędny, nabyć choroby chronicznej, cierpieć całe 10, i 20 lat dobie i ostatniejszym stać się nieznośnym, a jednak nie umrzeć. Na cóż w tedy służy te cierpienia i kara?

Jest to ktoś niepojęty, ktoś istnieje Stwórcy, który wszystko nad te miłość i w każdym momencie kierowniczą nad nami. — Utrzymuje Kalin że kara służy jeszcze dla przykładu. Przyznaniam dobrze, że widzę

Feuerbacha nietak nadzieckano.

Co uważy ten przykład, zawsze prawie ograniczony obrębem jednego mieszkania, domu, albo ulicy? – Mówi jeszcze że przeciwnie Dzieży jeszcze cała fizyczne za środek moralnego i religijnego

(pag 320) podniesienia. – To jedno podobno co najlepszego w całej dziejach prowidziała.

Mówi: że trzeba ~~i dotrzymać~~ prostu skutku prawom fizycznym, organicznym i moralnym, ani do dziwienia ~~dotrzymać~~ dotrzymać tu ani tu ani mie prowadzi, ani o pewnym życiu nie ręczy. – Głównym przedmiotem dziejów jego dzieje prawa, a nie nie ono bieżącego o wiele wyprzedzi wiek jakaś metoda" dziejów?

Powiada: że Nauka Chrześciańska w teraźniejszym stanie dzieje życia towarzyskiego jest niedostępna.

(pag 317) nia. – Czyżnie wypracowanie religii a wszechgólności o chrześciańskiej!

Co zaś to jego Frenologia, to pierwotniny ćwiczenie wobec.

Dopóki dowiód" niemówna że organa wpadek umysłowych dz wyjątkowo na powierzchni głowy usadowane, cała ona teka badawcy dzieła.

Najpóźniejsze nawet spostrzeżenia spotkają bez Akademii Paryzkiej, przekonywają, że wypracowania

niedopowiadają, łaskawe wspomnienie
mojego.

Jakkolwiek bądź łaskawi jakowąjąm
Wiją ku dziękę Kochanemu Panu
Rannaldowi Dziękuję, jako
Wyżej rzekłem Oboje Godzien

19 Czerwca
1848.

Mamy jakąś dziękę wyprawić
niedługo niedługo Wizytacji
wizyty, innemi (Hanaszka)
Wizytacji — Albo w Październiku

Panie Wielmożny Panie Senatorze!

Pana polecenia brata p. Stanisława Maciejowskiego, dzisiejsze Pana Wielmożnego, a najłaskawszego Pana, otrzymuję na niezmierne żałuję Dziadzio, że mogę tylko na dla mnie pobudkę do najżywszego i najgorliwszego starania się o dopomożenie mu do ustalenia losu.-

W Biurze Warszaw. Towarz. Ubezp. pod dzisiejszy jest bardzo ciężki i wymaga wielkiej w wydatkach oszczędności, wcześniej żadnego nie mamy, a Statut pozwala tylko dwojgu; mamy dziś Tom i Józia w dawnych zgłaszających się kandydatów.- Obecnie zatem przy najlep-

Niej woli, jestem w niemożności Dania mu
Zajęcia. W pamięci jednak pamiętam o
mim Długu. -

Na Polu Poznańsko - Pojezierskiej i Bydgo-
skiej, Którego jestem Ob. - Gorzeniu, nie omieszkam
upomnieć się i polecić Najmilszej p. Marcjannchiego
Dzieci Losom, przedsiębiorczości, i staranności go w rozel
ich, potrzebie dla mogących zachowach. -

Niebaw Pan Marcjannchi przeprowadzi się
nie do Sam. Wied. Niemiec, Majątku Pań-
stwa, w Pomorzu, a gdzie tylko Majątki
mniej Długu, najchętniej polecę go Waszym
Mości Panie, że Pan wolne Posady w tych

instytucyach do kąpieli —

Mam tej sposobności otrzymania jestem, iż
moge bezpiecznie i dobrze [illegible] Zdrowie
Pana najlepsze utrzymuj i wszelkiej szczęśliwej
Ciei i błogosławieństwa Boże życzeni Jej jak najdłużej
w zdrowiu i [illegible], mogę Pani jak dotąd
przyjaciół i służyć służbami [illegible] Pani
usługami swemi. —

Sługa najuniżeńszy

Stanisław [illegible]

Warszawa.

D. 28 Sierpnia 35r.

la boete
reçue
veinbaj
si je pu
Se trou
adresse
a l'adre
cinq-tou
boette d'
voulu m
cet triple
nuisible
de la pre
ventilée

l'année ce Lundi 1er février 1819

Oh
j'ai reçu une lettre de ce remuant
la boette a lue et la somme de 1500 francs en
papier ; que j'ai remise pour solde de mon interêt
dans la vente ; mais comme elle me
dit la liberté de lui écrire pour
de nouvelles demandes de remise à votre
ordre de 500 Thalers, ce je vous prie d'employer
à l'achat de celle [illegible] en Francs et des
cinq-francs anglais ; comme vous pouvez faire
votre [illegible] dans pareille monnaie ; vous aurez bien
voulu ménager ; mais ne vous en [illegible] à Lisbonne
en triples de Portugal les [illegible] ; [illegible]
invisibles à ma femme ; [illegible] de
la première qualité et [illegible] de
vertilles pour [illegible] ; [illegible] j'ai déjà
reçu — Quand on [illegible] ; [illegible] le choix
entre un [illegible] Français et un Anglais le premier
comme esprit de [illegible] du Thibet ; [illegible]
par une femme — [illegible] ces [illegible] n'épuisent

[illegible] la reine, pour [illegible] remercier la reine
pour [illegible] me demander audience =
Il faut un grand fond de bonté de votre part
pour me pardonner mon embarras
quelque obscurité [illegible] ; et je
n'ai pas encore vu [illegible] ; aussi je vous
prie de me dire [illegible] pour ne
pas [illegible] et de [illegible] le moindre
[illegible] ; j'ai [illegible] attendant [illegible]
[illegible] après [illegible] ; de celle
de [illegible] je suis à jamais
[illegible]

Votre

Stanislas Grabowski

Varsovie le 2 Août 1879

J'ai reçu les Cartes et les Medailles avec la plus vive reconnaissance, je vous prierai seulement de vouloir bien me dire ce que j'ai l'honneur de vous devoir, et d'agréer mes très vifs remerciemens — Mais j'ose vous prier de me pardonner de mes importunités et il est des objets que je vous supplierai de m'envoyer au compte de la prochaine Semaine de Janvier — C'est d'abord un petit necessaire ou cassette d'homme d'un prix peu exorbitant, car il y en a au magasin Anglais d'extrement jolies et divers — si donc vous en trouvez d'elegantes a un prix modique de 15 a 20 ducats je vous en demanderai deux mais toujours conditionnellement — Ensuite j'ai vu dans la Gazette de Petersbourg qu'il y trouvait des lampes de nouvelle invention avec un liquide ou mèche perpetuelle sans odeur ni fumée: je vous supplierai donc de m'expedier aussi le champ une lampe pareille sans vous arreter au prix, toutefois avec l'information necessaire:

Enfin pour achever de vous impatienter je
vous dirai de me munir aussitôt que
possible d'une de ces lorgnettes ou lunettes
de spectacle doubles montées sur un seul pi-
vot qui permet de manoeuvrer ces tubelets
d'approche en guise de besicles: et comme
j'ai la vue extrêmement basse, je vous demande
de vouloir bien choisir celles qui soient très fortes, comme il
en faut pour un myope —
En moment où j'écris ici on me demande
au lieu de la seconde Calotte d'homme: un
necessaire ou une Cantine de Femme, et vous
me je la destine à la même je vous la demande
de vouloir bien élégante = Vous assurerez alors
de plus en plus la complaisance et
combien elle fait mon bonheur, ma seule douleur
c'est que cette fois c'est en partie pour des
Dames que vous agirez, de qui elles vous en
gardent beaucoup de reconnaissance —

mais je vois que vous en avez abusé
et pour ne pas vous fatiguer davantage
je termine cette lettre en vous reiterant
l'expression des sentiments distingués avec
lesquels j'ai l'honneur d'être

Votre très humble et très obéissant serviteur

Stanislas Grabowski

Vannes ce 9 août 1869

Saint-Malo ce 7 [illegible] pour
la poste de ce matin pour vous
dont la première est officielle et la seconde toute
particulière - vous verrez ce dont il vous plaira
pour votre usage de ces renseignements sur les mœurs,
usages, titres, dénominations, costumes et
personnages et plus amples renseignements de l'Empereur par
vos relations les Calmanach je vous avoue
vous en croyez les rédacteurs peu les connaissent
intimement et vivent des membres de la famille
Impériale - Vous vous demandez donc officiellement à vous pour avoir cette liste entière
car vous savez d'adresses de lettres, orthographe
bien entendu vous comme il se doit à
Vannes - Il est très remarquable qu'il n'existe
point de jour quelque un Almanach Politique
à l'usage des Etrangers - La seconde adresse est
l'envoy de [illegible] de cet excellent [illegible]
staff qui m'a été écrit de tout autre [illegible]
et dont vous avez bien voulu me donner quelques
[illegible] - Je vous envoie [illegible] le compte

Steinitz Greifswald

Vienne le 13 Septembre 1829

Instrukcja ostatnia
W.go Stube.

1mo Kostenaje jak wyszczególnione u W.go Stubego mogą wchodzić
za Kluczem do Skrzynki y z dworu Klucznik do Szafy,
z tyssiącego Sekcyi, y trzeba w Garderobie. — takież
Rejestr Rzeczy, y Memoryał rzeczy przyszłych, Kluczem prospe-
ktywy z verificowane, y na nowo przyjęte. ———

2de Jak wyszczególnione prosze wypłacać Miesięcznie po 50 Rubli
Srebrnych, y po 50 Groszy, Ale wypłacać do 15 Maja.
a Ratyfikacja w Kwiecien miesiąca przyszłego ież wypłata. ostatnia
w pilney potrzebie. wyjąc miesięczne Groszy dawać
przed Kwiecien miesiąca.

3tio Dawać 45 Rubl, reszty Sześćdziesiąt Kondukt Stubego Grabowskiego;
Ktore W.ść Stube zaraz mu dać, jak będzie wyjechał do
Obozu. — Miesięczne Jak wyżej prosze płacić Jemuż
po 30 Rubl Alb. zaczowszy od 1ego Juni.

4to W.ść Podjudykowi Miesięczne Turkowi takież od 1ego Juni
Pensyjnaiąc prosze pierwszy Kwiecien dawać
po 100 Rubl Alb dopoki się będzie znajdował w Petersburgu.

5to Co wydatki wynoszą Ogółem 2do Rubl Alb miesięcznie
prosze o tym czasem awertować, y potym od Kwartał,
czyli mnich Sercuje sobie zrobić. —

6to Jeżeliby JW.ść Rosenowa potrzebowała Sześćdziesiąt prosze
takież w Kwiecien Kwitami z mnich dostarczyć. — y z dalszi
Swoim Rejestr ubiegającym mogą, aż do powrotu swego.
— Miesięczne się innych wydatkow, wstrzymać mogą się
zdarzyć niepewnie, mogą y te by w Sumpcie jakie
odsyłane. y 12 Maja 1834. — Hetmanowa Grabowska

Dat w Petersburgu dy 12 Maja 1834. —

50.
30.
100.
80
100
50
25
45
480

Berlin d. 13 Oktober 1836.

Zyjąc od mnie wiele z Wrocławia
że JWgo Tarkot zawołany, lubo jeden
o tem wielkim wszystkich wiadomości wolę się zado-
wie na pierwszych kilku wiadomościach
do literatury dał, ale się wstydzieniu
w Silentium się wszedzie.
Ale Pozen przyszedł mnie wiadomość
że mnie Pan odwiedzam, a że Tarkot
Berlin wielkie się tam wielkie
wszystkie Pan mnie wolę wam
Pan na mnie przyszedł Opinion
Pan Berlin wiadomości, że JWgo Tarkot
Pan do wam Wrocławia, że
wiadomości wolę wiadomości, Pan
Pan. Zyjąc się wstydzieniu wszystkie
Tarkot wielkie wiadomości wszystkie
Pan Pan wiadomości wszystkie
Pan wiadomości wszystkie
Pan wiadomości wszystkie

Resina d. 18/30 Oktobr. 1838.

Odebrałem list Jmci Pana dobr. z obrachunkiem funduszu mego do dnia 1/13 Oktobr. przysłany, za którem uprzejmie Jmci Panu dziękuję, i oświadczam, iż na tych obrachunkach, że nie z moich extraordynaryjnych funduszów nie wypłacało, że moi Dragonii nie lub dy regularnie idą, ale nie biorą Vadrujy, że obroku pszenicy dy nie mam, i moi Ekonomowie za. silą. — Co zaś tyczy do mnie 1128 fl. 30 kr. przysłanych, że gotówki nie było na przysłanie całych wypłaty, ale że mam moich dochodów ostatnich mogę na dniu jakim wyszukać mogę pewnie. Co mogę robić dziękuję Jmci Ekonomowi przysłanie 4 500 Rub. Vekselem, za dzienkiem tych Kart, mogę Jmci Panu Obrazem dnia przyszłe pieniądze, a Jmci Ekonomowi nowiny za Vlany Rok do Lutku mogę z to 1000 Rub. Vekselem nowiny Karty, i 6 700 Rub. na Vekselmach z siebie jego Karty wyszedłi. — Zamyślam tutaj że am 2 Rok Januarij nie Olynka nie mam dy nalezy nie będzie, bo nawet na Opłaty Mundury nienależeny. ale

y na to za 18 Jul. 1839 Roku wystawiam
moim 3978 Rub na Ktore Zadnych innych
nie będzie ciągnąć, jak te Obligacye z kasy
mojey Ambicyjalney na moie wystawy Ko-
mora. Kbrowi trudnia nie będą
Stabego Dekretujo, wasze rodzaye Cyganow
w Petersburgu w Domu Miejscowa. —
Jak mogę Gdac Grzegorz Abrachamek wy:
datkow nieczynnych, bom go nicwiad za
Kapitalisty uwazyl ciągle fundusze na bey:
dalsi ey mnie, ey Petersburcie, ale to ig
pozniey wytkuje. — Sam Kumstrukcye by
Bank dej tylko Kiemin przydatnie mnie
Pasy Ukrainy Herbaty y Tabaki za 150 Rub
nagotowi wyniosi. — Jak Turcade nie
trudi robiąc listem. Ma on dnie y nadto
mnie wiele do czynienia z Grecy z Nay-
tarszymi w Sanen y z Robotami Drewn.
dawszimi Komitetu, wiele to pozno
wymu szczery czynimy mimy Krzyżacy
- Wspolnie Nabycye Kolegam bey wyzsth
wsiadcy wrocę mi Nayprędzej mogę d
nich wiesci. Do 12go Jana y do 12go
ystatniey Raty za Mieszkanie, ktory z
Laski Sarzy mnie ruszy taliey przydac
Obrachunek mimy Kasy, gdzye nie dzi

jak stoi, gdzy nie trafi, y nad wszelki
nie zabić wydatkow. — Gdzieniegdzie wprawy
wdrożyć mogę za dowody przyjaźni.
Wiem mnie dajesz trudnię ze mnie
skandalchen, zatrzymam oraz wyrazami mo-
ego Brzuchizmu Szacunku y Serwacyi

[illegible]

wiesz Lani Rosemary do Syna, y drugi mey
do Lana Christianey zatrzymam, —
Wczoray przed Wieczor Rollin posłał mnie
abonowany Journal de e[tt] Schreiby cmee
Supplement na cały Rok. wynosi to
Kosztem 47 Talk. — Do Lana Christianey
Posłałbym zapytuje czy mogę abonować
la Revue Britannique, w tym przypadku
y to zyczę mnie zabić przesyłanie. —

Poznań dn. 7 ty Czerwca 1839.

Odebrałem przed kilku dniami list Twoich. wczoraj Kuzyn Adam Dobrzyn z Dnia 3 Kwietnia z załączonym Rachunkiem za Obrazy Portrety y przesłane Cerkwie. Bydź Układem. Zamierzał się przed wczoraj z Długiego stadem się Napisałeś. Posłałem z przesłaniem mnie Rozumiał jakby się chciał po Zapłacenie resztę za nieszłania tam zgoda się wielkiej bydź Rozumiał przez wielkiej w Bydź z Dobrzyńskiej zgodzeń robienia za Obrazami edyt y przyszłaś wtorkiego Dnia, jeżeli nie z radzę to czytelnego się wypadnie Dobrze, na czym się Zamierzałem. - W odebraniu będzie się wiosny Czynnie nie przewodzi by Swoje tam go wyszczególnić w odebraniu z pewnością Pan dopisze, ilem jakby awansował na Obrazach mnie Swoje Obrazy Rozumiał przyjęcie uszczęśliwie, a potym y Przeszłej mnie mnie czynnie pierwszej, ale widzę się się nieprzeszłe z odebraniem tego Rozumiał do tego Artykułu w Księdzu wypadkowe nieprzyjdzie. Nieznam jak Sam temu czy z przyjęciem Rozumiał przeszłej przyszłej mnie czyli nie. y w tej Obojętności tak się dzieje. - Jeżeli przez

Wiedeń d. 13 Januarij 1840.

Nie mogąc pierwszy Sowę [illegible] list Kochanego Rodzicy Stan ale dopełniam to z memiem rzeczy codziennych za tydzień dowo- dzę Swojego jakim mię darzecie proszę ciągle 18te lecia Waszej miłej Sabbiny. y Wszystkich naszych mię dobrych Dziwak, Assiamije się pewnie tych rzeczy jeszcze się trudzić nie będzie- mem potrzebnie. — Powinszuję pierwszego się N: Sowie nastanie mię titulo Stary od Urzędu Członka Rady Sawtien 13400 Rubl jakim od czasu mianye Urlopu pobierałem, zdaj się mię się rzeczam mieć Sołzem tym czasem zadrzyć za Sobą wszystkie rzeczy co do ruskich rachunków, a co się tyczy mojej Osoby, naturalnie wszystkie Ich Ministrom Sekretarzom Stanu jakby mię za mnym Mieszkaniu potrzebnym bez nie może. — Ilość zdaniem się dopełni Sekretarzowi się nie ruszy z miejsca. dopełnij mnogą pytań dawnym Mieszkaniu po dawnem chce nie jestem Ministrem y kazy rachunek się prowadzić dawnym Sposobem. — Jak się rzeczy z Mężczyzną Domu Jw.ni Turkul

tam wszystko wszystko godzi godzi swoiego ch.
pozdrowienie: w Rzym y Ja mam Audiencyia
Zawsze Ziemia w Maju. y wiemnieran jutro
Miech Swoyeh Wiolegow my jesm zdro
Zdrowe niemoge pisac na wolberg ofd acima
- a zatym zamknienie osobliwie nasze Pa,
chuchi. — Do mnoy gorsoto drugy taley
prosby y Wedrowiny tey mady Swoyeh
dopatki: Ty zdrow niewymow, y chorby
wyrwicli. — Tey nam Rady Stem Dobry
pozwalajcy wszystkie Swoyeh Swawolen
y Swawolen Wszystkie Stym —

Ja Pabrowski

Excellence

Je m'empresse
de vous communiquer
ci-contre l'ordonnance de
[illegible] sous-préfecture
de la création pour
vous renouveler l'assu-
rance de ma haute consi-
dération

[illegible]

Le 21 Novembre 1911

Статский советник
Морозовский
состоящий при [illegible]
[illegible]

На Твардой улице
№ 19
[illegible]

(Его Высокопревосходительству

(Романовскому Николаевичу

Губе

(

в собственныя руки

От Министра Финансовъ.

L'Excellence

a un bien vif regret à
l'obligation de remettre à midi
si toutefois il convient.
Vous convenir

Veuillez agréer l'assurance de ma
haute considération

Samedi
2 Decembre 1848.

(Его) Высокопревосходительству

(Ея) Высокопревосходительству

(Ихъ) Высокопревосходительствамъ

(Ему)

въ собственныя руки

От Министра Финансовъ.

Jaśnie Wielmożny Panie!

Ekscelencja!

Gdybym nie wyjeżdżał z Wiednia najprzyjemniej by mi było być samemu na usługi Waszej Ekscelencyj. Ponieważ jednakże, konsystując z prawdą Państwa, udaję się do Paryża, upraszam mego znajomego Wielmożnego Żenona Pogłodowskiego syndyka przy Banku narodowym by mnie zastąpił. Mam więc Wasza Ekscelencja w razie potrzeby do niego się udać, a on najchętniej wszelki Mu możliwej rady lub pomocy. Mano 8 godziny drugiej jest w kancelaryj Banku Narodowego. mieszka ul. Salzgries № 27 na drugim piętrze.

Łaski wyrazy oddania i poważania

Waszej Ekscelencyj

20/3 72.

najniższy sługa
Szypowski

Jaśnie Wielmożny Panie!

Wdzięczne drżącej Jaśnie Wielmożnemu Panu za łaskawy dar, który robię widzę uniżenie, do którego, wiem, że nie mam żadnego szczególnego tytułu. Chcąc uznanie potrzebnych pana Jaśnie Wielmożnego Pana znakomitych zasług dla kultury, prawdziwie narodowego tytułem było: bych by nie mogła, bo w tym względzie podziałam tylko pragnienia całej społeczności, i a nią zarem nie mam kto nikłego pożądania i życzenia być służyć pewne lata mogł dla społeczeństwa pracować.

Dziękuję za nie odpisałem natychmiast. Chcę tem równocześnie donieść za wyjeżdżałem się z odmawiającego pokłonienia, i pozdrawiam przyjaciół Pana Jaśnie Wielmożnego, Potockiego i Dzieduszyckiego Hrabiów.

Czynności Sejmu tak nas jednakowo zajmowały, że dopiero po zamknięciu rogiem to wiadomość. Pan Gołuchowski był wczoraj bardzo niebezpiecznie chory, i dopiero teraz wyszedł z niebezpieczeństwa. A co do Pana Działyńskiego, ponieważ nie było wymienione imię, mianiem wprzódy wywodzi podług danej mi wiadomości, iż Jaśnie Wielmożny Pan przeznaczył biskupi do Pana Maurycego Działyńskiego artystko akademię umiejętności, bo ten tylko miał przymówienie pomiędzy dwoma laty w drukowaniu. Obecnie wszystkie biskupi per prodawatem.

Stosownie do zadania Jaśnie Wielmożnego Pana zaszczytu biskupi do Pana Ministra Ziemiańskiego, jakkolwiek nie mogę nie zrobić uwagi, iż nazwisko Jego nikomu z nas obcy nie jest, i iż byłoby smutnie, gdyby ono by zajmujące tak wybitne stanowisko krajowe w naszej literaturze pominęło milczeniem najczęściej przez rekomendacyj.

Raczy Jaśnie Wielmożny Pan przyjąć zapewnienie wysokiego poważania z którem mam

zaraz[illegible] pisz[illegible] się:

Pan Leon Lewicki

prawdziwy i życzliwy sługa

Ignacy Rochowski

31 Maja 875

z Lwowa.

Ekscelencja!

W obec swojego nieszczęścia, którem
spodobało się Panu Bogu dotknąć Ek-
celencja, chęć pocieszania Go, choćby
najszczersza, byłaby niestosowną. Wiem
to niestety z własnego bolesnego doświad-
czenia. Tylko wiąz wyrazy głębokiego
współczucia pozwalam sobie przesłać
Ekscelencyi, prosząc by zechciał wierzyć

ai za szczere i prawdziwe.

Nie wątpię, że Pan Bóg użyczy Jej
wiekuistej siły do zwalczenia bolesnej bo-
lesci i do oddawania się i nadal pracom
życia dla kraju ojczystemu i pomnożenia
jego wzniosłych wysokich zasług.

Chciej Jej Cesarskiej Mości przyjąć zapewnienie
głębokiego szacunku i poważania z którem
mam zaszczyt pozostać się

Jej Mości najniższym sługą

L. Grocholski

1. Lutego 1876.
Wiedeń.

Im Handlung

Habe mir, als ich im Jahre 1847 das Glück hatte Ihnen
Leipzig meinen Geschäftsbesuch abzustatten, so viel Vergnügt
im Laufe mir so freundliche Aufmerksamkeit zu theil
freilich Anfangs Schwierigkeiten zu verursachen
Willens und meinem Unterzeichneten nicht gleichgültig
Ihnen Muster und Preise meiner neuen und
im März 1848 meinen Bruder als Theilhaber
wegen Handel zu Leipzig niederlassen, weil ich mich
Ihnen Glück und Segen auf Ihrem Lebenswege
Ihnen ganz Deutschland vergriffen hatte, indem meinem
Ihnen vollständig zu Ihrer
Ihnen Muster und Preise meiner neuen
Ihnen ergebenen Sächsischen Mineralwasser Fabrik - Ober

Indem wir Ihnen unser Gesuch über die Übernahme der Vertretung der bei
Ihnen vorgefallenen vermehrten Arbeit zur Übernahme der bei
Eingehenden amtlichen Correspondenzen. Ich brauche Ihnen
nicht, daß man in Rußland jemand auf die Gedanken
kommen will, Gesetzesvorschläge einzusenden, allein
es ist gewiß, daß die Klagen sich, wenn auf
gewisse Weise gearbeitet, doch einige wichtige, schädliche
Factoren für die Gesetzung haben dürften, und indem
wir Sie daher um Ihre wohlwollende Ansichten und
nachsichtige Beurtheilung bitten.

Mit der ausgezeichnetsten Hochachtung

Ew: Hochwohlgeboren

Dorpat,
den 9. Dezember
1849

gehorsamster Diener
H. Hasselblatt

Hochgeborener Herr,
Hochwürdigster Herr Geheimer Rath,

Zu dem [illegible] Feste wünschen Sie und
überraschenden Gratulanten von Wohlwollen
und Freundschaft, welches mir an diesem Tage
meines Doctorjubiläums zu Theil werden,
auch Sie so glücklich auf den Gedanken gebracht
zu haben, mit welcher Aufmerksamkeit mich
durch Ihre gütige Theilnahme an
diesem Tage auf eine Reihe mich so schmerzlich
Wünsche aussprechen. Zu der vielfachen Freude, [illegible]

zugänglichkeit auf dem öffentlichen Leben
und die Unbefangenheit meines Urtheils
jeglicher politischer Verhältnisse fernhaltende
den Unabhängigkeit gewährt hat, so hoffe
und wünsche ich, meinen sämmtlichen
Mitbürgern, ohne Unterschied
der Parteien meinen, wo ich meinem
verehrlichen amtlichen Wirkungskreise
den Ihnen schon Einkommlichkeit verdanken,
und sie mir ihre Wählbaren Vertrauen
zuwenden, so werde ich
treue Amtsführung auf Verbesserung ist die
Verpflichtung meinen Aufgaben und
gewissenhaftesten Fleiß dargebringen sein.

Gestatten wir uns ergebenst anzufragen, ob Sie uns nicht gütigst
einen nach den in Ihrem gütigen Schreiben
uns gestellten Ansprüche entsprechenden Dampfer,
Ihrer Dampfschiffahrt bald gefälligst gegen
Fracht abgehen zu lassen.
Mit der ausgezeichnetsten Hochachtung

ergebenst

Dresden,
den 7. Januar
1854.

ganz gehorsamste Diener
Fr. Gropp

Ambassade
Impériale
de Russie.

bestätigt hier. Mich ist für diesen Augenblick mein
Exemplar der Abhandlung nicht bedürftig, da
die Capitelprotokollen der Breslauer Kirche, die
mir dem Mittelalter angehören, unter dem
Schutt, wovon Herr Hertzberg mir Exemplare
übersandt hat) für jeden Forscher sehr wenig
Interesse darbieten, so werden wenige Mo-
nate Forschung genügen, um den gewünschten
Abschluß meiner Arbeit zu ermöglichen.

Mit vorzüglicher Hochachtung

Ihr ergebener
Grünhagen

Breslau,
den 19. März 1863.

ganz ergebenst
Dr. Grünhagen
Königl. Prov. Archivar f. Schles.

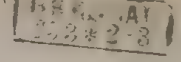

A Son Excellence Monsieur le Ministre
de l'Instruction publique

Hochwohlgeborener Herr
Hochzuverehrender Herr Geheimrath

Breslau den 10 Januar
1866.

Jasnie Wielmożny Panie Senatorze.

Przy nader uprzejmym liście Jasnie Wielmożnego Pana Senatora Dubiejka, z dnia 11 bieżącego miesiąca miałem zaszczyt otrzymać w oddzielnej odbitce, artykuł Jego, o Kodeksie Czarnogórskim. Składam najpowinniejsze dzięki za ten cenny dowód pamięci i łaski Jasnie Wielmożnego Pana, - a zarazem podziwiam tę niespożytą energiczność Jego w pracach poważnych.

Stan mojego zdrowia wielce nadwerężony, a w ostatnich czasach tak dalece pogorszył, że nie tylko nogi, ale i ręce coraz dotkliwiej wymawiają mi posłuszeństwo - a zatem wielka trudność pisania.

Niech Bóg Najwyższy zachowa Jasnie Wielmożnego Senatora na długie jeszcze lata w pożądanem zdrowiu.

Z najgłębszem poważaniem mam zaszczyt pozostawać

Jasnie Wielmożnego Pana Senatora

najniższym sługą

L. Gumowski

5/17 Maja r. 1889.
Warszawa

Excellence,

J'ai l'expression de vos bons sentiments pour moi, à l'occasion de ma promotion à la dignité de Sénateur, m'a causé le plus vif plaisir et je me veux plus tarder à Vous en témoigner, Excellence, ma sincère gratitude.

Dans l'espoir que ces lignes Vous trouveront en bonne santé, je Vous prie, Monsieur, de recevoir l'assurance de ma haute considération.

Nicolas Guérard.

13 Juillet 1876

Spis [illegible]

a/ Postanowienia Ustawy Organicznej Królestwa mają zastosowanie przy

następujących wyjątkach i zmianach:

1. Władza Sądownicza [illegible] 28. Maja 1846.
2. Opisanie Ogólnego Stanu Ludności [illegible] 15 Czerwca 1846.
3. Decyzya Rady Administracyjnej 19/31 Sierpnia 1832.
4. Ukaz Najwyższy 1828. [illegible] Dnia 11 Października 1843.
5. Statut Organiczny Administracyi Sądowej
6. Ukaz Statutowy Sprawiedliwości Sądowej

przy Sprawach przy Sprzedaży majątków [illegible] Szlacheckich

zawsze zostają

w Warszawie 2/14 Lipca 1857.

[illegible]

1453.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

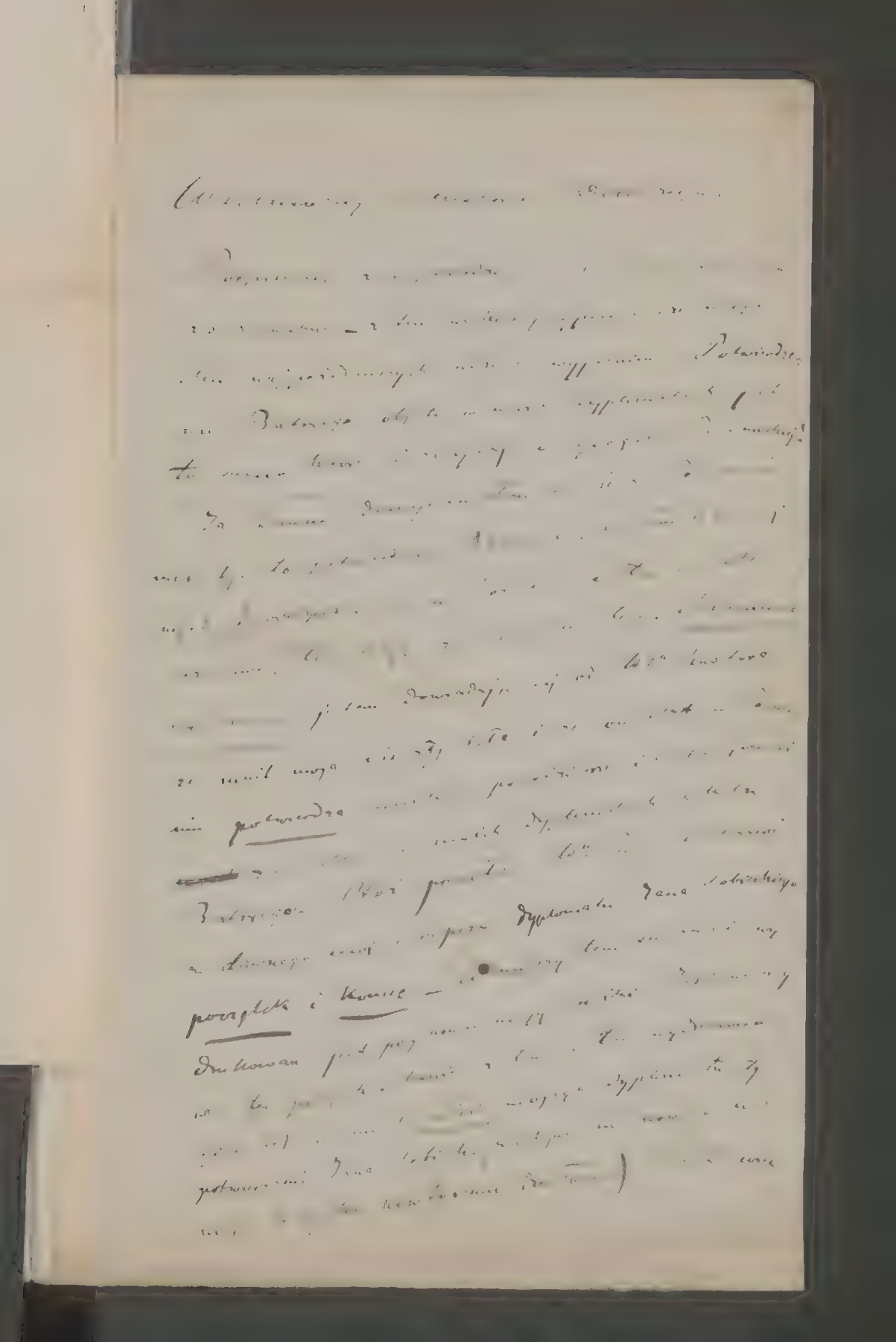

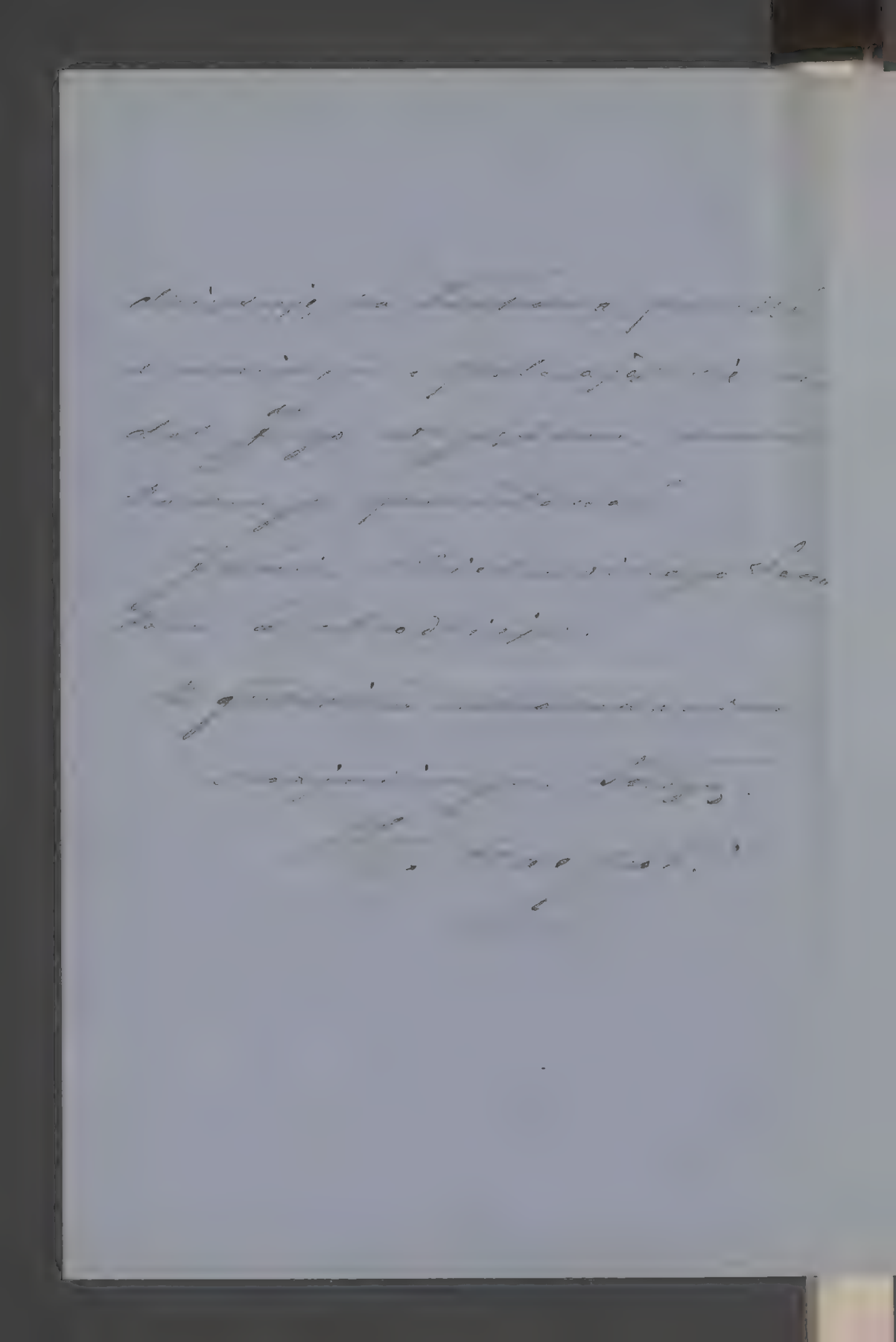

Hochgeehrter Herr Senator!

Einmal Belibalk, einer kritischen Besprechung
des „Zbornik“ von Bogišić, nach dieser Zeit;
von dem Buchstab im „Zbornik“, habe ich noch nichts
die Chronik des ersten Theiles erhalten.
Ich muß mich daher beehren, Herr Senator,
inständigst zu bitten, mir damit baldigst gefälligst
Nachricht des Abschnitt von Bogišić zu übersenden
und mit der Bitte um freundliche Antwort
verbleibe. Ich bilde den Anfang einer Reihe
kritischer Besprechungen über Publikationen auf dem
Gebiete des serbischen Rechtes und hoffe recht bald
durch einige Zeit meinem Wunsche gemäß einen
Abschnitt der sämmtlichen in Druck gelegten mir
schuldigen, bedeutenderen Werke bieten. Der
„wichtige Rest“ soll neben der Besprechung ihres
jüngsten Werkes auf einen Bogen kleiner
„Petit pr. prgw. p.“ und der beiden letzten Publikationen

bei Prof. Kotljarevski bringen und werde ich mir
ehrenhalber erlauben, den Separat-Abdruck dieser
Arbeit, sobald selbe [illegible] hier eingetroffen sein werden,
hochgeehrter Herr Senator, mit der Bitte zu
übersenden, dass ich in geeigneter Zeitform
meinen verbindlichsten Dank für die Zusendung
zu wollen.

Ihre Zustimmung zu dem von mir gewählten
Vorgange bei Bearbeitung der Entwicklung des
Lehrstoffes bei den Slaven ermunterte mich endgiltig
an und mit desto grösserem Eifer arbeitete ich
an der Vollendung des ersten, des wichtigsten Theiles
meiner Aufgabe und hoffe, dass dieser Theil
zu Ende dieses, oder Anfangs des künftigen Jahres
bereits fertiggestellt sein wird.

Den Abdruck der Bürsten sehe ich auf jedem
Blatte bedauernd und war wird die Endkorrektur

Hochwürdiger Herr Präsident, gleich nach meiner Ankunft in Agram erwähle ich diesen Augenblick, um Ihnen das Resultat meiner diesfälligen Bemühung bekannt zu geben. Der Beschluß der Akademie betreffs der Herausgabe des Monum. hist. jurid. Slav. mer. wird Ihnen von mir vorgelegt werden, welches im ersten (1.) Bande des Codex diplomaticus erscheinen wird. Der Antrag Bischof Strossmayers, gewiß sehr einflußreichen Präsidenten, wird Ihnen wohl bekannt sein; ich habe wünschen dessen Antrag, der von Kukuljevic, nicht ganz zum Druck verbreitet und die Akademie hat die nöthigen Auslagen für ihr jährliches Budget aufgenommen.

Schließlich habe ich von Präsidenten der Akademie, Herrn Franz Rački hochgeehrter Herr, unter den Dank für die Zusendung Ihres jüngsten Werkes entgegenzunehmen. Indem ich mich für die Zukunft um Ihre freundliche Fürsorge zu bitten mir erlaube, verbleibe ich

Ihr ganz ergebener

Agram am 31. Juli 1875.

F. Rački

Euere Excellenz!

Erlauben Sie mir vorerst, Excellenz, Ihnen den innigsten Dank auszusprechen für Ihre freundlichen Zeilen, welche mir die freudige Überzeugung gewährten, daß Excellenz ganz wohl in Wien angekommen sind.

Ich bedaure nur Ihre Zögerungsgründe, die ist in unmittelbaren ganz klaren Worten mit Ihnen

über die Güter-Abrundungen
[illegible] Ihre polnischen Bauern, die
Quarta Potatoria u. dgl. – indess zu
dem war die Zeit. Ermessen, über
welche Excellenz in Ihrem vorliegenden
und so manche Frage selbst mir
und dem Lippen, dass er in gütlichen
Einvernehmen ist mit Ihr geschehen
Freunde und Nachbarn der Excellenz,
über diese und ähnliche Fragen
friedlich und mir vereinbaren zu
wollen. Ich wende mich Ihrer Excellenz
Hoch in dem innigsten Dank will ich

Für die Mittheilung des Textes von
Alexander Manzoni's Sonetten ist ein wärmer
Ich möchte nun, Euer Excellenz um
Entschuldigung nun entschuldigen
und Ihnen der Strofmajere'schen
Sonnenuhr in Agram zu übersenden,
von welcher meiner Meinung nicht
bündig sprechen ist. Leider konnte
ich nur eine spröden von ihnen
Photographie nicht bekommen.
Von G. Jacki kann hinzuschlimmen
nur Günstiges
sagen.
Indem Euer Excellenz die Ver-
sicherung der größten Hochachtung
entgegennehmen
Ihr
ergebenster

Agram am 28. März 1877.

Euer Excellenz!

Für die beiden freundlichen Briefe,
welche mir Euer Excellenz geschrieben,
erlauben Sie mir, Ihnen meinen
innigsten Dank abzustatten.
Ich hätte auf den ersten Brief gleich
auf Empfang desselben geantwortet,
wenn mich die Vorbereitungen zur
Abreise meiner Familie und Möbeln
nicht, dann die Abreise selbst, die
wahrer in meiner Treue begründeten,
gewesen nicht abgehalten haben würde.
Ich bitte demnach Euer Excellenz, mich
gütigst entschuldigen zu wollen.

Ob Sie, von Euer Excellenz mir mündlich
Frage über die Entstehung der, in dem
Monum. episc. Zagr. novissimum centenarii
betreffe, so kommt diese Büchse, welche mir neben
Fest, verfügt in der Entstehung des
päpstlichen Protonotars war. Auf der
Büchse centena, centuriatus findet sich z. B.
(Colom. decr. lib. I. cap. 19) nicht die mir
der Kommissar war, sondern mir
nur zu sein bekannt. Diesen Ausdruck
auf, über der Prozessus für
Stiftung und der centurio bedeutet dem
einen ganz bestimmten, wenn die andere
ganz Bedeutung. im processus fiel
im XIII fiel jedoch verschieden sie die Entstehung
der Büchse drückte damit immer mehr und

Der centurio badmütul jünvitan ninna
obonn küßlnsse dar Dimstlnüte on dm
jüdarn kunstlisar Lonjovativum.

Excellenz, jürnbon mir Entwurff dar inortjün
tisnn jüpnudüng dab Käd on Sie. Es ist dinb
wol ain Anrjnsn dab Legendinnlm dar
Künsar; falls Excellenz din betreffendm
Punkte ändarn ihrar Büffassung nicht antsüllbm,
wära ab wol arm Lnssbm, din Büng ar jü
bnsalbm, im andarn angagabanan Falla
dinsalbm jndoch andarwärtar Direkt. on dm
Bestimmungsort, adar an din Abandmain
jürünk galvung an jü büssm. Dinb bazbm
Lambn sinlbnisb arm bavüntbm mit
dar Büsarjnudüng, walchn mir dainnd Siagal
bramitat, arfolgan.

Jüar din jüpnudüng dar Bjandlüng, walchn

Euer Excellenz über den Wisliceer Codex gefälligen
wollen Sie meinen innigsten Dank im
Voraus entgegennehmen
Vor Kurzem schickte ich mir die Petersburger
Ausgabe des „Columina legum“ an, deren
Besitz ich sehr in Agram, in Prag selbst, im dort
Museum öfters schmerzlich vermisste.
Über die Bibliographie der ital. Arbeiten von
Manzoni habe ich bereits und ist das Werk
für mich desto interessanter, da es mich über
dalmat. Statuten Aufschluss erhält.
Ergebenst ersuche ich mir, Euer Excellenz
meinen innigsten Wunsch meine vollständige
vollständige Hochachtung Ihrer
Gesinnung auszudrücken und die Bitte
hinzu zu fügen, Euer Excellenz mögen
mich fernerhin gnädigst bleiben

Ihrem

Agram am 23. April 1877.

ganz ergebenen

Dr. Bresslau

Euer Excellenz!
Hoch geehrter Herr Geheim-Rath!

Den innigsten Dank erbitte ich mir Euer Excellenz
Darzubringen für die freundliche Zusage einer
gnädigsten Beihilfe zur Verwirklichung meines
jüngst [illegible] Wunsches.
Ich erbitte mir bei dieser Gelegenheit nur noch ein
Zweites hinzufügen, da ich allenfalls noch nicht genau
Kenntniss von der Dorpater Universität nehmen würde,
welche für mich namentlich den Vortheil hätte, durch
Deutsch vortragen zu können, wodurch natürlich die
Schwierigkeit behoben würde, welche mit einer Erlernung
der Vortragssprache verbunden ist.

Am glücklichsten würde ich mich freilich schätzen, falls ich nach Warschau käme, einerseits, weil ich dort schon mehrere Bekannte von der Universität habe, andererseits weil glaube, daß die literarische Verbindung von dort aus sich hinsichtlich nach allen Richtungen bewerkstelligen lässt, als vielleicht von irgendwo Südlich Russlands aus.
Ehrerbietigst bitte ich, diese Worte nur als Äußerung meines Wunsches ganz ehrerbietigster Natur aufzufassen.
Was nun die mir von Euer Excellenz zur Beantwortung vorgelegten Fragen betrifft, so erlaube ich mir vorerst als sichere einschlägige Bezugs-Quelle anzuführen das von Fejér – De comitatibus regni Hung. Budae-1848; ejusd. De baronibus et proceribus R. Hung. ibid. 1843; Fonka-Szászky-Commentatio hist. pol. de comitiis R. Hung.- Vienn. 1789; Kovachich-Notio comitatuum Hung.- ibid. 1814.-
Zu einiger Beziehung jedoch interessanter und - weil auf selbständigen Studien fussend zuverlässiger Quellen gegründet - ebenfalls unerlässlich ist das Werk von Fessler - Geschichte der Ungarn und ihrer Landsassen. X Thle - Leipzig - 1815-1825; ferner Schwartner - Statistik des Königreichs Ungarn. II Thle - Ofen 1809-1811;

Engel Geschichte des ungrischen Reichs. V Thle Wien 1813 1814;
ferner Bartal Commentariorum ad hist. status juris que publ. Hung.
aevi medii libri XV. III Bi. Posonii-1847; Virozsil- Lehrb. Handbuch
des Kyr. Ungarn. III Thle - Pest - 1867.
Von eigentlichen Quellenwerken ist nur das Corpus juris hung.
somit. dann Opus tripart. j. consu. (Werbőcz) Ed. Budae 1779 zu nennen,
und der Codex dipl. v. Fejér nur bis z. J. 1439 reicht.
Zu Gunsten der einzelnen Ansichten erlaube ich mir, Excellenz
folgendes mitzutheilen:
Dass der comitatus Liptoviensis zu Zeiten Mathias Corvinus
zu Ungarn gehörte, kann mit ziemlicher Bestimmtheit
behauptet werden.
Abweichen von älteren Geschichten über den comitatus
Liptoviensis, unter welchen namentlich die Geschichte Fessler zu
leben ist, Bela IV. (1235-1270) habe unter dem Comitate von
Thurócz und den von Liptó sein praedium genannt (Bartal
Comment. I. p. 274), ferner die Geschichte und der VIte Theil des
XIV. Jahrhdt über einen zwischen Georg, den ältesten Sohn
des Dominik und den adeligen Gesellschaft der Besőczer, als
Oberrichtern von Liptau (Fessler - l.c. III. 718) - finden wir

und dem XV. Jhdt. nun ganze Reihe von Quellen-Zeugnissen und welchen die Zusammengehörigkeit des Comitats Liptau mit Ungarn ersichtlich ist. So wurde im J. 1435 durch ein Diplom Sigismunds bestimmt, es sollen die Lieferung von Waizen mit Ausnahme von 30 Hufenschaften, die andere von Liptau, gegen die Hussiten verbraucht und nicht anderswo verwendet, das Liptauer Comitat sollte mit dem Lipser zusammen 200 Wagen zum Reichstage stellen (Fejér l.c. IV. 920, 925.), im Jahre darauf 1438 wird ein Ladislaus de Para als comes Liptoviensis bezeichnet (Fejér Cod. dipl. XI. p. 83). im Jahre 1440 übergab die Königin Elisabeth, Witwe des Königs Albrecht, dem böhmischen Heerführer Thalafús die Comitate Liptau und Trencsin (Fejér l.c. IV. 540), welche Comitate neben den von Pressburg, Zolyom, Zips, Gömör, Sáros, Abauj-Ujvár und einem Theile von Zemplén ihr und ihrem Sohne treu geblieben sind (ibid. 538). In der Gewalt des Thalafús blieb das Liptauer Comitat längere Zeit; unter Mathias finden wir dasselbe jedoch wieder in unmittelbarer Gewalt des Königs, welcher die erblichen Besitzungsrechte-Würde in der Trencséner und Liptauer Besitzungsrecht

zunächst den Nikolsburger (Fessler l.c. VII. 73), sodann im Jahre 1481 den Liptauer Comitat (Comitat) Johann und Balthasar Hunyad (Hunyad) Herzogthum (Herzogthum) Oppeln (Engel l.c. III. 1. p. 382). Im Jahre 1490 (17. Juni) wurde zwischen diesem Johann Corvinus und Maximilian Waffenstillstand (Waffenstillstand) d.d. Znaim, wo sollte Johann Corvin, falls ein anderer König von Ungarn werden sollte, zum Könige von Bosnien ernannt und gekrönt werden; dagegen würden ihm der Besitz von Slavonien, das Land von Dalmatien und Croatien, sowie auch das Herzogthum von Oppeln und Liptau zugesichert (Fessler l.c. V. 699). Nach der Wahl Wladislaws zum Könige von Ungarn wurde dieser Vertrag vom Könige unterm 31. Juli vollinhaltlich bestätigt (ibid. 720). Auch wird im Diplom desselben Königs v. J. 1495. Johann Corvin als dux Oppaviae und Liptoviae wirklich genannt (Corp. jur. hung. I. p. 292). Im Jahre 1503 starb Johann Corvin. König Wladislaw vermählte dessen Wittwe mit seinem Neffen Georg v. Brandenburg und übertrug diesem alle Corvin'schen Güter, Kailáth Gesch. d. Ung. III. 137; Fessler l.c V. 817). Werbőczins Fürst (1512) in der enumeratio comitatuum r. Hung. auch den comitatus Liptoy an (Corp. j. h. III. p. 217), worauf sodann im Verlaufe des XVI. Jahrh. desselben Comitats

einmalb Verwüstung entstan wird (insbesondere unter Ferdinand I. Decr. XVII. art. 16, XVIII. art. 6; XIX. art. 28; XX. art. 24 u. 25 u. a. O.)

– Was die zweite Frage – ob das Liptauer Comitat unter einem eigenen comes stand – betrifft, so findet dieselbe ihre thatsächliche Erledigung in dem oben Beigebrachten, wonach einer auf einigen Burgen, deren auf dem Grundsatze, das Königs Andreas II. vom Jahre 1222 (art. 30): „praeter hos quatuor Tobagiones, scilicet Palatinum, Banum, Comites, Curiales Regis et Reginae duas dignitates nullus teneat" (C. j. h. I. p. 157.) – einer Combination unserer Würden bei den Obergespannen widerspricht, verbunden war und auch in der That – namentlich auch beim Liptauer Comitat – öfters vorkam. Schon im Jahre 1320 finden wir z. B. einen gewissen Dominik (Donch) als comes von Thurocz, Zohl, Arva und Liptau (Fessler – l. c. III. 621). Namentlich war als der König Carl, welcher seinen Anhängern ungarn, in einzelnen Fällen selbst fünf Comitate verliehen hatte (Bartal – l. c. III. 201 2). – Bei allen Verleihungen der Obergespanns-Würden ist vorerst als Regel anzusehen, dass dieselben nur von Königen und zwar als ein persönliches, gewöhnlich auf die Lebens Dauer des Würdenträgers verliehen wurden.

Durch art. 16 der Urkunde Andreas II. vom J. 1222 (Corp. j. h. I. p. 156 sq.) wurde als Grundsatz ausgesprochen: „quod integri comitatus honores in perpetuum non conferantur".

Dennoch war die Bildung gewaltig einflussreicher. Die Würde eines comes sollte nur einflussreichen Inhabern, insbesondere nur nach der Bestimmung des Königs Mathias I. (Decr. VI. s. majus ai 1486. art. 6.) nur Grundbesitzern im Comitate übertragen werden: „Regia Majestas .... debeat in quolibet Comitatu alignem baronem vel alium notabilem et bene possessionatum hominem, qui scilicet sufficiens et idoneus videbitur, in comitem parochialem praeficere" (Corp. jur. h. I. p. 249 sq.).

Die Grundlage solcher Bestimmungen verschwand mit der Selbstständigkeit des Burgbezirks. Die Würde eines Comes wurde nothwendigerweise, indem nicht mehr eine Person vorhanden, dem Besitze die Würde zu übertragen, wenn sie der Person gefällig war, wurde. Die neuere Bedeutung der Würde eines Comes wurde für eine grosse Belohnung gehalten, die Kenner missbilligten sie und öfters. So wurde unter Wladislaw II. im sog. Decretum minus, art. 57. nothwendigerweise als Grundsatz aufgestellt: „Majestas Regia .... honorem vel officialatum Comitatus ... conferre valeat

personae saeculari bene meritae et ex nobili prosapia ortae ac in ipso Comitatu personalem residentiam agenti .... At illis vero, quibus perpetuo, aut alio quocunque jure honor alicujus Comitatus hactenus collatus et datus fuisset; per ipsam regiam Majestatem auferatur et modo praemisso conferatur." (Corp. jur. h. I. p. 302 sq). Derselbe Grundsatz wird wesentlich - sogenauer wenn adeliche Anordnungen über weiter verkommen, im Decr. V. desselben Königs (1504), art. 3. eingeschärft: „Amodo deinceps, honores Comitatuum nemini in perpetuum conferat." (l.c. I. p. 316.)

Bis zu Ferdinand I. Zeiten unterschieden sich adelige und Grundbesitzer Anordnungen von Seiten des Königs, theils auf Grundlage lange jährigen Besitzes der Obergespans-Würde in einer und derselben Familie, die Erblichkeit der Würde eines Comes in zwölf Comitaten (Virozsil - l.c. II. 346).

Ob jedoch in die Reihe dieser adeligen Comes-Würden auch die des comes Liptoviensis gehörte, konnte mit Sicherheit nicht ermittelt werden, obgleich die eingeführten Namen eher dafür, als dagegen zu sprechen scheinen.

Der Unterschied zwischen den adeligen Comites und den gewöhnlichen derselben der Obergespans-Würde blieb jedenfalls bis in die neueste Zeit seinen feststehenden.

Die erblichen Comitats-Vorstände führen den Titel Comites liberi perpetui majores" – Virozsil – l.c. II. 351) und werden von den comites ex officio s. titulo tales (ibid. II. 322; ap. Werbőcz: „Magnas s. Baro solo nomine" Trip. I. art. 93) streng unterschieden. Die Vorzüge des ersteren vor den letzteren bestanden darin, daß die erblichen Obergespäne unter den Vorstehern der sämmtlichen ungarischen Comitate den ersten Rang einnehmen (Virozsil – l.c. II. 346.); sie haben ferner gewöhnlich Sitz und Stimme in ihrer Familie bei den Krönungen vor der Tafel der Magnaten (ibid. 322), während sie den Rang „ordnung der gewöhnlichen Obergespäne – welche während ihrer Amtsdauer auf Mitglieder der Magnaten-Tafel sind – auf der Ancienität der erhaltenen Würde angeht (ibid. 323.); ferner werden die ersteren zu jedem Krönungstage durch specielle königliche Briefe gewöhnlich und einzeln ein„geladen und haben auf einzelne ihre Stimme ab. Sie können sich auf durch einen eigenen Bevollmächtigten am Krönungstage vertreten lassen (Schwartner – l.c. II. 171 12; Fessler – l.c. VII. 20). Die Pflichten und Vorrechte der erblichen Obergespäne haben das Recht, zu den Krönungen abwechselb

einem Bevollmächtigten abzusenden. Die Gerichtsbarkeit über die comites perpetui stand mit jenen blos dem Könige zu, wie es auch Mathias I (Decr. VI. s. majus art. 21.) ausdrücklich anerkennt: „Perpetui comites ex vetustissima Divorum Regum ordinatione, solius Regiae Majestatis judicio reservari intelligitur" (Corp. j. h. I. p. 240). Der seine also comes „intra territorium (comitatus) omnes civiles, aeque ac militares rationes regis auspiciis curat (Bartal - l. c. I. 274), so war er selbst oberster Richter in der Gerichtsstuhl und oberster Befehlshaber des Comitats zur gesammten Kriegsmacht, des sog. Banderiums. In letzterer Hinsicht unterstanden sich wieder die adelichen Bewohner von den gemeinlichen Gedanken, dass die ersteren den Herrschern unter sich gemeinen Banner folgten, während die letzteren unter dem adligen „ seinen Landesbanner zu ziehen (Schwartner - l.c. II. 171). Wenn gemeinschaftlich mit dem Adel eine adeliche Bewegung oder seine Kriegsfolge zu gering oder auch unsicher war, den Land zu verwalten, ernennt der König einen Administrator zur Verwaltung der Bewegungs-Länder und so lange, als der Hinderniss nicht behoben ist (Schwartner - l.c. II. 170).

ist der Nachfolger jedesfalls, die Lehenwürde zu ertheilen, so ist der König denselben keine Entschuldigung zu bestätigen; von einer wirklichen Verleihung der Würde ist hier, im Gegensatze zu den gewöhnlichen Vorgängen Rede, keine Rede (ibid. l.c.)

Was nun die Ertheilung der Grafen-Titel in Ungarn betrifft, so steht jetzt weiter zu zweifeln, dass dieses Recht dem Könige allein zustehe und wird es von ihm vielfältig der Königskrönung beigezählt, dass er die sog. Ritter des goldenen Sporns schlage, (Virozil. l.c. I. 321. 29.)

Die ersten Nachricht über Ertheilung eines gräflichen Grafentitels finden wir zur Zeit Carl I (1311-1342). Dieser König ernannte nämlich unseren seiner Höflinge zu Grafen, ohne dass sie ein Land besäßen, oder einen Gerichtsstand vorzustehen hätten. Durch förmliche Verleihung wurde jedoch im Laufe des XIV. Jahrhdts noch Niemand in den Stand der Edelleute versetzt, ohne Dotation mit Gütern, oder wenigstens mit dem Rechte, Güter zu besitzen (Fessler - l.c. III. 708). Erst im XV. Jahrhdt ernannte sich der Tiroler Edel. Sigismund seine,

zu dem von ihm sehr verunstalten grundherrlichen Adel
auch noch den besitzlosen Hofgunst-Adel zu begründen.
In Folge dessen erhoben sich die alten Familien in
gesellschaftlichen Verkehr und bei öffentlichen Feierlichkeiten
über die neu geadelten Grundherrn, wogegen
diese sich des Rangs vor den bloßen sog. Formalisten,
welche nicht einmal Grundbesitz hatten, bemächtigten
(Fessler – l.c. V. 523 sq.). Mathias I. erhob den Hungerkünstling
Zápolya und Ernst zu Herzögen, jenen von Dan
Zipser Land, diesen von Thurocz. Den letzteren war
früher ein Fürst gewesen (ibid. l.c. 525; 518).
Die ungarischen Stände leisteten jedoch auf den
Reichstagen zu wiederholten Malen Widerstand gegen
eine solche Verunehrung des Land-Adels und waren
namentlich darüber, dass die Grafschafts-Würden und
Grafentitel nur geborenen Ungarn verliehen werden.
(Hiefür gehört z. B. die Bestimmung des Decr. XIV. Ferdinandi I.
a. 1554. art. 30: „Comitatuum honores Ungaris conferantur – C. j. h. I. p. 458.)
– Die Zahl sämmtlicher der einheimischen Grafenfamilien
in Ungarn beläuft sich nach dem Schematismus von

Jahren 1810 und 99. weil dem Schematismus des Jahres 1847 und 80; dann der Franziskaner im letzteren Jahre und 88, im letzteren und 95. Diese Zahlen dürften sich bis heute nicht wesentlich geändert haben; nur muthlich mag die Ursache der häufigen Versetzungen sich meist innerhalb der Grenzen der Ziffern von 80–90 befinden. –

Und so glaube ich, Euer Excellenz auf die mir gestellten Fragen nur, womöglich mit gewissenhaften genügende Antwort gegeben zu haben, wobei ich bloß noch die Bitte zu stellen mir erlaube, Euer Excellenz wögen die Aufschreibung entgegen nehmen, daß ich jeder Zeit mit der größten Dienstwilligkeit zu Diensten dieser Art, soweit sie in meinen Kräften stehen, erbötig bin.

Genehmen, Euer Excellenz, den Ausdruck der vorzüglichsten Hochachtung unterzeichne ich

Agram am 29. November 1877.

F. Hanel

Agra

Euer Excellenz!
Hoch verehrter Herr Geheim Rath!

Ihre wertvolle Unterstützung bei meinem
Lehrerprüfung nicht vergessen werden.
Ich fühle natürlich nicht mich befehlt Ihre
freundlichen Zeilen Euerer Excellenz nun
so lange Zeit bis zu meinem
Dankbarkeitsbrief aufschieben lassen,
wollte ich nicht denselben eine
geeignete Zeichnung meiner Verehrung
Euerer Excellenz beifügen und daß gelingt
gütigen Verständnis meiner
jüngsten künstlerischen Arbeiten.
Diese verschiedenen Entwürfe
werden gefallen sich jedoch der Dank
derselben. so darf ich nicht jetzt
diesen Wünschen entgegen kann.
Ich verbleibe mit Hochachtung,

gleichzeitig mit diesem Einsatz unter
Adresse Euerer Excellenz neun Exemplare
der Post zu übergeben, welche ein
Exemplar des II. Bds meiner Monumenta
und das 1. Heft meiner kleineren Schrif-
ten enthält und bitte ich
Euer Excellenz, diesen Beitrag freundlich
entgegennehmen.
Durch Verlust von Spalato bin ich einer
interessanten Leitung zur Erforschung
der Ruinen des illyrischen
Küstenlandes in Dalmatien, verbunden
mit seiner Edition beraubt, ich nenne
Sie namentlich der für die Kunst-
geschichte und diesem Verlust zu ver-
meiden Aufsätzen over und

Präsidentum Dr Kaški ist mit
Übernahm der Verwaltung und der
Angelegenheit bereits vollständig eingeleitet
und ich glaube demnach binnen
Kurzem schon in der Lage zu sein,
Euer Excellenz diesbezüglich Antrag zu stellen
zu können.
Inzwischen wird der III. Bd. der Relazioni
Venete von Albèri eingeleitet.
Die übrigen Arbeiten der Abtheilung
sind einigermassen und unbefriedigend,
theilweise schleppend, hinter dieser sind
hinsichtlich nur wenig zurückstehend der
Leistungen Euer Excellenz unterthänigsten
den innigsten Dank und die Versicherung besonderer Verehrung von

ganz ergebenstem

J. J. Hanel.

Prag am 7. Juli 1878.

Euer Excellenz!
Hoch geehrter Herr Geheim-Rath!

Ich bitte vorerst, meinen ergebensten
Dank entgegen zu nehmen für die freundlichen
Zeilen, welche Euer Excellenz an mich
gerichtet, sowie mich mir zu erlauben,
meinen innigsten Freund wegen Übersendung
über die Annahme eines Amtes, welches Euer Excellenz, ihnen
Ihnen Gott, ob mögen Ihr Gesundheitszustand
nicht eine vollständig befriedigende,
sondern nur halbwegs, wenn Ihnen
vorläufig sein, damit Sie ihre Übernahme

Unfallständigkeit, welche beim Zusammen-
fassen allgemeiner Erfahrungen für die
Entscheidung solcher Fälle gefunden wird.
Meine Arbeit an vielen Leichen in der
gut eingerichteten Anatomie unter Prof.
Leuckart, der Besuch mehrerer Kliniken,
vor allem Krankenbesuche auf längere Zeit zu Hause,
Prof. Hasse mir mit Rat und Tat an die
Hand gingen, die Assistenz bei Operationen
Hebammenlehrkursen, die gerichtsärztliche
Praxis, die Gutachten, die ich schon
für Gerichte abgegeben habe, die
ich namentlich auf dem Gebiete der
Gynäkologie und der Geburtshilfe
und der mikroskopischen Untersuchungen
machen wollen, wird deshalb ebenso angeführt,
so daß sie kaum von dem täglichen Handeln
sein dürften. Und da ich von den Abschlüssen

Dieser Arbeit eine andere nicht beizumessen
weiß, dürfte sich wohl in Kenntniß der alten
Landes-meiner Monumenta ziemlich ausgewiesen.
In Betreff III. Band gedenke ich die in Aussicht
gestellten Beilagen Codices nicht vermissen
und denselben eine bedeutende Wichtigkeit in
Beziehungen, eine ihre Existenz zu rechtfertigen
Gleichfalls mit Ihnen, wilen erlaube ich mir,
Euer Excellenz den Codex dipl. von Racki zu
übersenden, welchen wer Einsicht nehmen will
Schließlich bitte ich, meinen innigsten Dank
entgegennehmen für das gütige Entgegenkommen,
meinen, Euer Excellenz bekannten Dienste
fernerweitig fördern zu wollen, empfehle mich
Ihrem freundlichen Wohlwollen und verbleibe

Euer Excellenz

Agram am 9. Novbr 1878.

ergebenster Diener

Wattenbach

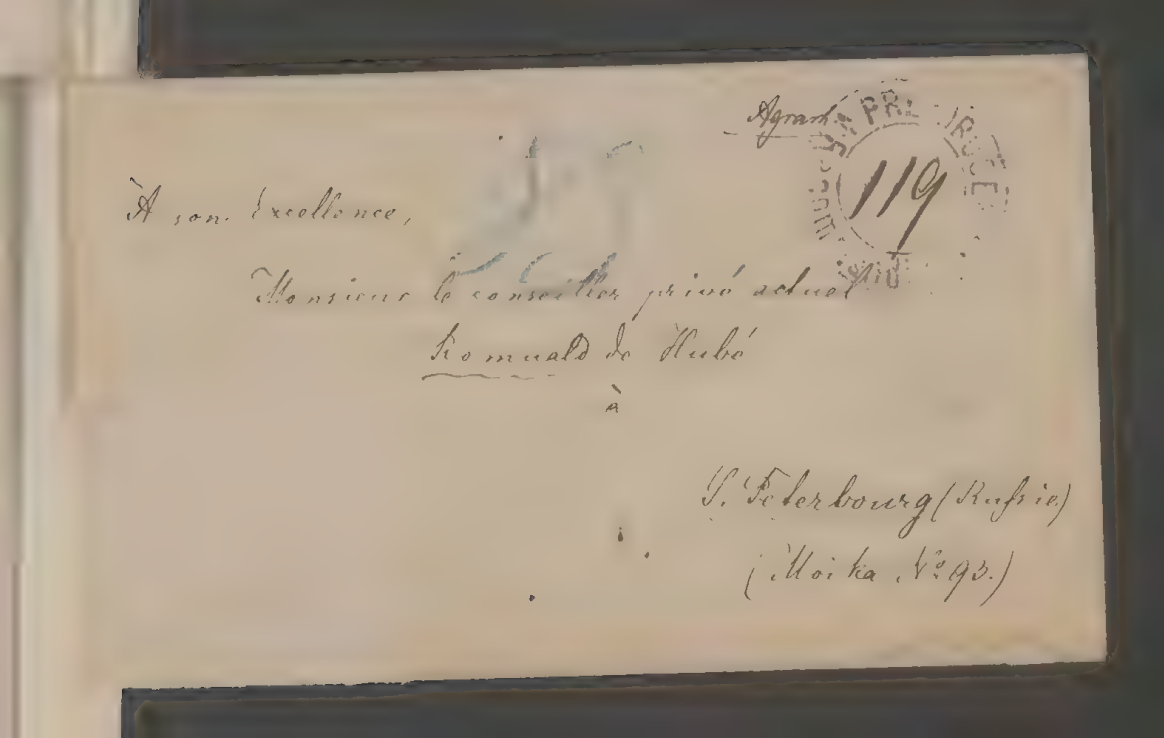
Agrado PR... BRUXELLES 119

À son Excellence,

Monsieur le conseiller privé actuel

Romuald de Hubé

à

S. Petersbourg (Russie)

(Moika N°93.)

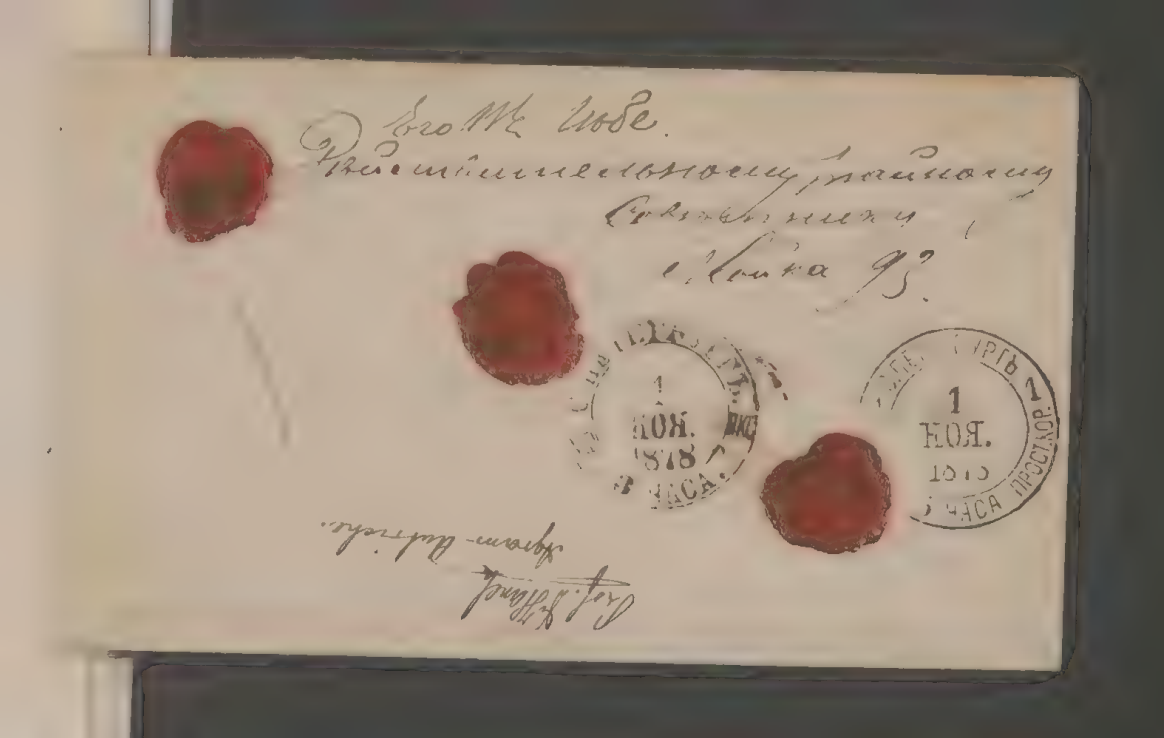

Euer Excellenz!

Hoch geehrter Herr Geheim-Rath!

Indem ich vorerst meinen innigsten Dank
abstatte für die beiden freundlichen Briefe,
welche Euer Excellenz an mich richten die
Gnade hatten, erlauben sie mir, im
Anhange einige Bemerkungen über das neue
Lehrbuch der elementaren Mechanik in Ihrem
Verlage beizufügen, wobei ich mir nur die Bemerkung
erlauben, daß ich die in der Schrift Euer
Excellenz hinterlegte Manuscript-Arbeit
nicht nochmals wiederholen zu sollen glaube.
Indessen, da Sie Ihrem besonderen
Wohlwollen mich jederzeit gütigst

ich ab nur nicht möglich wäre, mein Entschluß zu dem selbst nicht zu bringen.

Die Kunstentwicklung namentlich in Italien ist so durchaus schuld von jenem dem eigenen künstlerischen Bewußtsein, welches über das eigene Kunst hinausgeht, schuld an die Kunst Entfaltung in schönen gebunden, dass von einer Selbstständigkeit jener Entwicklung schwerlich gesprochen werden kann.

Das ganze Kapitel über den Einfluß fremder Kunst bei den Römern ist leider noch völlig Gegenstand von Hypothesen. Trotzdem ob wol von großer Bedeutung ist, über dem Stehen das bei den Römern zur Geltung gelangten Kunst alle fremden Elemente auszuscheiden und so dem mit streng reinen Sinn zu beginnen.

Ein schwieriger indess nun solcher Vorgang
ist, gerade schon deswegen schon, weil mit dem
Eintreffen der Depesche Euer Excellenz, welche
doch so wichtige neuerungen wirkte, der Wunsch
günstige unserer Missionschefs bekanntlich der
deshalb besonderen Sorgen sich in seiner
Ernennung gründend sich [illegible] sich dies
von deutlichsten über den Inhalt des Herrn Wasil-
jewski, welcher Ihnen Ihres Einstand und
Ihrer Amtsbefugnisse Ihnen [illegible] des Amtsantritt
und Rückkehr in unsere Missionschefs
Dienste angenehm sei.

Die Übernahme nun von der Notwendigkeit
einer Erweiterung der innerlichen Ertheilungen
von Ihrer Amtsinstitute bestimmen
mich nun, den Einfluss des deutschen Amtes
bei den Ihnen Ihnen zu stellen und mit

Inwieden zustehe ich, dass ich aber die Ehre ist
Euer Excellenz wenn, welche in mir eine neue
Last zu schaffen zum Übergange beabsichtigt.
Die Sicherung der gesellschaftlichen Freiheit
auf einzelnen Rechtsinstituten anerkenne ich
freilich lebhaft in meinem Gebiet über streitige
Lehre ist, muss indess zugestehen, dass ich mich
dagegen, bevor ich mich mit ihr befreunde
durch einige Fragen oder wenigstens interessiren
lassen, weil immer nicht gründlich bin
und mich daher nicht entschließen kann,
dieselbe zu adoptiren.
Wenn es mir gelingt, an einer russischen
Universität zu kommen, gedenke ich
diese Arbeit daselbst als russische
Inaugural-Arbeit fortzusetzen
Auch nun die Ehre dieses meines Übergangs

betreffs, komme ich Euer Excellenz mit tiefstem
Danke Mittheilung des Hr Siegel wiederholen,
die Professuren der juridischen Fakultät zu
Charkow wünsche meinem Ernennung nicht
abgewartet. Ich habe Hr Siegel über dessen Ein-
forderung die nöthigen Lebensb. Daten nicht
mehr gesendet und gedenke ich ihm jetzt noch
zu schreiben, daß ich selbst nach Charkow reisen
würde, falls meine Ernennung noch vor Eröffnung
des Kursus Vorlesungen halten sollten.
Ich könnte um den 20. März n. St. wo unsere
Osterferien beginnen, die Reise antreten,
um einerseits den Vorlesungen
Anfang nicht zu hindern, mich persönlich bekannt
zu machen, besser die neuen Institutionen
Verfassung studiren, andrerseits um mich selbst
zu orientiren und entweder meine und meinen
Familien Übersiedelung, Verwandtschaft treffen.

Mögen sich diese Angelegenheit günstig
erledigen!

Auch mich Euer Excellenz geneigtem Rath
und wirksamen Worten gütigst zu empfehlen
bestens interessirt wendim, dessen
ich so freundig übergenügt und werde dessen
Euer Excellenz stets dankbar sein.
Indem ich schliesslich meine Ernennung zum
Ehrenmitgliede-Präsidium überbringe, verbleibe
ich mit, mich Ihrer Hochgeneigtheit zu empfehlen
und verbleibe

Euer Excellenz

Agram am 13/2 1879.

ergebenster

Dr Ahrel

der Lösung und Bildung entwickelte das römische Recht nämlich formelle Rechtsgebräuche, aus welche wurde demselben wenden XVII. Jahrh. durch ein und ein Recht fördernisse Haltung zugeschrieben. Rechtsbestimmungen gemäß Dasselben sorgfältig schon wiederholt eine Entscheidung, welche einer Anzahlen Dasselben in weiter Beziehung materiell gleichkamen und so manche einzelnen Rechtsinstituten schon zu einer Zeit wandelnden, als dieselben noch nicht einmal den Charakter einer Rechtsgewohnheit erlangen und in bestimmen Rechtsnormen ihren endlichen Fixierung erlangt hatten.

Zwei Faktoren waren es vorwiegend, welche die Haltung des römischen Rechts in Lösung und Bildung anbetrafen, erstens wiederholt die Lücken und sodann die Landschaften, unter ihren Einzelnheiten.

Die römische Kirche hatte zwar, sowie in allen Ländern, in denen sie ihre Mission vollzog, auch in Lösung und Bildung weiteres ihr neu entgegen. Anders war die Rechtsmittel der einzelnen Rechte, soweit diese „aequitatis et justitiae vestigia imitantur" (c. 28. X. 5. 33.) verwertend, damals war sie ab gewandt, welche römisch rechtlichen Prinzipien und Systeme des kösmischen Rechts von ihnen eingeführt hatten.

In ihren Dekretalen suchten wiederholt die Päpste sich direkt auf das römischen Recht und die Definitionen der verschiedenen Rechtsbegriffe sind oft wörtlich dem römischen Rechten entnommen (cf. die Definitionen über consuetudo, jus naturale, civile, lex, constitutio, privilegium p. in Decr. Grat. dist. I. II. III. Cap. 11 X. 1.4. ist fast gleichwertend mit l. 2. Cod. 9. 53. u. s. w.). Also nun die kirchenrechtliche Ordnung in

Böhmen und Mähren ignoriert war und die Kirche dort an ihr viel ihrer
wichtigsten Rechte, alle Bestimmungen des römischen Rechts, welche sich im
Gegensatz mit ihrem Dogma oder ihrer Moral befanden, auf ihren Betrieb
zu modifizieren und wirklich fortgeben konnte: war es ganz natürlich, daß
sie jenen, von ihr früher auf dem römischen Rechte ruhenden Grundsätzen
im Leben volle Wirksamkeit zu verschaffen trachtete. Unterstützt wurde sie
in ihren Bestrebungen namentlich dadurch, daß die Landesherren den kirchlichen
Prärogativen gleich huldigte, in Befolgung des Grundsatzes ecclesia sua vivit lege;
die vollständigsten Exemplare von ihr, im Lande bisher nachgewiesen, sind die
übrigens Zepen-Bücher enthalten.

Diese Exemptionen, welche hinsichtlich der Bäume und sonstigen Abgaben häufig
bereits im XII. Jhdt. vorkommen (im J. 1114 Borzek Cod dipl. I. 226; 1160 ibid. 270; 1170 ibid.
295 u.s.w.), wurden in jenen ganz allen Zeiten im XIII. Jhdt. besonders häufig
und erstreckten sich nicht nur auf Abgaben, sondern namentlich auch auf die,
auf kirchen Gütern ruhenden Lasten, über welche fortan die kirchlichen
Prälaten unbeschränkte Jurisdiktion üben sollten. (Die ersten derartigen
ganz allen Exemptionen sind die v. J. 1187 - Borzek. C. dipl. I. 321; 1204 - ibid II. 22;
1222 - Scriptt. rer. boh. I. 415; 1227 - Erben Reg. 721; 1229 ibid. 751; 1238 ibid. 962 u.s.w.).
Selbst das jus patibuli erigendi erhielten damals schon einzelne kirchliche
Vorgesetzten (im J. 1235 - Borzek l.c. II. 291; 1263 - Emler Reg. 409; 1272 - ibid. 787;
1276 - ibid. 1003; 1288 Borzek. l.c. V. 288. u.s.w.)

Durch diese Privilegien wurde natürlich der Kirche die Regierung selbst -
in geistlich-weltlichen Angelegenheiten im umfassendsten Maße zugesichert

und wen ihr wirklich zürnt. Auf den rein der geistlichen Provinzial-
Synode v. J. 1349. unter dem ersten gregen Erzbischof Ernst v. Pardubitz
gehaltenen Beschlüssen, welche sich die sonst Diktion der geistlichen Gerichte
aneignen, wenn sie von Ehesachen handeln, - der geistlichen Personen,
Verbrechen der Ehe, der Ehe, Testamente, Wucher, Meineid, Ehebruch,
Fälschung Christi, Ungehorsam; in allen Angelegenheiten, welche der geistl. Ge-
richtsbarkeit angehören; in allen Angelegenheiten, denen sich die geistl. Gerichte
Einmischung oder Gerichtsbarkeit anmaßen; in allen Angelegenheiten, welche
geistliche Personen (Witwen und Waisen) betreffen und schlechthin in allen Angele-
genheiten, in welchen der weltliche Richter „iusticiam denegare vel protrahere"
Verdächtig bleiben, sind die Angelegenheiten geistlichen Charakters, wie z. B.
wegen Gültigkeit oder Scheidung einer Ehe, den kirchlichen Gerichten vorbehalten,
welche jedoch auch über die privatrechtlichen Ansprüche der Parteien zu
entscheiden haben, welche damit in Verbindung stehen, wie z. B. über
die Pflicht zur Alimentation u. s. w. Auch die Testamente wurden als
kirchliche Angelegenheiten behandelt. Wie weit sich diese früh Diktion
der kirchlichen Gerichte überhaupt erstreckte, ersieht man auch
aus den öffentlichen Akten der böhmischen Landtage gegen geistliche
Übergriffe derselben (Vgl. z. B. Landtagsbeschluss v. J. 1410 Arch. C. V. p. 508;
in den meisten Fällen wiederholen sich gleiche Klagen.)
Hat auch diese Norm die kirche vorzugsweise in direkt den Beruf zur Negativen
römisch-rechtlichen Grundsätze, in welchen dieselben wesentlich in ihr eigenes Recht

(cf. tertia abolo fol. p. 12. 13. 26)

und ihre Anstellungen waren (und dies die Bedingung des ganzen Amtes) bald schon Eingang in Böhmen gefunden, wie z. B. daraus, daß der decr. Grat. bereits im J. 1159 von dem jungen Bischof Daniel nach Böhmen gebracht wurde – Dobner – Mon. I. p. 63), so geschah es bald auch in direkter Weise durch die königliche Kanzlei.

Die Anstellung der Königl. Kanzlei-Beamten durch gebildete Juristen ward von den böhm. Königen bald beliebt und zur Regel gemacht. Es möchte sich daraus, daß sich viele Angehörige des böhm. Adels zu jener Zeit in Italien im XII. Jahrh. zu juristischer Bildung auf den Universitäten zu Paris, Bologna und Padua aufhielten. (Wie Cosmas bezeugt, daß sich Adalbert und Böhmen zum geistigen Kriege in Rom gewaffnet wurden Sage L. c. b. I. 278; daß Adalbert, römische Kunst daselbst zu lernen, verfolgte jedoch erst im J. 1220 (c. U. A. 3. 50). Die Böhmen bildeten in Paris einen Theil der natio anglica. In Bologna hatten die Böhmen unter den 18 Nationen der ultramontani einen besonderen Platz inne – Savigny Gesch. d. r. R. I. Ausg. III. 170). Einer der ersten Beispiele von jenen gelehrten Männern, welche von den böhm. Kanzlei gezogen wurden, bietet sich in der bekannten Geschichte Bischof Vincentius, ein geborener Czechenbischof, welcher mit dem böhmischen König Wladislaus und dem Kaiser Friedrich Barbarossa vor Mailand zog und welchem auch die Abfassung des, zwischen dem Mailändern und dem Kaiser beschlossenen Friedens-Instrumentes anvertraut wurde (im J. 1158. Dobner – l. c. I. p. 62; Datum seiner Amtsthätigkeit als böhmischer Kanzler sind namentlich die Urkunden in seinem Werke vor dem böhmisch-mährischen Urkundenbuche zu vgl.). Auch passt von die Bekanntschaft mit dem römischen Rechte in Böhmen bei den Gebildeten einen ganzen. (Der zweite Kanzler

/ Dass Cosmas zitirt oft Vallum und den Digestum und Institutionen; pg. L. l. 142 D 50.17; – Script r. b. I. p. 446; l. 4 § 13 D. 44.4; – ibid. p. 457; § 7. J. 1.20; – Bisp. 468 u.f.f.)

Namentlich war es König Premysl Otakar II., welcher in seinem Hofe einen, der römischen Recht kundigen Juristen hatte, wie dies aus den einen, seinen Streit mit K. Rudolf v. Habsburg betreffenden Urkunden ersichtlich ist. Ebenso versammelte sein Sohn Wenzel II. einen gelehrten Juristen um sich und wusste er schon die Institutionen sogar Entschl. („cum juristis de casibus..... discernit et de causis litterarum scribendarum materiam notariis frequenter tribuit" – Dobner - l.c. V. 72.)

Für seit dieser Zeit lässt sich das Verhältniss des römischen Rechtes in eine neue Periode der Entwicklung, wo es nun an die Seite des Lehens durch kirchlichen Einfluss das Eindringen römisch-rechtlicher Principien zu fördern hatten. Schon Premysl Otakar II. beabsichtigte im J. 1272 eine Reformation des bestehenden Rechtes, namentlich sich auf römisch-rechtl. dieser Grundsätze durchzusetzen („de jure Magdeburgensium et aliarum terrarum et regionum melioria, quae sibi et suis fidelibus videbatur exigere et jus formare et confirmare in regno suo, jura vilia et inutilia amputando, consuetudines malas in melius commutando, quod suis displicuit baronibus." Palacký - Rej. C. II. 1. p. 6.) Der Widerstand der böhmischen Stände vereitelte jedoch – einen bedeutenden Fortschritt – stellt vielmehr das Verfahren des Königs, welcher sich fortan auf Verwaltung Reformen beschränken musste und zu dem Zwecke die ganze Curia zum obersten Gerichtshof in Böhmen machte (Palacký - ibid. p. 10.)

Dass jedoch auch unabhängig von solchen ausdrücklichen Anordnungen der Römische Brief- und Urkundenstil im Lande stark fortwirkte, möchten wir nicht allein aus den Urkunden, in denen römisch-rechtliche Bestimmungen wörtlich übernommen sind, sondern auch aus anderen Erscheinungen folgern; so z. B. begegnen wir in einer Urk. v. J. 1282 den Worten auch jene exceptio doli seu fraudis (Boczek l. c. IV. 268); v. J. 1298 renunciantes exceptioni non habitae seu non receptae pecuniae vel in utilitatem ecclesiae nostrae non conversae, exceptioni doli, condictioni sine causa et in factum subsidiariae et generaliter omni beneficio et privilegio restitutionis in integrum et .... omni auxilio juris canonici et civilis (ibid. V. 79); v. J. 1287: transtulerunt omne jus et actionem personalem et realem" (ibid. V. 286.) endlich in Urk. v. J. 1321 (Chytil. VI. 137); 1307 (ibid. VI. 2); 1309 (Tobner l. c. I. 229); 1308 (Chytil. VI. 15) wo auch subsidiarischen Fällen richtig zwischen defensores und exceptiones unterschieden wird; 1308 (Chytil. VI. 16); 1309 (ib. 23); 1325 (ib. 231) wo betreffend der von den Schiedsleuten behobenen Unterschied zwischen exceptiones juris et facti genannt wird; 1334 (Chytil. VII. 22); 1326 (ib. VI. 244) wo verzichtet wird auf die einen wichtigen exceptionis ultra dimidium justi pretii, non solutae, non numeratae, non ponderatae, non electae pecuniae et in utilitatem nostram non conversae; endlich findet sich einen großen Anwalt im Cod. Dipl. Brun der bekannte gelehrte Geschichtschreiber Thomas v. Štítná († ca. 1400) verrückt an manchen Stellen seiner Werke eine genaue Kenntniss der Bestimmungen des römischen Rechts, welches er mit dem Namen Kniha vrtná bezeichnet (O obecn. v. kř. - ed. Erben p. 145 ff.); in der Untersuchung über die Pflichten der Richter sagt er denjenigen, qui libere suam fecerit und beziehet sich hiebei fast wörtlich auf die l. 15 D. 1. D. 5. 1; v. l. 6. D. 50. 13; ibid p. 146.

Kunst zu verwundern ist es deshalb, dass die stets neue sich gestaltende
Anwendung des römischen Rechts in den Gesetzen eine wesentliche Ursache mit
zu suchen hat, welche in den letzten Jahrhunderten einer selbständigen und formellen einheimischen Rechtsentwicklung zu Grunde gelegen hatten.
Diese Ursache wirkte ebenso in ersten Reihe, welche sich zur Benutzung des
einheimischen Rechts und namentlich des Gesetzbuches verwendete. Bedeutsam
spricht sich der fortgebildete Ansicht der Erneuerung des böhmischen Landrechts,
Andreas v. Dubé in seiner Widmung an K. Wenzel IV. aus (Arch. C. T. p. 483).
Recht bestehenden fand das römische Recht immer mehr und mehr Eingang.
Der Umstand, die Studenten, welche vielfach auf römisch-rechtlichen Anschauungen
fußten unter den Professoren eine bedeutende der ganzen Rest, welche in früheren
Zeit (im XVI Jhdt) gerade in seinen römisch-rechtlichen Bestimmungen einen Vorzug
vor den übrigen, namentlich dem auf deutsch-rechtlichen Grundlagen fußenden
Landesrechten behielten, — konnten nicht ohne günstigen Einfluss auf das proj.
Landrecht verbleiben. Das einschneidende böhmische Rechtsbuch, Ueber das proj. Raum,
benannt, welches uns fast über allen Fragen des altböhmischen Rechts Bestimmung
gibt, hatte seinen einen bedeutenden Einfluss ab. Denn Verfasser leiteten auch
die Absicht bei der Abfassung seines Werkes, die Kenntniss des einheimischen Rechts
zu erhalten und dasselben vor Verdrängung durch fremden Rechte zu schützen;
ausdrücklich wollten sie die Vorzüge des einheimischen Rechts vor dem fremden
Rechten ins günstige Licht stellen. Wir sind jetzt die, wenn auch nicht genau
in Bestimmungen des römischen Rechts, welche ins böhmische Landrecht
Eingang gefunden hatten, und den Vorzug vor dem einheimischen Rechte sehen

verschmolzen waren, welches man in allen diesen Rechtsbüchern deutlich, dass dem ersteren offenbar untergeordneten Rechte institüten als einheimischen vor dem römischen bevorzugt werden (so namentlich das Institüt der Vormundschaft; die Arten derselben, wie sie V. 38. angeführt werden, nämlich vollkommen wie die tutela legitima, testamentaria u. dativa. cf. cl. V. 43. 4. wo direkt der Name pr. §. 2. I. I. 15. bezeugen wird unter Bezügnahme auf die lex XII. tabb.- ebenso wird V. 45. 7. der Inst. lib. I. 22 bezeugen).

Das Rechtsbuch Vielrods kann uns neben den angeführten Urkunden die unschätzbarsten Aufschlüsse bieten über diejenigen Rechtsstüte des römischen Rechts, welchen wir im deutschen Rechte begegnen. Vor allem ist es das Gebiet des Prozessrechts, auf welchem Berührungen des römisch-kanonischen Rechts sich Eingang verschaffen konnten. Das altdeutsche Prozessverfahren, wie wir es in den älteren Rechtsbüchern beschrieben finden, war derartig mit oft kleinlichen Formalitäten überfüllt, dass es in den meisten Fällen schwer hielt, sich einen Rechtsstreit gegen denselben schuldig zu machen; der geringste Verstoss führte jedes unausweichlich den Verlust des ganzen Rechtes mit sich. Dass in Folge dessen das römisch-kanonische Prozessverfahren, insbesondere in seiner durch Innocenz III. ausgebildeten Form in Deutschland Eingang verschaffen konnte, ist erklärlich und ist es wohl nicht gewagt, wenn den angeführten Urkunden, unter denen gewiss die ältesten von Vorzügen auf die relativ in integrum wenden, zu folgern, dass es gewesen die Anknüpfung in den geistigen Stand war, wodurch die Bekanntschaft des deutschen Prozesses erleichtert werden sollten.

[illegible] weltlichen Privatrecht stehen jedoch neben den durch kirchliche Jurisdiktion beeinflußten Rechtsverhältnissen (wie sie in den vorgehenden Beschlüssen der großen Provinzial-Synode v. J. 1349 vorgenommen sind), der Einfluß des römischen Rechts sich nur auf die in Böhmen Rechtsbücher bezogenen Rechtsinstitute beschränkt zu haben. Die Bestellung derselben wird Vormundschaft, dessen Stellung zum Mündel und zur Obrigkeit, sowie ferner die Sonderung der Mündigkeit des Sohnes die vorzüglichen Bestimmungen im böhmischen Landrecht bis zu immer Periode des böhmischen Rechtsbuches geblieben zu sein, in welcher durch den Willen eines römischrechtlichen Gesetzgebers schon Rücksicht auf den bisherigen Bildungsgang des böhmisch provinziellen Rechts in denselben fremde, namentlich römischrechtliche Elemente eingeführt und durch die, das einheimische Recht oft ganz entwendigen Bestimmungen in Leben gerufen wurden. Inzwischen wurde diese Periode im Jahre 1548 durch die Erneuerung des böhmischen Landrechts-Kommission, durch welche es definitiv bestimmt im J. 1627. durch Hinzufügung der neuen Landrechtsordnungen.

À Son Excellence

le Monsieur

Romuald de Hubé

conseiller privé actuel

à

Pétersbourg (Russie)

Moika N. 93.

recommd.

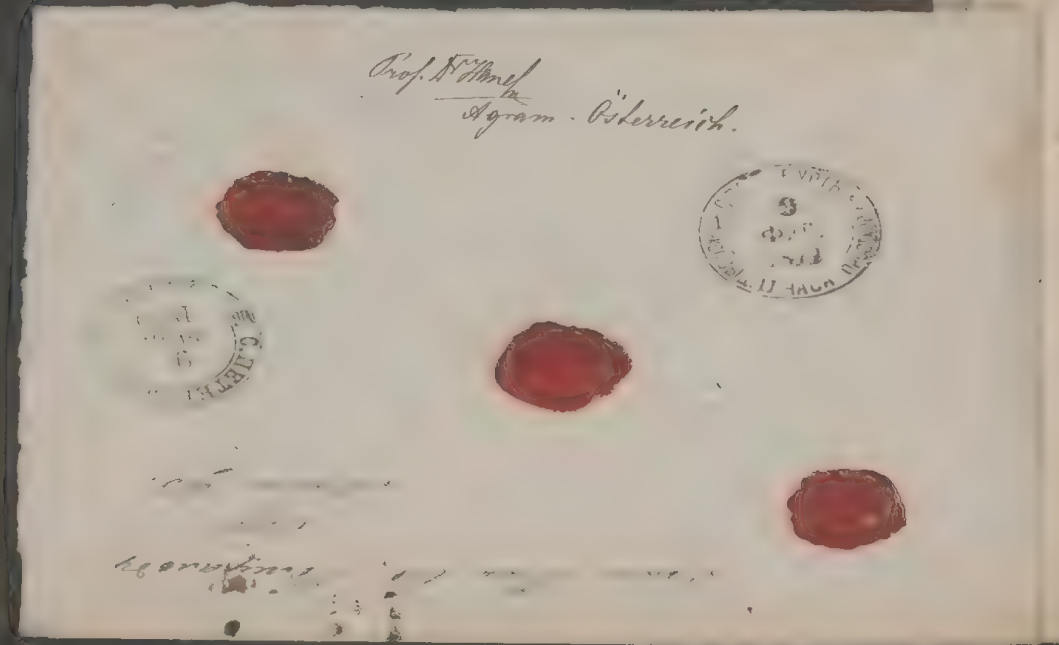

Euer Excellenz!
Hoch verehrter Herr Geheim-Rath!

Indem ich mich beehre, Euer Excellenz meinen
ergebensten Dank auszusprechen für die
[illegible] erlaube ich mir zugleich
meinen innigsten Freunden denselben Dank dafür
zu geben, dass sich Euer Excellenz auf Ihrem
Abendsitze wieder wohl fühlen.
Jeder, der einigermassen aufmerksam die
Entwicklung der wissenschaftlichen Bestrebungen
verfolgt, ist sich klar darüber, dass das Leben
der wenigen „Altmeister" der eigentlichen

Wissenschaften mit jedem Posttage mehr und
mehr Ausbreitung gewinnt, daß ihre Mitglieder
nicht bei gewissenhafter Aufmerksamkeit die Wissenschaft
mehr fördern, als oft ganze Reihen von
Jahren mit dem „jüngsten Gerichte" denselben
zu beunruhigen pflegen. Indem also Ihnen ob
benannte ist um die Wissenschaft, müßt Gott bitten,
ob wegen die Gnaden ferner Patriarchen
denselben so lange ungeschwächt bleiben, als
ob der Lauf des menschlichen Lebens eingerichtet
wie gestaltet. Um so mehr haben ihr Verfassen
Gott um möglichst lange Erhaltung der
Gesundheit und Kraft Euer Excellenz zu bitten,
als wir durch Ihre Güte um Einblick gewürdigt
wurden in diejenigen Planen, welche Excellenz
zu Nutz und Frommen der Wissenschaft

noch nicht zurückkommen gedenken, welchem wunsch ich meinen schuldigen Eifer gewidmet habe. Gott erhalte Euer Excellenz noch viele jahren und gestatte Ihnen, alle jene Arbeiten noch rühmlichst zu vollführen, welche Excellenz in Angriff genommen haben.

In Erwartung Ihrer geneigten Befehle mich Ihrer Freundschaft anempfehle ich mich mit Ergebenheit, dass ich mich noch Ihrer Excellenz, welchen ich mich in vorigen jahren unter eigenhändig vollständig erhalten und mich jetzt ganz wohl befinde. Bitte sie uns meinen Unfällnissen wenden dessinitive gewordent haben, werde ich wol wieder mit gewohnter Treue in meinem Arbeiten fortfahren. Die Ungewissheit noch,

in welcher ich mich hinsichtlich meiner Zukunft befinde, übel war ich stets keinen günstigen Einfluß auf meinen Vater. Ich wünsche fast, daß sich meine Verhältnisse bis zum Anfang des nächsten Studienjahres wird entscheiden haben.

Über meinen Vorsatz erlaube ich mir, Euer Excellenz mitzutheilen, daß ich hoffe, noch heuer den III. Bd. der Monumenta nehmen zu können. Die Monographien über das spätere Mittelalter habe ich bereits begonnen, überdies übernahm ich Lösung des ganzen fürstlichen Verzeichnis in Bezug der wirthschaftlichen und politischen Bedeutung des XVI. Jahrh., welche ganz Neues bringen will. Die böhm. Lehen des alten Landbuches die Zeit Joh. v. Neček.

Mit ganzer Hochachtung unterzeichnet sich

Euer Excellenz

ergebenster

J. Hanel

Agram am 9. Juni 1879.

Prag, am 24. Januar 1884.

Euer Hochwolgeboren!
Sehr geehrter Herr Geheim-Rath!

Vorerst bitte ich, mir zu erlauben, Ihnen Ihr geehrtes Herr Geheim-Rath meinen innigsten Dank für Ihre liebenswürdigen Zeilen und das mich so überraschende Geschenk Ihres neuesten Werkes aussprechen zu dürfen. Seien Sie, sehr geehrter Herr Geheim-Rath überzeugt, dass mich dieses neue Beweis Ihres gütigen Wohlwollens zu stets aufrichtigem Dankgefühle auf der, von Ihnen uns Jüngeren so vielfach gewährten Bahn rastlos wissenschaftlicher Forschung unablässig voranzuschreiten wird und hoffe ich Ihnen binnen nicht gar langer Zeit einen neuen,

genauer Kenntnis hinlänglich zu können.
Da nämlich Herr Professor Rath richtig vermuthet
hatte, verbreitet sich um unsere historische
Darstellung des böhmisch-mährischen Handwerkstandes
im 15. u. 16. Jahrh. und über die nöthigen Vorarbeiten
zu ziemlich bekannt. Ich wollte ursprünglich mit
dieser Arbeit zuwarten, bis ich die mährischen
Landes-Ordnungen des 16. Jahrh., deren edition
ich für den hiesigen Juristen Adamek, Archiv-
übernommen habe, fertig vorlegen werde;
diese Arbeit liegt druckfertig vor mir; aber
der geringe Absatz der von den Herren
Firecek besorgten böhmischen Landes-Ordnungen
des 16. Jahrh. bewog den besagten Adamek, mit
der Veröffentlichung der Fortsetzung noch zu zuwarten,
bis auch den Verleger dieser Publikation wenig-
stens die Druckkosten der mir vorgelegten
Probebogen seine würden.

ich wieder komme, ist mir sehr unangenehm, weil ich meine literar. Arbeiten nicht so vollständig wie dann, wie ich es gehofft hatte wünschen. Ich muß nun bis wahrscheinlich 9–10 Stunden verlangen, überdies unsere Zeit die einzige, die ganz für sich und meine Arbeiten verfügbar ist. Einige Besprechungen und Vorlesungen müßten wahrscheinlich viel Zeit in Anspruch und wenn es gehen muß die einzige Referate, namentlich das stündige Vorlesung Referat, welches mir übrig bleiben würde, nimmt sehr gerade Zeit weg, die ich sonst benutzen muß meine Arbeiten auf den Gebieten der jüdisch. Geschichtskunde. Nun, wie Gott will!

Ich erlaube mir nämlich, an Sie Hochwohlgeboren eine ganz ergebene Bitte mich zu wenden. Ich habe mich so sehr gefreut, bis 15. Februar eine kurze Inhaltsbeschreibung des Hr. Jastrow-Werkes nebst Besprechung der wichtigsten Schriften zu liefern. Die letzteren sind mir wohl bekannt, die hingegen die Texte, welche ich mir bisher sammeln konnte, waren

einschen Drucken auf. Deshalb erlaube ich mir, Ihnen Geheim-Rath ergebenst zu bitten, die auf dem beiliegenden Blatte verzeichneten Daten gütigst einlaufen auf demselben Blatte vervollständigen und mir gefälligst gefunden zu wollen.

Der Lebensbeschreibung seiner Hochwohlgeboren, 1824
denke ich mich einige Tage über Ihren H. Bruder setzen zu können und erlaube mir dieses, auf das vage merken und ich über die Lebensgeschichte Ihrer wie's verfahren konnte. Bitte einstweilen, wie ob dieser Bitte nicht genau zu sein, der weiß ich wirklich nicht, wann wenn ich mich wenden könnte und nehmen mir deshalb die Freiheit, Ihren Geheim-Rath direkt zu behelligen.

Einer gütigen Erhörung meiner Bitten entgegen sehend, verbleibe ich mit dem Beh drücken meiner größten Hochachtung

Euer Hochwohlgeboren

ergebenster

J. Hanel

Paris, am 4. Februar 1884.

Euer Hochwohlgeboren!
Sehr geehrter Herr Geheim Rath!

Für die gütige Erfüllung meiner Bitte wegen Vervollständigung der mir zur Arbeit benöthigten literarischen Daten für Hochwohlgeboren und Montignore's erlaube ich mir, den innigsten Dank auszusprechen. Die beiden liebenswürdigen Briefe H. Geheim-Rath habe ich richtig erhalten und gehört zur Vervollständigung der mir eingehändigten Übersetzung des Lebens- und der literarischen Thätigkeit Euer Hochwohlgeboren verwendet.

1829

Ihre freundlichen Mitteilungen, welche mir H. Geheim-Rath v. Thun machten (resp. Ihre Briefe gütigst zukommen liessen), habe ich entgegengenommen. Heute bin ich zum 7. d. M. Ihrem 81. Geburtstage und Ihr Namensfest feiern. Ich kann nicht umhin, mich diesem Anlasse, Ihnen, hochverehrter Herr Geheim-Rath, meine innigsten Glückwünsche abzustatten, bis wir persönlich, wenn Ihnen freudig an gekröntes Leben können, H. Geheim-Rath zurückblicken. Als Nestor der schweizerischen Fürstgründung verehren Sie, sich gesagt, von allen, welche mit Ihnen zusammen Ihrer Arbeitskraft Anerkennung und Bewunderung zu zollen, hochgeehrt haben, insbesondere derjenige von Ihnen, welchem es gegönnt war, Ihr

Abschreiben und Ihnen verbindlichen Dank mündlich
und persönlichen Verkehr mit Ihnen
kennen und schätzen zu lernen.
Doch ich gehöre zu diesen Unvergnügten
und deshalb vergreife ich mich die Gelegenheit,
Ihnen meinen innigsten Dank für die
vielfachen Beweise Ihrer, uns geschenkten
Freundschaft und die Bitte auszudrücken,
Ihr Ihnen im Rath mögen wir uns sowohl in
so freundlich gewogen als bisher.
Und wenn ich auf den Wunsch aufgrunde,
den Allmächtigen möge Sie in geistiger
und körperlicher Frische noch so manches
Jahr erhalten, so möge Ihnen Abend-
Abend einen milden, friedlichen Sommer-
Abend gleich gestalten, an welchem die

Der Mensch ist so sehr geneigt ist, die
innerliche Güte seines Nächsten
dankbar anzuerkennen und zu genießen:
darum wollen Sie, hochgeehrter Herr
Geheim-Rath überzeugt sein, daß
dieser Wunsch nicht eine bittere Pflicht
bedeute, sondern dem vollen Herzen
eines Menschen entgegenspringe, welchen Sie
retten und haben gelernt hat.
Indem ich mir schließlich die Bitte erlaube,
meine Hochachtung Ihrem Herrn Bruder
auszudrücken, verbleibe ich
Ihrer Hochwohlgeboren

ergebenster

J. Hamel

Journalist, Autor von Artikeln - geboren am 1803

in Warschau, studierte in Breslau und Berlin Rechte und Philosophie als Schüler Savigny's und Hegels.

1825 Doktor der allgemeinen (?) Rechtswissenschaft,

1829 ordentl. Professor des Kirchen- u. Staatsrechts auf der Warschauer Universität.

Nach Aufhebung dieser Hochschule 1832 Rechtsanwalt bei dem Kriminalgerichte des Königreichs Masovien und Kalisz;

1833 Mitglied und seit Präsident der gesetzgebenden Kommission für Polen in Petersburg.

Als solcher sah H. die gesetzgebenden Gesetzbücher für Russland und Polen ausgearbeitet.

Nach Auflösung dieser Behörde wurde H. im J. Mitglied der gesetzgebenden Kommission für ganz Russland und im J. wirkl. Staatsrath.

Seit 1843 stellt H. einige Jahre lang die Verbindung über Jena. Auch von der Naturforscherversammlung, [illegible] beteiligte sich dabei aber stark von allen wichtigeren Gesetzgebungs-Arbeiten Kühlbrands.

1846 wurde H. mit dem Herrn Bludau in einer Angelegenheit [illegible] nach Wien geschickt.

1850 gehörte er Verfassungs- und Ausschuß des Reichstages.

1857 Herrn. Mitglied der Nationalversammlung [illegible]

1861 Präsident der Volks-Versammlung in Oberschönau.

Im Jahre [illegible] zum wirkl. Geheimenrath und Mitglied des Ministeriums ernannt.

Joseph H. geboren 1804 in Warschau, studirte
in Dresden, Breslau und Warschau, war dann
einige Zeit lang beim Gerichte in Warschau
thätig, ging sodann nach Berlin und Paris, wo
er seine jurid. Studien vollendete.
1828 Assessor der polit. General-Polizeidirection.
1830 ordentl. Professor der polit. (?) Rechtswissenschaften
in Warschau

Gründer (?) [illegible] begab sich H. nach Krakau, wurde
da ist dann geheimer Rath, wurde 1840 in Rom
d. d. Theologie.
Seit [illegible] Domherr und geheimer Rath,
gründet (?), lebt seit [illegible] in Paris.
Hat ins unseren Artikel in die Themis polska
und 1832: Wywód prawa spadkowych.

Monsieur

le conseiller privé actuel a. D.

Romuald de Hubé

Rome. / Italie. /

Via S. Niccolò da Tolentino N:o 50.

Prag, am 25. Mai 1884.

Euer Excellenz!
Hoch geehrter Herr Geheimrath!

Wollen Sie gütigst entschuldigen, dass ich erst jetzt mir erlaube, Ihnen für Ihre freundlichen Zeilen meinen innigsten Dank zu sagen und meine Freude, dass Euer Excellenz mich in Rom angetroffen, Sie wiederum bei Ihrer Rückkehr in das Heimathland begrüssen können.
Eine schwere Erkrankung meiner Schwiegermutter, die im Folge dessen unterwegs zu unserem Abreise meiner ganzen Familie mich Wochen und die mit allen den verbündenen Aufregungen waren die nächsten Wochen dieser Zeit zu viel zu Arbeiten, Besuche, mir durch nicht genug zu sein!
Euer Excellenz wünschen mein Urtheil über Zychlay's Gesch. d. ungar. Reichstags zu hören. Ich kann mich in dieser Beziehung ganz kurz fassen.

Allein ich glaube, sagt Zyklarz am meisten darin, daß er überall dort, wo gewissen einem sozialistischen und dem einem sozialistischen Staat eine gewisse Ähnlichkeit sich vorfindet, sofort die Negative deutsch sozialistischer Grundsätze im böhmischen Landvolke annehmen zu dürfen glaubt, während doch m. E. jede Negative immer erst direkt, oder aber wenigstens wenigstens erwiesen werden muß.

Eine solche Aufforderung ungewiesen Zyklarz stellt unumstößlich dort fest, wo das böhmische Verein mit der deutsch-sozialistischen Werkzeug, gehen gemeinsam identifiziert wird. Einmal, daß das Verein, wie es im böhmischen Landvolke vorkommt, in der ähnlichen Landvolkung und

in jedem sprachlichen Ausdruck vorkommt,
in denen der deutsch-russischen Sprachpaare
festgestellt werden können,
nimmt Czyhlarz nicht die gebräuchliche Unterscheidung
häufig, wie mit der Erklärung des Verbs ist ob
u. z. mit der Setzung reduktiven des vzrastání Cz.
nicht zu klären, dessen deutsch-russischen
Verhältnis zweifellos festzustellen, wenn dies
nicht geklärt und werden kann, dass seine Cz's
Reduktion bestmöglichen wirkt als dort.
Im Allgemeinen jedoch ist die Skript Cz's
ein Bild seiner Sprachkenntnisse: je wie das
geläufige, bewegt sich dies wissenschaftliche
Leben stets weise und weise in einfachem
Lesen; einen objektiven, dem allgemeinen
wörter-Interesse entsprechenden Standpunkt
bei der Behandlung von Fragen, wo ein

für ob activurlob, für ob ein Partei-Interesse wirklich oder vermeintlich in Contrast kommt, einzunehmen, scheint mir nicht geboten zu sein!

Bei meinem Zögern kann ich jetzt, mit der Vorbereitung meiner Vorträge für das kommende Wintersemester beschäftigt, leider nicht so ununterbrochen arbeiten, wie ich es wünschte, und wie es im Interesse der Sache allerdings wünschenswerth wäre. Allein ich bitte es die Pflicht gegen den nächsten Zuhörern um so in dieser Beziehung freieren Walten.

Indem ich mir schließlich erlaube, Euer Excellenz die beste Gesundheit zu wünschen und mich Ihrem fernern Wohlwollen zu empfehlen verbleibe ich mit dem Ausdrucke meiner größten Hochachtung

Euer Excellenz

ganz ergebenster

J. Ickel

Prag, am 29. Juni 1864.

Euer Excellenz!
Hochverehrter Herr Geheim-Rath!

Erlauben Sie mir, Euer Excellenz vorerst meinen verbindlichsten Dank für Ihre freundlichen Zeilen mündlich zu bringen.

Auch bin ich so glücklich, mir Ihnen gestellten Aufgaben bis jetzt entsprochen zu haben, und erlaube mir, dieselben in der Reihenfolge zu beantworten, in welcher sie Euer Excellenz gestellt haben.

Die Abhandlung über die pokora, welche seinerzeit mit Hanka veröffentlicht hat, befindet sich auf der Bibliothek meines Cod. ms. des Königinhofer Codex, welcher jedoch auf dem mir einzig gegenwärtigen Standpunkte jene Lücken zu ergänzen nicht im Stande ist, da er nur Prag, wo er sich bis 1579 befunden haben, nicht hinlänglich übersteigt, durch jedoch auch nicht gerechnet sein soll. Auch hat Hanka den Inhalt dieser Handschrift in seiner Abhandlung der böhm. Gesellschaft-Schriften (viz. Sbor starož. lid. IV. Výbor pramenů právn. v Č. – Archiv český ed. Palacký II. cf. ibid. pag. 158 n. 11) detaillirt angegeben. Die betr. Abhandlung: „O pokoře vdaných žen" befindet sich auf pag. 139–140 jenes Cod. ms. welche nächstdem einen Brunnstücken und Zeugen und Prager Rechtsquellen, dem Stadtbuche, dem Schöffenrechte,

mehreren Landtagsschlüssen, dem Arbo judicii terrae, Andr. v. Duba, Maj. Carol. u. s. w. enthält. (Cod. pap. in 4°–279 pagg.) Über Wlaygal de Semechow, welcher diesen Codex im J. 1507 zu Ende geschrieben haben musste (per me W. d. S. ao M°V°septimo) konnte ich bisher keine Nachricht erlangen. J. Jireček sagt in seiner: Rukověť lid. č. II. S. 212 blos: „Z Semechova Václav 1507 přepsal sbírku práv a zřízení českých. Rkp. v bibl. Fürstenberské (Rozb. I.). Sám obsažena i práva M. M. pražského." Mehr konnte ich nun beim Literarhistoriker Patera, welchem ich freundlich beigetreten habe, nicht in Erfahrung bringen.

Der pokora und vražda wird in den mähr. Landbuchordnungen keine Erwähnung mehr gethan. Sie ist nur in Böhmen und Schlesien im 16. Jahrh. durch ältere dem Gebrauche Eingang in den öffentlichen Strafen schon früher in den anderen erstarr. Ländern (1499 in Tirol) gewichen ist. Cf. Dasselbe also die, in Brandl's Kollarium p. 246 des Sam. Kn. Olom. 1517. fol 48 enthaltenen Nachricht zu den letzten gehören, die sich über die pokora erhalten haben. Nur enthält Brandl's Kollar p. 3 nämlich die allgemeinen Friedensbestimmungen, nach die pokora bezüglichen Friedensstellen. J. v. H. Jireček (Rozpravy z oboru historie p. 88) und Slavíček (Úvod. ve stud. trestn. pr. II. p. 85. 2) enthalten nur einen Regredukten Hanka's resp. Kn. Dorač. cap. 210.

Indess erlaube ich mir, nach meinem Excerpten noch zwei structuristische Nachrichten, welche ebenfalls hieher gehören und soviel mir bekannt – noch nicht berücksichtigt wurden, wörtlich mitzutheilen.

1) ..... „Co se pak vraždy dotýče, poněvadž Petr za Žahutého úplatek vzal od

jednoho, těchto jíž při pokoji nechati má; neb kdož úplatek béře, k hrdlu jíž hleděti nemůž; než by byl úplatku nebral, povinen by byl jemu Polomec od lidí těch spravedlivě učiniti." (Luh. Kn. Olom. 1475. fol. 68 b.)

2). Stanislav z Boží Milosti biskup Olom., Ladislav z Boskovic a na Třebové najv. kom. Mark. Mor. na mocné na nás přeslání mezi urozenými vládykami Berglem Janem a Fabiánem bratřími vlastními Stivici z jedné a Mauricem Zolcarem z Loděnice, kterýž jest jim bratra jejich Kryštofa zabil, z strany druhé, takto mezi nimi vypovídáme: že Mauric Zolcar má jim bratřím 50 kop gr. českých na penězích bílých dáti a to konečně na den svíček po dátum této výpovědi najpervé příští, aby oni to za duši bratra svého Kryštofa naložili v Bohdalicích k kostelu, kdež nebožtík Kryšlof leží; je tomu má Zolcar 30 mší zaň dáti slonžiti, 15 fanes: vosku k kostelu kúpiti a dva postavy sukna na chudé rozděliti: A tomu jich Stivice má těmito slovy odprositi: Milí páni, jakož jsem vám bratra vašeho Kryštofa zabil, čehož mi líto jest, protož vás prosím pro Pána Boha, pro Matku Boží, že mi to odpustíte a já vám toho dokud jsem živ všem i o přátely svými zasluhovati chci.... A oni jemu to odpustiti mají a nemají toho více ničímž zlým nyní i na časy budúcí zpomínati." Actum Olom. sabato die o. Provopii an. d. 1517 (Pam. Kn. Pr. Olom. 1517. fol. 14.)

Ij inr jobn vir nim amicabilis compositio, vnlysa din formella potkora vndrownyl jobn mug. Dob gratiam gnaedere dns Stad. Conradi ynpist ouf finfon, abnyo dnyftu dob: „ gnando gratiae inveniuntur " dob. offic. circa tab. terrae (Jireček - Cod. jur. boh. II. p. 2. pag. 260) muf din potkora zu dnotom finm.

in den südslavischen Rechtsdenkmälern kommt die pokora in der Bedeutung, wie wir sie in den böhm. russ. Quellen finden, wol nicht vor; der Begriff pokora, der sich z. B. im Statut von Poljica art. 159 (ed. Mesić im Arkiv za povjestn. jug. V. 2) vorfindet, hat gewiss mit der Bedeutung einer Busse, der sühne wird die vražda vielfach gesühnt. Gewöhnlich bedeutet nun dieser Rechtsbegriff so viel wie homicidium und multa homicidii, für welche Bedeutung z. B. Daničić in seinem Rječnik (12.–15. Heft) s. v. Mag. slov. I. p. 154 s. v. vražega anführt. Vgl. auch Miklošić – Monum. Serbica, Pucić – Spom. cpsk. und Duschan's Gesetzbuch passim.

Im Vinodoler Statut art. 29. kommt vražba vor und scheint es wenigstens nicht, dass sie ein Pendant zu nikfnjkx, ist, der in der Bedeutung ist, welche es sonst meistens hat und es passen auch die Worte, da sie dem Begriff entsprechend ist. Ebenso kommt der Ausdruck vražba im Statut von Poljica vor, am öftesten wol in der Bedeutung der Busse, so im art. 14, 62 (zemlja vražega); 65 (dve vražede); 127 (sedma vražega); 159. (tuga vražega); – auch in der Bedeutung der Blutrache art. 56) und einer besondern Art Aussöhnung eines Mannes (art. 38 ed. Mesić l. c.). Als gleichbedeutend mit vražda wird auch caba gebraucht (art. 188, 217), auch wird hiefür die Umschreibung gebraucht: „dygare e sgobbe kyato" (art. 219, 220).

Im Statut von Spalato (lib. IV. c. 17) wird nur von einer quietatio a propinqui„ oribus, parentibus seu consanguineis interfecti gesprochen; im Statut von Budua (1442) cap. 191 heisst es: „... se alcun homo facesse vendetta o vuraska, et havesse moglie, non si possa levar cosa nissuna della sua moglie per la vendetta."

Einen besonders interessanten Zusammenstellung von Liedern und Balladen über die vrazja findet sich ferner in Lucio-Memorie isl. di Trau pag. 514 520. Sollten Euer Excellenz dieses Werk nicht bei der Hand haben und die wünschenswerthen Angaben desselben einsehen wünschen, dann bin ich gerne erbötig, das Buch Euer Excellenz entweder zuzusenden, oder die wesentlichsten Stellen darüber für Euer Excellenz daraus abzuschreiben.

Schliesslich erlaube ich mir, die Aufmerksamkeit Euer Excellenz auf den Aufsatz von Petranović: O osveti, mirenju i vražđi im Rad jugosl. akad. VI. pag 1. 199. zu lenken, welcher zwar zunächst eine wissenschaftliche Abhandlung über Blutrache ist, dann aber auch interessante Details über Aussöhnungen d. h. der Ragusiner-Familien, über welche übrigens auch Lucius spricht, enthält. Auch in der Zeitschrift Pravdonoša 1851 (S. 274 ff.) findet sich einiges, was hieher gehört.

(Etwa beifügen einige Worte in Fiocchi di Cat.)

Durch diese Andeutungen zu glauben ist, dem Wunsche Euer Excellenz einigermassen entgegengekommen zu sein und bitte ich nur, mir weiterhin die mir stets willkommene Gelegenheit zu bieten, Euer Excellenz durch nähere Dienste meine weitere, tiefempfundene Hochachtung bezeugen zu können, mit welcher ich die Ehre habe zu verbleiben

Euer Excellenz

ganz ergebenst

J. Ilwof

Dr. Čelakovský ist Adjunkt im gräzer städtischen Archive und Privat-Docent an unserer Lehranstalt. Sein nächster Beruf kann ein städtischen Archivsbeamten werden.

Prag, 30. Jbr. 1884.

Euer Excellenz!
Hochgeehrter Herr Hofrath!

Vorerst bitte ich, mir zu gestatten, daß
ich Euer Excellenz zum Neuen Jahre
meinen innigsten Glückwunsch mache,
bemerke.
Gott möge Euer Excellenz noch recht viele
Jahre im besten Wohlsein erhalten,
der Wissenschaft zu Nutz und Frommen,
Ihren vielen Verehrern zur wahren
Erheiterung!
Euer Excellenz gestatten mir auch im
künftigen Jahre Sie, mich persönlich be-
glückwünschen Wohlwollen gütigst bewahren!

Für die, wie so wertvolle Zusendung
Ihrer jüngsten Publikation über die
Wrocła-Leute ist Ihnen Exzellenz wie wenn
immer, Dank und Anerkennung entgegen zu
wollen. Mit großer Freude ist meiner
Dankbarkeit Ihnen wieder einen Beweis
Ihrer Zusendung meiner
neue so gründliche Zeit bereits in
Anspruch genommen Abhandlung
über die böse Müde. Zeigen; - Das
wie riesige Material ist über
diese Arbeit zu walten; immer
wieder muß ich sie unter brechen.
Weil wir uns der böse, für Fakultät
so wenig sind, muß wie jeder Arbeit
und möglichst wenig Anregungen abhalten,
damit der Unterschied zwischen unserer

und der deutschen Judenblatt nicht gar zu grell in der Hinsicht der abgeschlossenen Lösung zum Vorschein treten. Es muß mich sehr freuen, Ihnen meine Lösung ankündigen zu können. Jetzt z. B. bringe ich wöchentlich volle 13 Stunden vor - und dieser bleiben mir die literarischen Arbeiten zurück.

Nur zu kleinen Journal-Artikeln konnte ich bisher Muße gewinnen und diese ist wirklich recht schwer, die Arbeit, die ich selbst schon gewonnen habe, immer wieder vor sich zu schaffen.

Mit dem Wunsche meiner größten Besserung und dem innigsten Wunsche baldigen Wiedersehens verbleibe ich

Ihre Excellenz

ganz ergebenster

J. Wendel

Graz, am 8. März 1887.

Euer Excellenz!
Hochverehrter Herr Hofrath!

„Mit innigstem, tiefstem Dank"
erfülle ich Ihr Geschenk. Und ich war ganz erfreut
und die schönen Stellen zweimal mit
dem Bleistift anstreichend, wie es sonst
Brauch ist, und wenn
Zeit nicht schon wegen meiner
zu großen Arbeiten wäre.
Mit welcher Pietät wurde ich
an Ihr Heim denken, an jenen
literarischen Mittelpunkt Wiens,
welchen — in einem Alter vollbracht,

wie ab die Verfassung nun wenigen Menschen in Hand an verlässt. von wenigstwürdigen Ey wenn verfasst das Buch und einer Linie für Willensfreiheit zeigt, welche uns Jung von ab verlassen Leib ist wenn Leben, und zur Verfassung würdig an sagt. Wiegen. Jetzt der Allmächtigen wie Lungen die, Jetzt in weiß Vom Wasser warlosen zu wichtigen und Kürzer lässig Feiern verfallen, damit Ein alle jenen Arbeiten, mit denen Ein die Willensfreiheit wie zu barmherzigen Gedanken, vollendet sagen!

Ein glücklich würde ich mich Jetzt an, wenn ab mir beschieden wären, in einer wenigstens entfernt ähnlichen Weise der Willensfreiheit dienen zu können, wie Ein ab Jetzt mit unser

die Arbeit wurde durch Rücksichten auf die Landesinteressen des Unterrichtes an unserer Hochschule sowie auch wohl auch wenn mich schon Bedenken für die Veröffentlichung meiner wissenschaftlichen Erkenntnisse nicht schon Nutzen sein dürften, so fürchte ich mich deshalb von jener Arbeiten, welche ich jetzt nur nebenbei schon vollendet haben sollte. So kam ich trotz besten Willen und trotz dem ich mit dem hinzu nötigen Vorarbeiten so ziemlich fertig bin, noch immer nicht zur Publikation der westfälischen Landes-Ordnung des XVI. Jahrh. welche ich in Verbindung mit einer Geschichte derselben und Darstellung des westfälischen Landrechts jener Zeit zu liefern beabsichtige aber meine alle zwei Jahre

[illegible] Bedürfnis über das Verdienst von Podbielski, welches ich im Verein mit einer [illegible] Kommission [illegible] und in einem Immediatbericht [illegible] soll, auch in [illegible] Vervollständigung.

Podbielski's Wirksamkeit kann in [illegible] nicht unterbrochen, die ganze Übung würde ihm [illegible] und Mühe verursacht; wo sich S. jetzt befindet, konnte ich nicht erfahren. Und [illegible] ersuchen wir Euer Excellenz, meinen Dank und meine Wünsche wiederholen und [illegible] Ihnen Ihre Anwesenheit nicht bitten zu dürfen. Mit dem Ausdrucke meiner [illegible] Ergebenheit und [illegible] Hochachtung verbleibe ich

Euer Excellenz

gehorsamster

[illegible]

Weißenburg / Elsaß / 16/8 69.

Hier Ehrenburg.

Ihr Verschwinden hier schmerzlich!

Eben erhielt ich Ihre liebenswürdige Karte, für die ich Ihnen verbindlichst danke.

Für Leichtwein für die Familien Reise ist nun Stand dringend über Hagenau Mannheim Speyer hier Direktion ist Ihrer Ehrenburg wünscht.

Erkundigen Sie mir vorerst den Einzug, der Ort müssten wir dann mit beiden Herren wählen Hauptsache mit einem rücksichtsvollen Hausbesitzer, mit welchem Sie in Ihrem Interesse über die Höhe der wöchentlichen Probekummer schließen, wir die Preise wie jüngere Kräfte können sich sehr verringern.

Jaśnie Wielmożny Panie Dobrodzieju!

Korzystając z okazyi nie mogę nie przypomnieć się łaskawemu Panu Dobrodziejowi. Proszę przyjąć moje serdeczne podziękowanie za łaskawy przyjęcie ziomka mojego pana kwiecha. On teraz wybiera się na Wołyń i radby sam co kupić, nie wiem jak się mu to uda.

Jakiś to pan Ferdinand Michalek, kogo pozwalasz przy odesłaniu ziemskich prosił mię przypomnić go, On z całą duszą radby za ekonomicznego urzędnika.

Przy tej okazyi posyłam kalendarz i proszę o łaskawego jego przyjęcie.

Łaskawej Pani proszę oświadczyć moje najczulsze uszanowanie i łaskawszkowi Antkowskiemu najserdeczniejsze pozdrowienie. Całując łaskawego Pana Dobrodzieja zostaję nazawsze najoddan-

w Pradze 27 grudnia 1856. szym Wacław Hanka

Wielmożny Mości Dobrodzieju!

Przy okazyi wracającego się w Petersburg Pana Jenerał-Majora Bir. mam powtarzam odpowiedź swą, którą przeszłą expedycyą, już Pana Grabowskiego, który ją W. P. Dobrodziejowi wręczyć miał, nie zastała. Pan Kościuszewskim list Pański już dawnomodestat, od którego W. P. Dobr. i odpowiedź mieć będzie. Co się zaś kopii Kniby towarowskiej o prawach marszałkowskich, jakoj i Prawa: Zijżej, rzemieślko królewskiej [illegible] Władysława Lycze, to już te ostatnie się przepisuje, i prędko 20 arkuszy wypisać będą. Kniby zaś towarowskiej kopia na ostatnim tamtym arkuszy przyjść może. Przepisowacze płacą 24 kr conv. M. za arkusz in 4°. Słyszałem że Jaś. Wielmożny Sperański Statut Litewski drukuje. Możnaliby być tego nabywającej arkusze odbierać, bardzoby mnie to interesowało, bo powiadają że ma być bardzo podobny do czeskiego prawa. W tem

[illegible] bibliotece jest wypisu tego statutu z roku 1585 łacińskimi literami pisany, i możeby do Edycyi ów sprostowania niektóre wątpliwości mieć dostarczył. Ja w mam teraz młodego Polaka pana Iwanischewa, z którym się przyłożył do tłomaczenia najdawniejszych pomników prawa cywilnego na język rossyjski. Któreby obok z oryginałami drukowane być mogło. Sądzę że p. [illegible] przedsięwzięcia onego znajdować nie mogę, gdyż nie [illegible] zaś, dociąg mia dokonanem prawa Professorowie w Niemczech poczęli obiecuje, objaśniać go mieli; bo mi się zdaje wstęp słowiańskie prawa z języka niemieckiego rozumieć, że to przystojniej będzie tak, bo nie tylko że już pobratymcy ruskiej się nazwie poczynia, ale że w krótkim czasie język ten się jeszcze więcej upowszechni. Próbkę takiego przekładu z objaśnie. [illegible] Pan Iwanischew wkrótce do Ministr. Oświaty posłał [illegible]. O czem przy okazyi proszę Jaś. Wiel. Sprawiedliwemu [illegible].

Jak się ma Panienka Żona w Niemczech? proszę jej moje uniżone oświadczyń jako też i Panu Malewskiemu. Polecając się łaskawej pamięci zostaję

Wiel. Pana dobrodzieja

przyjacielem i sługą

W Pradze 22 listop. 1827.

Wacław Hanka

Его Высокоблагородию

Господину Ромуальду Губе

главному комиссару законодательства

во второстепенной Канцелярии

собств. Его Имп. Величества.

в/о

С.т Петербурге.

Szanownieyszy Przyjacielu!

Nowy rok się przybliża, Daj Boże, żeby nam
wo zdrowia przetrwał na stanie Stawian!
Lecz nasze stawianom w Austryi gorzej niż przed-
tym. Do 1848 roku mieliśmy przynajmniej na
papierze w obywatelskim Zgromadzeniu ziemskiem
(1827) zaprowadzony swój czeski język, o czém we-
raz w naszych prawach niema ni słowa i
dotychczas i piszą bez przestania tylko o odnowie-
niu silnej niemieckiej Austryi. Szef statystycz-
nego biureau nowoprzyszłego Ministerium
nahn Karl eine Rede, że atlas ostatko z 18ci mil-
lionow całkowej ludności w samej Pradze nadm.
jaz dwoch urzędowo 73.714 Niemców i tylko 50,417
Czechów. Stąd tych Niemców, i gdzie nasze
czeskowie przepadli nikt nieroumie, to czuwo-
dzisiejszego, co się będzie, co się będzie. Ani świętej-
mu Cyrillowi niedaczy cierpieć wynalazku sta-
wiańskiego pisma, ale ani historyczna niepraw-
dziwe głoty politykalne, o których on nic nie wiedział,

przy dworach chrześcijańskich, gdyby stanowienie zostać miało, nieprzewidzianych zajścia, tak jako zajścia u nas w Emmauzach. Lecz na wszelkie niepowodzenie, Bóg z nami!

Naszemu Francuzkowi powszechnie oświadczyć moje uszanowanie i mię w łaskawej pamięci zachować, dwóm jestem na zawsze Was miłującego życzliwiejszym

Praga 3 stycznia 1656. Wacławowa

Jaśnie Wielmożny Przyjacielu!

Korzystając z przejazdu Jego Mości Pana biskupa Wileńskiego Adama Stanisława Krasińskiego i niechcąjąc nie ważnego i długiego przekazać się przypomnić pozostałe dawnie, wspaniałe Pocztowanie pamiętnego języka słowiańskiego w nadziei, iż za miłościwszą łaskawością przyjęte będzie, iż na łaskawego Pana Dobrodzieja zawsze pamiętam.

Kochanego Franciszka oczekiwamy z Jeleń od pierwszych dni października, nie mogę się go doczekać.

Polecając się łaskawej pamięci mam zaszczyt być na zawsze

najoddańszym niebożeństwem

Wacław Hanulo

Wilno 12 października 1838.

Proszę obwarować całowanie rączki Jej Mości Jaśnie Wielmożnej Pani.

Szanowny Przyjacielu!

Czytając w Siewiernej Pczole wyjęci Pań-
stwa z Petersburga cieszyłem się z przy-
jemnego widzenia się; ale przynajmniej
to mię cieszy, że na mię pamiętamiat z listem. Posyłam mu żądaną broszurkę i gdybym wiedział
gdybym wiedział, aby Panu dobrodziejowi przyjemnie było z naszych rzeczy.
Pan Malewski jeszcze zdaje się nie
był tu tak dawno i przykat mi przed
dwoma laty Pamiętnik Kamieńca, któ-
ren mi przy mojej translacyi przy od-
gadnieniu podpisów dobrze służył, prosiłbym
przy sposobności żeby, Kwiś przez Pragę

pamiętać o nowej, za krótkiej woby życia
z naszych rzeczy nam przyszły.

Polecając się łaskawej pamięci i
pocałowaniem skromnych rączek Pań-
stwa Żonie zostaję jak zawsze

oddanieyszy
Wacław Sierpiński

Prag 18 Października
1842.

W. Hanka do R. Hubego.

Praga 1842 Pazdz. 18.

Kochanowy Przyjacielu! Czytając w Siewernej Pczole wyjezd Pański z Petersburga, cieszyłem się z przyjemnego widzenia się; ale przynajmniej to mię cieszy, żeś na mię niezapomniał z listem. Posyłam tu żądaną broszurkę i postałbym więcej, gdybym wiedział, coby Panu Dobrodziejowi przyjemno było z naszych rzeczy. Pan Malewski – jegoż serdecznie ścisnąłem – był tak łaskaw i przystał mi przed dwóma laty Nadzieję Kluszky, która mi przy mojej translaturze przy odgadnieniu podpisów dobrze służyła, prosiłbym przy sposobności, żeby ktoś przez Pragę podróżował, o nową, za którą coby życzył z naszych rzeczy mu przyślę.

Polecając się łaskawej pamięci i protegowaniem ślicznych rączek Pańskiej żonie zostaję jak zawsze oddanie jestem Wacław Hanka.

Prag 18 pardziernika 1842.

Bibl. Jagell. Mss. 5007

Drogi Przyjacielu!

Jak te lata upływają! Oczekiwałem cię na powrót z Rzymu, ale drogą świat drogą przejechali. Pisałem także do ciebie spo-
strzegłszy, iż w XI. tomie Zboga (1842 r.) tłumaczenie moje przez hr.
Widm. Pana Ministra Stadnickiego zarowanego trzeciego arkusza
t. j. stron 33-48 niedostaje, i może mogłby ten defekt dobrodziej
Paryski być jeszcze uprzejmym. Przeciwnie korzystając z powro-
tu powracającego oddawcy jego śmiem się przypomnieć w mowie
o Panu Ignacym, nie mogłem nie napisać dwóch kilka słów do
ciebie.

U nas teraz bardzo źle gospodarują w finansach, bóg sam nie
wiedzę to powiedzieć. Prowizorycznie zaledwie bydło hodzą; i dla
niego pomiędzy niebędzie stroju, ale to mniejsza o powój. Lepiej
się obrócimy do starego: 20 groszów czy 4 złp. w banq, wyszło
Archiwum ziemskie niezmiarce dosyć ewentualnie wspomnienia Pana
mego nadeszła ci będzie miała zamówiono.

Proszę przyjąć tłumaczenie wówczas edycyę mojej Gramatyki polskiej dla
Czechów polecam się mojej pamięci i całuję rączkę pani Dobro-
dziejki złożenie mnie zawsze

najoddańszy i najwdzięczniejszy
Wacław Aleksander

Poznań 17 maja 1850.

Въ Санктпетербургъ

Его Превосходительству, Дмитрiевому

Господарю Высокому Отцовъ Каталогу

Pompadour

Гуфс.

de la part de Sobolewski, qui vient de recevoir cette feuille des
des pays

Czcigodny i kochanie Przyjacielu!

Pan Michałek przyniósł do mnie swoje świadectwa, w których wszystkich jego zdolność, potrzebne do urzędowania wiekowemu i bukolicznej wiadomości i zręczności, niemniej jego wierność i nienaganne powodzenie co najwięcej wydawało się. Tom i tych autentycznych dokumentów wyczytał, i na jego prośby o tém Panu Dobrodziejowi zmianuję. On sam mi powiedział, iż mnie od 17 lat już niewidział, tym sposobem ja także o niem nic powiedzieć nie mogę. Wspomnienie pewnie jego nauczyciela muzyki Nabielca znam, bo gdykolwiek krewnych tu nawiedza, i u mnie bywa, przynoszą mnie od nich warszawskich znajomych nowe książki polskie.

O podarunku hrabianki Antoliny Dmitrowny [illegible] wspaniałej cerkwi w Wiedniu [illegible] jeszcze nic, iż chorążewski nadziemski pan Paleczków z żoną do Wiednia wezmie, a jeśliby się [illegible] zatrzymał, że ich [illegible] odprawię. Wczoraj otrzymałem list od pana Sobolewskiego z Petersburga.

Spodziewam się iż jeszcze będę miał wieści co pana Dobrodzieja pisać, nim z Czech wyjedzie życzam Pana i jego zdrowia i pomyślności, najuniżeńszy

Wacław Hanka

W Pradze 26 czerwca 1851.

Jego Ekscellencyi
Jaśnie Wielmożnemu Jm. Panu
Panu Romualdowi Hube,
Jego Mości Cesarsk. wiadu Rossyi
Tajnemu Radcy i Senatorowi
pl. etc.

w

Karlowarach.

Jasnie Wielmożny Panie,
Kochany Przyjacielu!

Korzystając z odjazdu do Petersburga ziomka mojego pana Andrzeiewicza Szymańskiego, który tam sprawę nawiedza i z przyjaźni mojej z nim i szczególnie Jenerałowi Ostermannowi z nam gdy powróci, nie mogę opuścić, żebym się przynajmniej zapytać się o zdrowie Jaśnie Wielmożnego Pana i Łaskawej Pani, dworzę Im z całego serdeca co najpomyślniej życzę.

Pan Szymanowski powie Panu Dobrodziejowi jak mi się tu mamy a między tym dwie słowie przypatrzyć się kwestie. Ja załączam do tego pisemka Pochwał literatury ciekłe, który proszę łaskawie odemnie przyjąć.

Proszę mię kiedy łaskawie uwiadomić co się z Kukuniabulem Ludolphi rozwoju pomyślnie in Studien descriptio dzieje samotne, który byłeś mi łaskaw do pana Nowowan zabezpieczyć, stało? ibo p. Norow do mnie w swoim przedostatnim liście pisał wiadomości Ludolphi do czynienia się mogą, a w ostatnim liście nic zad-

nej zmianki o tém niemal. Moje to książka jeszcze gdzieś w Pana Dobrodzieja niepotrzebnie leży, a pani Nowow jej do swojej kollekcji podwojej cennej ziemi po amerykańsku nadawnemu szuka, bo jest nadzwyczajnie wzdekat.

Proszę kłaniać się odemnie Kochanowej Pani i Franciszkowi Malewskiemu i zachować w Twojej pamięci swego najoddanszego

W Poznie 21 Września 1873.

Wacława Hanka

В Санктпетербургъ

Его Высокопревосходительству
Милостивому Государю Тайному
Совѣтнику и Сенатору
Ромуальду Михайловичу Губе.

Szanowny Panie i Przyjacielu!

Przesyłając do Pana Dobrodzieja bez pana Jana Jarabka miłego przypomnię iż po antychnach Kupowe książki, o których jużem miał przyjemność do Wiadania Szanownemu Panu napisać, jeszcze przed Cwoma Świętami u księgarza Rzywnacza leżały, do których przybawił jeszcze Cwoc pierwsze tomiki Grafa Auersperga „Von der böhmischen Gebirgsluft", trzeciegom zaś polecał kupić Niemiec księgarzu w Brnie, bo on zdrowy i w Prawdzie go, dwoiaziem wszystkich antychnach zdrowi, Niemiec. Posyłanie książek do Lipska bardzo się przedłuża, bo posyłają tylko kiedy się ich więcej nagromadzi.

Co się zaś tycze jurydyk naszego domu, o którym zmiankowałem, w tym mi przeszkodziła przeklęta żołtyczka, bo mię Doktor ciepłych dosiów do pota wypocił, i tym gdy jej dwiema Bokom w zdrowiu mię przywrócił, jestem na razie chudo, ale jak tylko mózna będzie postarom

się wszystko zaniedbane wynagrodzić. Przy tem oświadczam się przypomnić, o czem ustnie w Pradze mówiłem i że wkład na ogrodzie dostarczę Brodnicza 26 Lutego 1861 roku za tegoż na czasie zasadniczych ogrodniczych i pszczelniczych, i swojej strony gdzieś Marca 1846 roku II czesc. Bo summarie ab gegebenen wobl würdigen gnädigen Herrschaft Kamenz dienstergebenst Hrabe Brodnicza przedłożyć na czasie zasadniczych spostrzeżeń.

Polecając się miłościwej pamięci proszę oświadczyć moje całowanie rączki Xiążęcej Mci Pani, zostaję na zawsze

wiernie oddany sługa

Praga 16 listop. 1860.

Wacław Hanka

Dzisiaj otrzymałem dyplom z podpisem Xięcia Radziwiłła Odyńca nadsyłanie przeszłego dnia. Szkoda tego wyśmienitego Pana!

Załączony biliecik proszę uprzejmie posłać panu Aleksandrowi.

Прага 4/16 декабря 1860.

Ваше Превосходительство!

Получив отправленное письмо до Вашего
Высокопревосходительства приятно мне напомнить себя
в Вашей милостивой памяти. Уведомляю
Вас, что присланные мною при случае управляющего
его Вашего отдела в Питере у его комиссионе-
ра и что этот комиссионер писал, что за
границей никто не приходит.

Русские здешние дворяне и подданные при-
шли свидетельствовать мое почтение и мною зна-
комые. Пребываю с истинным до услуг

Вячеслав Ганка

Его Превосходительству

Милостивому Государю Дейст. стат. совѣтн.

Николаю Александровичу Аладьинскому.

Wie.

Wielmożny Panie Senatorze,

Cieszę się bardzo przybyciem Wpana do Wiednia, zwłaszcza że właśnie wysłałem, dokąd by Mu portret przysłano i dopiero co fotografy odbitkę. Z miłą więc chęcią widzę Mu dziś wieczorem o naznaczonej godzinie.

Łącząc wyrazy czci najgłębszej

zostaję do usług

Hamsz.

Rkps
5007 III

R. HUBE

Korespondencja

T. 3-4
E-H